
UC-NRLF
$B 310 915

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

SOPHOCLIS
OEDIPUS TYRANNUS

EX RECENSIONE

PETRI ELMSLEY A. M.

QUI ET

ANNOTATIONES SUAS

ADJECIT.

EDITIO AUCTIOR INDICIBUSQUE INSTRUCTA.

LIPSIAE

SUMPTIBUS C. H. F. HARTMANNI

MDCCCXXI.

PRAEFATIO.

Consilium ceperam Sophoclis Oedipi Tyranni separatim edendi, cum eo annotationum et variarum lectionum delectu, qui medium quodammodo locum teneret inter largum illud et prolixum interpretationis genus, quo ad Euripidis Phoenissas et Hippolytum usus erat Valckenarius, et nimiam, ut quibusdam videbatur, brevitatem, quam in quatuor primis ejusdem poëtae fabulis recensendis studiose coluerat Porsonus. Quod consilium quo minus exitum haberet, praeter alia obstitit, quod me subsidiis nonnullis destitutum videbam, sine quibus laborem meum in Sophocle emendando et explicando fructus parum sibi respondentes habiturum esse pro certo sciebam. Desiderabam in primis pleniorem codicum Parisiensium notitiam quam in editione sua dederat Brunckius. Is enim ea quae ad rem suam facere arbitrabatur enotare contentus, multa consulto praetermisit, quae si protulisset, futurorum editorum commodo maxime sane consuluisset. Cujus quidem indiligentiam reprehendere nolo, quippe qui codices Britannos haud aliter usurpaverim quam Brunckius Parisienses. Dolendum tamen est neminem adhuc exstitisse, qui librorum Parisiensium diversas lectiones, vel omnes, vel saltem insigniores, cum Graecarum literarum cultoribus communicaret. Mul-

tum Vauvillerio debent Aeschyli editores; quod complures tragici ejus codices Parisienses cum editione Pauwiana contulit, multasque inter scriptos libros et impressum dissensiones nondum ante cognitas indicavit.

Quibus adjumentis cum in Sophocle edendo frui non liceret, pro majori illa, quam facere destinaveram, minorem hanc editionem feci, neque ipsam, ut sperabam, omnis fructus atque utilitatis expertem futuram. In qua adornanda, quas rationes secutus sim, quidque efficere tentaverim, paullo fusius exponam.

Codicibus scriptis usus sum quatuor, tribus scilicet Oxoniensibus, unoque Cantabrigiensi; neque plures hujus fabulae codices in Britannia exstare arbitror. Hos omnes ante me usurpaverat Ioannes Burtonus, sed ita usurpaverat, ut hominem facere par erat ab omni critica disciplina alienissimum. Quem ne temere summae negligentiae incusare videar, unum alterumque specimen proponam, ex quibus de toto eius opere facile judicare possit lector. V. 315. parum refert, sive verborum sententiam, sive aurium sensum consulas, utrum *κάλλιστος πόνων* legas, an *κάλλιστος πόνος*. *Πόνων* exhibent editiones ante meam ad unam omnes, consentiente Burtono, qui variam lectionem his verbis conceptam adscripsit: *Πόνος Bar.* 2. [Voluit, opinor, *Bar.* 1.] *Trin. in margine.* Hinc quis dubitet vulgatam scripturam *πόνων* in Laudiano et Bodleiano a Burtono repertam esse? Hi tamen non minus perspicue *πόνος* exhibent, quam Baroccianus et Trinitatensis. *Πόνος* etiam Mosquensis et uterque Dresdensis apud Erfurdtium, neque diversam scripturam in Parisiensium plerisque, fortasse in omnibus, aliquando inventum iri conjicio, licet nihil de hoc loco monuerit Brunckius. In quatuor nostris codicibus v. 1513.

ita scriptus est: *Οὐ καιρὸς ἀεὶ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λώονος.* De hac varietate sane quam insigni ne verbum quidem bonus ille Burtonus, qui tamen paullo ante ad v. 1484. ubi recte plerique libri τέκν' cum elisione exhibent, hoc diligentiae simul et peritiae exemplum dederat: *Τέκνα editt. Steph. minus eleganter, si metrum respicias. A nobis stant L. B. 2. Ald. Col. Flor. Franc. Turn. Cant.* Toties in variis lectionibus enotandis a Burtono peccatum est, ut mirer eum, si majorem curam adhibere aut nollet, aut nequiret, omnino labore scriptorum codicum evolvendorum non supersedisse.

Editiones ad manum habui plus minus triginta, quarum tamen maxima parte sine ullo editionis meae detrimento carere potuissem. Nemini ignotum esse arbitror, qui mediocriter in Graecis literis versatus sit, omnes Sophoclis editiones quae Brunckianam praecesserunt in duas classes sive familias divisas esse quas *Veteres et Recentiores* non male appellaveris. Veteres eum fere textum exhibent qui in plerisque codicibus reperitur, quique procul dubio in codice ἀρχετύπῳ repertus est, unde fluxerunt omnia hodierna exemplaria. Recentiores Demetrii Triclinii recensionem sequuntur, hominis parum quidem docti, et minime digni qui Sophoclei textus refingendi laborem susciperet, sed tamen paullo nimis acriter a Brunckio passim exagitati. Veterum editionum agmen ducit Aldina, recentiorum Turnebiana. Illa Venetiis a. 1502. haec Lutetiae Parisiorum a. 1552. vel 1553. variant enim exemplaria, edita est. In textu hujus fabulae recensendo, duae tantum veteres, praeter Aldinam, utilitatem aliquam attulerunt, Colinaeana scilicet et Juntina secunda. Textus Colinaeanus vix usquam ab Aldino diversus est, nisi in Aldinae editionis mendis typographicis, quorum nonnul-

la correxit Colinaeus. Utilitas ejus editionis fere tota in quatuor foliis posita est, quae ad calcem libri in quibusdam exemplaribus reperiuntur, in plerisque vero, quae quidem ego viderim, omissa sunt. Leguntur in his foliis, praeter alia nullius momenti, variae lectiones aliquot trium primarum fabularum, cum hac subscriptione: *Haec ad fidem veteris exemplaris repostuimus.* Quoties in annotationibus meis laudatur Colinaeus in Appendice, huc me respexisse intelligat velim Lector. Editio Juntina secunda quinquaginta circiter hujus fabulae locis ab Aldina dissentit. His non annumero vitia typographica, quorum tanta copia est in Juntina, ut saepenumero difficile sit editoris emendationes ab operarum erroribus secernere. Cujus rei exemplum vide ad v. 183. 184. ubi cum vulgo post *εὐῶπα* distingueretur, editor autem, ut conjicio, post *Διὸς* distinguendam esse videret, operae utramque interpunctionem, novam simul et veterem, adhibuerunt. Editor unum, opinor, codicem usurpavit, quem nostro Trinitatensi, et Brunckii Erfurdtiique Augustano secundo simillimum fuisse in annotationibus meis monui. Mirae vetustatis et fidei exemplaria se habuisse praedicat: sed nondum de hujusmodi rebus accurate loqui didicerant typographi et editores. Partem suarum lectionum e Scholiis hausisse videtur. Nonnullas tamen habet, quae neque apud Graecum interpretem, neque in ullo, quod sciam, codice hodie reperiantur: cujusmodi est *ἀκούειν* v. 1170. quam ex conjectura ab eo repositam esse suspicor. De veteribus editionibus hactenus.

Quod ad recentiores attinet, primas sine ulla controversia tenet Turnebiana, quae et ceterarum mater est. Codicem Triclinianae recensionis quem editionis suae fundamentum fecit Turnebus, quemque eum fuisse existimo

quem Brunckius T. appellat, non ita ad verbum expressit, ut omnes ejus lectiones in textum suum admitteret. Nonnullas enim in margine apposuit, alias in finem libri rejecit. Has lectiones interdum Brunckiano T. ex conjectura tribui, praesertim ubi alter Triclinianus, cujus notitiam Erfurdtio debemus, eandem scripturam praebebat. Hoc ideo monendum putavi, ne miraretur lector, utrumque Triclinianum codicem aliquanto saepius in annotationibus meis nominari, quam sui Tricliniani scripturam memorasset Brunckius. Turnebianam editionem proxime subsecuta est Stephaniana. Tantum abest ut ullum codicem in textu suo constituendo usurpaverit Stephanus, ut ne editiones quidem veteres adhibuisse videatur. Textus ejus etiam Turnebiano pejor mihi videtur. Habet tamen editio Stephaniana aliquem usum criticum, eoque majorem, quod eam, posthabita Turnebiana, secuti sunt omnes editores ante Brunckium. Paucula quidem mutavit Canterus, sed emendationum suarum maximam partem ex ipsius Stephani annotationibus hausit. Quanta fide Stephanianam expresserint nonnulli editores, vel ex editione ἀνωνύμῳ, quae Londini prodiit a. 1746. cognosci potest. Repetuntur in ea omnia fere ed. Stephanianae vitia typographica, qualia in hac fabula sunt στίχειν v. 92. Εμφιτρίτας 188. τύραννος 380. εἰρήσομαι 1166. ἐφήμερος 1375.

Tandem exortus est Brunckius, qui novam Sophoclis recensionem institueret, cujus fundamentum esset Aldina editio, adhibitis tamen ubi fieri posset, melioribus lectionibus, vel e scriptis libris, vel etiam e conjectura ductis. Non est hujus loci dicere, quomodo hanc provinciam administrarit Brunckius, qui inter optimos Sophoclis interpretes semper habebitur, cuique tantum debent Graecae literae, quantum haud scio an nemini, qui nostra memoria

vixerit, uno excepto Porsono. Multi post Brunckium ad Sophoclem illustrandum se contulerunt, sed omnes omnium poëtarum editores temeritate et intemperantia longe superavit Bothius. Miror sane hominem, qui vix ullum Sophoclis versum intactum reliquerit, tam raro in veram scripturam incidisse. Quaedam tamen ab eo recte constituta sunt, neque ejus editionem negligere debet is, qui vulgatum Sophoclis textum emendare conatur.

Novissima Sophoclis editio est Erfurdtiana, quae quidem adhuc imperfecta manet, cum quinque tantum fabulas satis longis intervallis in lucem emiserit editor. Annus fere est cum Oedipum Tyrannum ab eo editum prae manibus habeo. Quo inviso, si meam recensionem publici juris fecissem, valde me festinationis meae poenituisset. Nam, praeter quinque codicum collationem, qui omnes uno excepto superioribus editoribus prorsus ignoti erant, multa suo Marte emendavit aut explicuit Erfurdtius, multa etiam post aliorum virorum doctorum conjecturas, partim quidem per literas secum communicatas, partim vero ex libris non nisi in Germania satis cognitis prolatas. Nemo est autem cui plura debeat Erfurdtius quam Gothofredo Hermanno: quem quoties in annotationibus meis omisso libri nomine laudavi, non mea sed Erfurdtii fide nominavi, et plerumque ex notis MSS. quas ille Erfurdtio dono miserat.

His igitur subsidiis instructus, fabulae recensionem constitui cum nulla superiorum prorsus consentientem, et omnibus, ni vehementer fallor, paullo emendatiorem. Cujus rei judicium cum penes lectorem sit, quo melius intelligeret quid inter meum textum interesset, et eum quem dederant priores editores, ipsis poëtae verbis subjeci varias lectiones sex nobilissimarum editionum, scilicet

Aldinae, Juntinae secundae, Turnebianae, Stephanianae, Brunckianae tertiae et Erfurdtianae. Quibus nonnullas lectiones admiscui, litera L. notatas, de quibus in annotationibus dicturus eram, quarumque nonnullas parum abfuit quin in textum reciperem.

Opera mea aliorumque patientia abusus essem, si ex editionibus, quas modo nominavi, singulas accentuum et spirituum varietates, diversasque interpungendi rationes, quae nullo sensus discrimine in illis conspiciebantur, diligenter cum lectoribus communicassem. In his minutiis delectum aliquem adhibendum censui. Nihil eorum omittere volui, quae in accuratissima scriptorum codicum collatione enotari solent. Non tamen dubitabam quin nonnulla oculorum vitio omissurus essem; neque aliter cecidit ea res ac putabam. Multa certe enotavi, quae sine ullo lectorum incommodo silentio praeterire potuissem. Ne unius quidem literae varietatem consulto praetermisi, praeter ἰῶτα ἀνεκφώνητον, in quo subscribendo aut omittendo grammaticas rationes secutus, scripturam quam in editionibus repereram celato lectore aut retinui aut mutavi. Sed non multa hujusmodi vitia Erfurdtii diligentiam effugerant, qui ex Porsoni monitu κἀγὼ et similia per simplicem vocalem scripta exhibuerat. Nescio an operae pretium sit monere, δρᾶν, ὁρᾶν, τιμᾶν, ζῆν, et ceteros hujusmodi infinitivos, apud Turnebum simplicem vocalem pro diphthongo in ultima syllaba habere. Cum Turnebiana Sophoclis editione consentit Euripidis editio Aldina. Apud Sophoclem autem diphthongum adhibuit Aldus, quae scriptura certe magis usitata est. Altera tamen melior videtur, veterumque grammaticorum auctoritate nititur, quorum sententiam protulit Etymologus v. Βοᾷ. Antiquissimis temporibus non λέ-

γειν et γράφειν, sed λέγεν et γράφεν dicebant Graeci. Quae forma, ut alia multa veteris linguae Graecae vestigia, in Dorica dialecto permansit. Hinc in contractis verbis, non βοᾷν et δηλοῖν, sed βοᾶν et δηλοῦν dicebant, utpote a βοάεν et δηλόεν contracta.

Quoties articulus in vocalem desinit, vocabulum autem quod eum sequitur, a vocali incipit, non eliditur prima posterioris vocis syllaba, sed cum articulo in unam syllabam per crasin coalescit. Verbi caussa, pro τοῦ ἐμοῦ, non τοῦ 'μοῦ, sed τοὐμοῦ scribendum est. Quam scripturam cum apud Nostrum exhiberet Aldus in Oed. Tyr. 264. Oed. Col. 419. 1141. 1329. Phil. 344. male, meo quidem judicio, τοῦ 'μοῦ secundo loco Turnebus, Brunckius autem ubique reposuit. Τοὐμοῦ apud Euripidem habet Aldina in Or. 1057. Med. 846. Alc. 939. Androm. 409. Suppl. 592. Iph. Aul. 473. Iph. Taur. 621. Heracl. 559. Hel. 1005. Herc. 37. Sed hanc regulam non raro violavit Aldus. In nostra fabula τὰ 'ξευρήματα dedit v. 378. τοῦ 'πιόντος 393. τὰ 'μὰ 621. τῷ 'μῷ 969. τῇ 'μαυτοῦ 995. Scribendum erat τἀξευρήματα, τοὐπιόντος, τἀμὰ, τὠμῷ, τἠμαυτοῦ. Τὠμῷ recte Aldus apud Eurip. Iph. Aul. 1237. Τὠμῷ, τἠμῇ, et similia, per simplicem vocalem in prima syllaba scribi debere monuit Etymologus v. Τἠμῇ. Scilicet in omni duarum syllabarum crasi eliditur ἰῶτα prioris syllabae. Quod in κἀγὼ et similibus in vetustioribus codicibus fieri monuit Porsonus Praefat. ad Hec. p. IV. Eadem est ratio in τἄν et τἄρα, quae pro τοι ἄν et τοι ἄρα passim leguntur. Inde est, quod apud Aristophanem legimus ἀστέον μοὐγκώμιον Nub. 1205. μαντευομένῳ μοὔχρησεν Vesp. 159. αὐτός γε μεντοὔφασκεν Eccl. 410. et alia non pauca ejusdem generis, in quibus exhibendis Brunckii inconstantiam nequeo

satis admirari. Haec qui attente secum consideret, nemo, opinor, dubitabit, quin pro *οἱ ἐμοὶ* et *αἱ ἐμαὶ* non *οἱ 'μοὶ* et *αἱ 'μαὶ*, sed *οὑμοὶ* et *ἁμαὶ* scribendum sit. *Οἱ 'μοὶ*, sic enim cum inutili elisionis nota scribere maluit, dedit Aldus apud Eurip. Hec. 384. Phoen. 635. Tro. 363. 1240. et *ὀὑμοὶ* apud Aristoph. Eq. 1003. Ran. 967. Idem *οἱ 'πιχώριοι* bis in nostra fabula, v. 939. 1046. Quam scripturam, vel *ὀὑπιχώριοι*, apud Aristoph. Ran. 461. praebent membranae Brunckianae. Ejusdem fabulae v. 1049. ubi *αἱ 'μαὶ Σθενόβοιαι* exhibebant superiores editiones, *ἁ 'μαὶ* (sic) *Σθενόβοιαι* dedit Invernizius, cum hac annotatione: *In Rav. libro scriptum fuerat ἐμαὶ, quod deinde aliena manu emendatum est.* Repone, *ἁμαὶ Σθενόβοιαι.* Simili ratione scribendum apud Eurip. Ion. 1111. *Θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' ἐπιχώριοι χθονὸς Ζητοῦσιν αὐτήν, ὡς θάνῃ πετρουμένη.*

Sequentia etiam in nostra fabula minus emendate exhibuit Aldus: *ἁ 'γὼ* v. 6. 219. *ἁ 'κ* 265. *ἁ 'ν* 580. *ἁ 'κράτησας* 1523. *οἱ 'φοβεῖτο* 722. *οὐ 'ξερῶ* 936. *ὦ 'ναξ* 80. 103. 286. 304. 834. 852. 1468. Scribendum erat, *ἀγὼ*, *ἀκ*, *ἀν*, *ἀκράτησας*, *οὑφοβεῖτο*, *οὐξερῶ*, *ὦναξ*. Si plures Sophoclis fabulas edidero, haec semel monuisse contentus, similia vitia inconsulto lectore emendabo.

Ἀεὶ, *αἐτὸς*, *κλάω* et *κάω* scribendum monuit Porsonus Praefat. p. IV. et obtemperantem sibi habuit Erfurdtium. *Αἰεὶ* apud Sophoclem duodecies dedit Aldus: Oed. Tyr. 786. Oed. Col. 1532. 1584. Ant. 76. 892. Trach. 16. 35. Phil. 148. El. 218. 305. 650. 917. Saepius Turnebus et Brunckius.

Atticam secundae personae passivae formam, quam in futuro tantum reposuerat Brunckius, etiam in praesenti adhibuit Erfurdtius a Porsono monitus Praefat. p. IV.

Ubicunque per carminis rationes fieri potuit, ἐς in εἰς mutavi. Nullam hic auctoritatem habent libri scripti aut impressi, quippe qui saepissime comicis ἐς tribuant, quos ab ea forma se abstinuisse monuit Porsonus Praefat. p. LVII. Vicies tantum in septem fabulis ἐς retineo: Oedi Tyr. 50. 320. 1303. Oed. Col. 1424. 1438. Ant. 128. 307. Trach. 699. 808. 1169. Aj. 296. 1168. Phil. 311. 682. 1211. El. 14. 1059. 1263. 1312. 1315. Contra in uno Oedipo Tyranno vicies et octies ex necessitate legitur εἰς.

Post breves vocales σὺν semper adhibui, nisi alteram formam postulabat metrum, ut in hac fabula bis: v. 982. 1126. Post longas vocales, diphthongos et consonas, necnon in principio versiculorum, ξὺν aut servavi, aut invexi. Has rationes in posterioribus fabulis secutus est Brunckius.

In νῦ ἐφελκυστικῷ addendo aut auferendo ducem habui Porsonum ad Or. 64. et Med. 76 p. 99. In hac fabula quater tantum Aldinam scripturam mutavi: v. 384. 427. 720. 981.

Atticam formam ηὕρισκον pro εὕρισκον contra omnes libros repraesentavi v. 68. similique ratione ηὕρηκ' v. 546. ξυνηυνάσθησαν 982. ηὑρῆσθαι 1050. ἐφηῦρέ 1217. ἐφηύρημαι 1421. Omnes editiones συγκατηυξάμην habent in Ant. 1336. ηὔγμην Trach. 610. κατηύχετο ibid. 766. Veteres etiam ηὑρέθη in Ant. 406. quod in communem formam mutavit Turnebus.

Ἦ pro ἦν, *eram*, quater reposui. Ἦν aliquoties ante vocalem legitur apud Euripidem: ut in Hippol. 1012. Alc. 658. Iph. Aul. 944. Ion. 280. Quamquam haec omnia corrupta esse suspicor. Sic etiam ter Aristophanes, sed in Pluto, novissima omnium fabula, v. 29. 695.

823. Nihil tale apud Sophoclem reperitur. Vide Oed. Tyr. 801. 1123. 1389. 1393. Oed. Col. 768. 973. 1366. Trach. 87. 414. Aj. 1377. Phil. 1219. El. 1023.

Solus e tragicis secundam in ἡμῖν et ὑμῖν corripit Sophocles, monente Porsono Praefat. p. XXXVII. Id in integris fabulis bis et quadragies extra melica fecit. Septies autem necessario produxit ante vocalem: Oed. Tyr. 631. Oed. Col. 826. Trach. 1278. Aj. 689. El. 255. 454. 1381. Quae omnia emendationis egere suspicari videtur Porsonus. Ego vero casu potius quam consilio factum puto, ut tam raro ancipitem vocalem necessario produceret Noster. Nam simile quid Euripidi accidisse video. Is, ut monuit Porsonus, posteriorem horum pronominum syllabam nusquam corripuit. Quod si quis dubitaret utrum longa apud eum an brevis esset, duos tantum versiculos in quatuor primis fabulis offenderet, in quibus ἄλλος, αὐτὸς, aut tale quidvis vocabulum, metro non satisfaceret: Or. 932. *Ὑμῖν ἀμύνων, οὐδὲν ἧσσον ἢ πατρί.* Ibid. 1202. *Οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω.* Hinc apud Sophoclem productam formam, ubi fieri potuit, retinui. Quod ad accentum correptae formae attinet, alii ἥμιν et ὕμιν, alii ἡμὶν et ὑμὶν scribendum arbitrantur. Hanc scripturam adhibuit Aldus in Ajace et Electrae versibus primis 357. dehinc vero ἥμιν et ὕμιν usque ad finem libri. *Ἡμὶν* et ὑμὶν ubique editiones recentiores, quarum scripturam post Brunckium adoptavi. Dum agitur de hac re, non silentio praetereundus videtur Phrynichi comici senarius apud Eustathium p. 1112, 38. *Ἐβουλόμην ἂν ἥμιν ὥσπερ καὶ πρότου.*

In melicis constituendis, duas potissimum res assequi student tragicorum editores: primum, ut eam versiculorum divisionem adhibeant, quae notiora metri genera reprae-

sentet, aut saltem aliquam rhythmi seu carminis speciem prae se ferat; deinde, ut singuli strophici versus antistrophicis suis quam accuratissime respondeant. In divisione versuum, scripti libri, quantum e nostris conjicere licet, vix unquam ab Aldina editione dissentiunt, quam in hac re mendosissimam esse, nemo, qui vel semel eam inspexerit, dubitare potest. Triclinius, Heathius, Brunckius, Bothius et Erfurdtius, neque cum Aldo, neque inter sese consentiunt. Ipse non raro divisionem exhibui diversam ab ea quam in superioribus editionibus repereram. Haud tamen operae pretium visum est bonam chartam consumere in hujusmodi mutationibus indicandis, quae nihil certi habebant. Sane totus hic locus ea obscuritate involutus est, quam vereor ut unquam penitus dispellere possint rei metricae vel peritissimi.

Quod ad alteram quaestionem attinet, id in primis cavendum videtur, ne dum operam damus ut stropha cum antistropho sua conveniat, alterutram falsis aut nimis incertis conjecturis corrumpamus. A quo vitio cum minime immunis esset Brunckius, multo majorem sibi licentiam permisit Erfurdtius, adeo ut multis vicibus a Bothii amentia haud longe abesse videretur. Minuit tamen in eo, ut in aliis, hanc emendandi libidinem tempus et major artis suae peritia. Quo factum est, ut fabularum ab eo editarum recentissima quaeque choricos cantus cum vulgatis libris maxime consentientes exhibeat. Cum diffiderem, meum in hac re laborem Sophocli multum prodesse posse, curam adhibui ut saltem non multum noceret.

De annotationibus meis facile pro se quisque judicium feret. Multa ad hanc fabulam spectantia, quae inter legendum observaram, et in adversaria mea retuleram,

omittere coactus sum, cum semel pro justo volumine, quod meditabar, parvum libellum edere decrevi.

Postremo monendi sunt lectores nullos in editione mea esse versus his numeris notatos: 205—215. 664—668. 693—697. 909. 910. 1355—1368. Contra bis adhibentur 1223. 1224. 1225. Eo consilio numerorum seriem in melicis turbavi, ut extra melica Brunckii numeros retinerem.

Haec fere habui quae de mea recensione dicerem. Quam si Graecarum literarum studiosis non displicuisse videro, operam fortasse dabo ut ceterae Sophoclis fabulae simili cultu donatae ex officina Academiae nostrae singulatim in lucem prodeant.

PRAEFATIO

EDITIONIS LIPSIENSIS.

Quum librarius, qui suis sumptibus Elmsleii Oedipum *), perrarum in Germania librum, Lipsiensibus typis repeti curavit, ab me peteret ut novam editionem iis rebus augerem, quas lectorum usus postularent, feci quod in tanta, qua nunc premor, otii penuria facere potui. Indices, meos in usus dudum confectos, paginis editionis Lipsiensis accommodavi. Quae autem nuperis virorum doctorum studiis tum emendatio huius fabulae tum interpretatio est lucrata, de his breviter hoc loco referre placuit. Sunt ea haec potissimum.

1. Lectiones trium codicum Parisiensium, 2794. (A.), 2787. (B.), 2820. (C.) in Faehsii Sylloge lectionum Graecarum p. 187. sqq.

2. Lectiones duorum librorum (*p.* et *v.*) Livineii, editae in diarii classici vol. XIV. p. 432. Quorum auctoritatem exiguam esse monuit Hermannus praefatione ad Electram p. VI.

3. Varietas scripturae ex margine libri Victoriani ad v. 11.—101. edita a Thierschio in Actis philol. Monac. I. 3. p. 352.

*) Prodiit Oxonii MDCCCXI.

4. Brunckii annotationes quaedam MSS. ex eius schedis editae a Faehsio l. l. p. 242. sqq.

5. Ricardi Porsoni annotationes, partim in eius Adversariis p. 162. 163 partim in Miscellaneis a Kiddio publici iuris factis (*Tracts and miscellaneous Criticisms*) p. 216.

Praeterea usus sum duobus libris MSS. Lipsiensibus, quos ex bibliotheca senatoria liberaliter suppeditavit vir illustris Henricus Blümnerus. Dictum est de his codicibus ab Hermanno praefatione ad Aiacem p. VII. VIII. Eius exemplum secutus antiquiorem dixi *a*: recentiorem *b*. Omnem ex his libris daturus eram scripturae varietatem: sed consilium irritum fecit temporis brevitas.

3. Elmslei. ad Euripid. Heraclid. 125.

4. 5. Scholiastes Platonis p. 10. ed. Ruhnken.

11. ἢ στέρξαντες Victor. στέξαντες Lips. a. b. ἢ οὐ στέρξαντες (*non acquiescentes tali rerum statu*) vir doctus in diario classico XII. p. 342.

12. δυσανάλγητος Suid. v. ἀνάλγητος, lectionibus, ut videtur, duabus in unum conflatis. *Porson.*

13. κατοικτείρας Victor.

14. Οἰδίπου Victor.

16. οὐδέπου Victor.

18. Legendum οἱ δ' ἔτ' ἠθέων λεκτοί. *Elmslei.* ad Eurip. Bacch. 693. p. 99.

19. ἄλλον Victor. Lips. b.

οῖ

20. διπλῆς Victor.

21. μαντείας, suprascr. μαντεία, Par. B.

27. 28. Tzetz. Exeges. in Iliad. p. 53, 7.

29. ἀφ' οὗ et Καδμεῖον Victor. Καδμείων Lips. a.

b

b. Idem δ' initio sequentis versus.

30. *Ἄιδας. γρ. Ἅιδης.* Par. B.

31. *μὲν νῦν. γρ. οὖν* Par. B.

33. *ἀνδρῶν τε* Victor.

35. *Καδμείων* Victor. Eandem scripturam ex Victorii V. L. XXX. 9. enotavit Porsonus. *ὅς γ'* Lips. a. b. comma post *ἐξέλυσας* abest ab Lips. b. qui deinde *μολών.*

36. *ὃν παρείχομεν* Victor. *ὃν παρείχομεν. γρ. ὅνπερ εἴχομεν.* Par. B.

38. *οὔτ'* Victor.

39. *ἡμῶν* Victor.

40. *νῦν τὸ κράτιστον* Victor.

41. *ἱκετεύομεν σὲ* Lips. a. b.

43. *του* pro *που*, superscripto *τινός* Victor.

48. *κλύζει* Victor.

50. Ad *τ'* notat Victor. *non est in S.* (i. e. scripto cod.) *στάντες τ' ἐς* Lips. a. b.

58. Pro *ὦ παῖδες οἰκτροί, ὦ φίλ' Οἰδίπους* satis corrupte Suid. v. *γνωτός. Porson. γνωστὰ κ' οὐκ ἄγνωστα* Par. B. suprascr. vulg.

62. *εἷς ἓν ἔρχεται* Lips. a. b.

66. *ἴσθε* Victor.

67. *πλάνῳ* Victor. *πλάνοις* Livin. MS. v. et Lips. a. b.

68. *ηὕρισκον* Brunck. ap. Faehsium.

74. *δράσει* Victor. — Leg. *περᾷ* et dele v. 75. quod ex Suida v. *τοῦ καθήκοντος* glossema esse liquet. *Porson.* ap. Kidd. Idem visum Bentleio.

77. *ὅσα* pro *ὅσ' ἂν* Victor.

78. *σοῦ τ'* pro *σύ τ'* Victor. Scrib. *σοῦ τοὔπος.* Voci *οἶδα* suprascr. *νέοι. Thiersch.*

81. *βαίνοι* Victor. — *ὄμμασι* suprascr. *ὄμματι* Par. B.

84. *εἰσάμεθα* vitiose liber Victorii.

90. *οὔτ' αὖ* Victor.

93. *εἰς πάντας αὐδᾷ* Par. B.

98. *ἐν τῆδ'. γρ. ἐκ τῆσδ'.* Par. B. *ἐκ τῆσδ' ἐλαύνειν* Victor.

101. *χειμάζει* Victor. Vid. Elmslei. ad Eurip. Heraclid. 693. p. 115. ed. Lips.

105. *-κω. γρ. κου.* Par. B.

118. MS. Trin. inserit *πάντες* post *γάρ*. *Porson.* Adversar. p. 150.

129. *ταῦτ'. γρ. τοῦτ'* in gloss. Par. B.

134. *πρὸ* et gl. *ὑπὲρ* Liv. MS. v.

135. *ξύμμαχον* Lips. a. b. —

138. *αὐτοῦ* Lips. a. b.

152. *ἔβας* suprascr. *η* Par. A. Sed *ς* videtur erasum. *Faehse.*

153. *ἐκτέταμαι.* Vid. Valckenar. Phalarid. p. XVII.

159. *κεκλόμενος. γρ. κεκλομένῳ* Par. B. *κεκλόμενος* genuinum esse putat Seidler. ad Eurip. Troad. 117. p. 16.

160. *γαιήοχόν τ'* Lips. a. *γαιήχόν τ'* Lips. b.

161. Lege ob metrum, *εὐκλέα.* Confer Nicaenetum Athenaei XV. p. 673. *Porson.* *εὐκλεᾶ* Lips. a. b.

162. *ἰὼ ἰὼ* Par. A. Lips. a. b. *ὦ ὦ* Liv. MS. p.

167. *ὦ πῶποι* Par. A.

168. *νοῦσεῖ δ'* Liv. MS. p.

171. *ἔκγονα κλυτὰ χθονὸς* Par. A.

172. *ἰήων καμάτων* Etymol. M. p. 463. *οὐκ ἀνέχουσι τῶν πόνων* Suidas v. *ἀνέχει.* *Ἰήων καμάτων.* *Porson.* *ἰήων* Par. A. *Neque sospitales sustinent* vel *experiuntur partus.* Ita haec interpretatur Maltby ad Morelli Lex. Prosod. p. 91.

177. δ᾽ ἁ γενέθλα? Par. A. νηλέα δὰ γενέθλας Forte δ᾽ ἁ. γρ. δέ. Par. B. *Faehse.* δ᾽ ἁ γενέθλα Lips. a. b.

180. ἀκτὰν παραβώμιον Par. A.

181. ἱκετῆρες ἐπιστοναχοῦσι Par. A.

182. Παιὰν Brunck. ap. Faehsium.

184. εὐῶπα. εὔρηται καὶ εὐωπὰν Gl. Par. B. εὐῶπα pro accusativo habet etiam Elmslei. ad Eurip. Bacch. 559. p. 81.

188. πάτρας ἄπουρον, εἴτ᾽ ἐς. γρ. εἰς. Par. C.

191. εἴτι νὺξ ἀφῇ Par. A. B. Lips. a. b. Quod restitutum esse speramus Elmsleium. Vid. ad Eurip. Bacch. 203. p. 43. et 858. p. 119. Conf. infra ad 874.

193. πυρφόρ᾽ et νωμῶν Liv. MS. p. ἀστραπῶν Lips. a. b.

195. ἐπ᾽ ἀγκυλῶν — θέλοιμ᾽ ἂν Par. A.

196. βέλη Liv. MS. v. Conf. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 1168. p. 154.

201. εὐίον. γρ. εὐΐων. Par. B.

202. *Μαινάδων μονόστολον* Par. A. Sed glossa τὸν συνόμιλον, τὸν συνοδοιπόρον vulgatam lectionem ὁμόστολον explicat. *Faehse.* *Μαινάδων ὁμόστολον.* Ita quoque citat Valckenaerius Epist. ad Roever. p. 80. *Porson.* Ad μονόστολον gl. συνόμιλον Liv. MSS. p. v. Lips. a. b.

203. πεύκα, ᾽πὶ Liv. MS. p.

218. κἀνακουφίσειν Liv. MS. v.

221. ἴχνευον αὐτό, μὴ οὐκ — Par. B.

222. ἀστός. γρ. αὐτός. Par. B. αὐτὸς Elmsl. ad Eurip. Bacch. 820. p. 115.

230. εἰ δ᾽ αὖ τις. γρ. αὖθις Par. B.

245. τῷ τ᾽ ἀνδρὶ — πέλω. γρ. τελῶ. Par. B.

248. κακῶς νιν ἄμοιρον] κακῶς ἄμοιρον Liv. MS. v. νιν ante ἄμοιρον delevit Brunck. apud Faehsium.

253. τῆςδε γῆς ὧδ' ἀθέως διεφθαρμένης Phrynichus in Bekkeri Anecd. I. p. 14, 1.

256. ἀνάθαρτον ὑμᾶς. suprascr. ἡμᾶς Par. B.

257. τ' abest ab Liv. MS. v. ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως ὀλωλότος Lips. a. b.

263. νῦν δ' ἐς τὰ κείνου κρᾶτ'. suprascr. κεφαλήν. κάρτ'. λίαν. Par. B.

269. — 171. Vid. Valckenar. ad Herodot. III. 65. p. 67. ed. Schweigh.

270. μήτ' ἄροτον. ἀροτὸν, ἠροτριασμένην γῆν. γρ. ἄροτον. Par. B.

279. Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται τάδε. γρ. φράσαι ποτέ. περισσόν. Par. A.

281. ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδεὶς. γρ. οὐδὲ εἷς. Par. B.

284. ταὔθ' Brunck. ap. Faehsium.

294. εἶτε. γρ. εἶτις. Par. B.

297. οὐξελέγξων. Liv. MS. v. Lips. a. b.

315. ἔχοι τε καὶ — πόνων. γρ. πόνος. Par. B. Interpretes τις pronomen omissum esse consentes miratur Dobraeus ad Aristoph. Plut. 505. p. 62. — Ceterum κάλλιστος πόνος scriptum est in utroque cod. Lipsiensi, addito gl. κάλλιστον ἔργον.

326. 327. Oedipo tribuit Lips. a. Nam quod in eo codice verbis πάντες οἱ προσκ. Tiresiae nomen praefigitur, librarii lapsus est ab sequente versu ad hunc aberrantis.

329. τἄμ' ὡς ἂν εἴποιμ', ἢ τὰ σ' ἐκφήνω κακά Brunck. apud Faehsium.

349. καὶ τοὔργον ἂν σοῦ Lips. a. b.

355. καὶ ποῦ Porson. Adversar. p. 283.

360. οὐκπειρᾷ (quod percontaris ut dicam) v. d. in diario classico XII. p. 342.

361. γνωτὸν Liv. MS. v.

369. εἴπερ τί γ' — κράτος, σθένος Par. B.

370. ἀλλ' ἔστι — σοὶ δὲ τ' αὖτ'. γρ. τοῦτ'. Par. B.

374. μιᾶς τρέφῃ ἤγουν στυγάζῃ Liv. MS. v.

375. βλάψαι Liv. MS. v.

380. τυραννὶς Stob. p. 338. *Porson.*

400. κροντίοις Liv. MS. v.

401. *Κρέων. γρ. κλαίων.* Par. B.

425. ἅσσ' ἐξισώσει Porsonus apud Maltby ad Morell. Lex. Prosod. p. 159. Librorum omnium scriptura ἅ σ' ἐξισώσει est sanissima.

434. σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμούς σ' ἐστειλάμην. *Porson.*

436. μῶροι· γονεῦσι δ' — ἔμφρονες. γρ. ἔμφρονες Par. B.

437. ποίοισι; μεῖνον Par. A. videtur esse, atque ex interpretatione irrepsisse γράφεται μεῖνον. [illegible]

456. σκήπτρῳ προδεικνύς. τὸ σκήπτρῳ προδείξαντα cod. Arch. Herodoti IV. 10. *Porson.*

468. Post σθεναρώτερον non interpungunt Lips. a. b.

471. πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς sine ὁ Par. A.

473. Seidler. de verss. dochm. p. 25.

478. ὑπ' ἀγρίαν Par. A.

483. [illegible] Liv. MS. p.

485 — 498. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 486 — 495.

489. Vid. Valckenarii Phalaridea p. XVII.

492. ἔκειτο. Lips. a. b.

493. ἔγωγ' Liv. MSS. p. v.

494. οὔτε τῶν νῦν πω ἔμαθον πρὸς ὅτου δὴ sine [illegible] Par. A. οὔτε νῦν Lips. a. οὔτε τανῦν Lips. b.

511. τὸ ἀπ' ἐμᾶς φρενός. γρ. τῷ. Par. B.

518. μακραίονος Liv. MS. v.

525. τοῦ πρός δ' Par. B.

537. ἄν μοι Reisig. Coniect. in Aristoph. I. p. 56.

538. ἢ π. αὔρχοι ὡς οὐ. γρ. ὡσεὶ Par. B. an ὡσεὶ? Faehse.

541. ἄνευ τε πλήθους non fuisse solicitandum, intellexit Elmsleius ad Heraclidas 622. p. 108. ed. Lips.

549. εἴ τοι νομίζεις χρῆμα. γρ. κτῆμα. Par. B.

555. ἔπειθες ἢ οὐκ — χρεί ἤ μ' ἐπί. γρ. καὶ χρεία ἀντὶ τοῦ χρεών. Par. B. ὡς χρεία μ' ἐπὶ] ὡς χρεί ἤ μ' ἀντὶ τοῦ ἢ ἀντὶ τοῦ ἤν. Liv. MS. v. ὡς χρεῖ ἤ μ' Lips. a. b. cum gl. ὅτι χρή.

557. Elmslei. ad Bacch. 1265. p. 163.

570. τόσον· τοσοῦτον pro τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα, καὶ — φρονῶν. Par. B. τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα Lips. a. τοσόνδε γ' οἶσθα Lips. b.

577. Interpunctio post τί δῆτ' abest ab Lips. a. b.

578. ἔρημος οὐκ ἔνεστιν ὧν ἂν ἱστορεῖς. γρ. ἀντιστορεῖς. Par. B.

581. οὔκουν ἰσαῦμαι σφῶιν. γρ. σφῷν. Par. B. σφῷν Liv. MS. v. σφῷν Lips. a. σφῶν Lips. b.

585. ξὺν φόβοισι] ξυμφόβοισι Liv. MS. v.

591. ἤρχων] ἦρχων Liv. MSS. p. v. ἦρχον Lips. a. b.

604. πεύθου. γρ. πύθου. Par. B. Post σοὶ distinguunt Lips. a. b.

605. τοὔτ' ἀλλ' Lips. a. b. cum gl. τοῦτο δὲ ὁ σύνδεσμος ἀντὶ συνδέσμου.

616. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ σοι πεσεῖν Par. A.

621. πεπραγμέν' ἐστι. γρ. ἔσται. Par. A.

628. ἀρκτέον. Schaefer. ad Hemsterhusii Plutum p. 525. Buttmann. gr. Gr. vol. I. p. 460. σωστέον in Aristoph. Lysistr. 501. passive intellexit Brunckius.

630. Corrigendus:

καμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ. Brunck. ap. Faehsium.

631. παύσασθ' ἄνακτες. καιρίαν. ἔγκαιρον rectius ἐγκαίραν vel rectius ἔγκαιρον. γρ. κυρίαν. Par. B. Faehse.

634. Phrynich. in Bekkeri Anecdot. 1. p. 18.

637. οὐκ εἶ σύ τ' ἐς οἴκους, σύ τε, Κρέων, στέγας. γρ. κατὰ στέγας. Par. B.

640. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 53. τοῖν δυοῖν κρίνας κακοῖν tacite Reisig. Coniect. I. p. 70.

644. μὴ νῦν ὀναίμην — εἴ σέ τι. γρ. εἰς σέ τι. Par. B.

648. ἔπειτα κἀμὲ — οἵ πάρεισί μοι. γρ. σοι. Par. B.

651. οὔτε πρὶν Liv. MS. v. Lips. a. b.

655. σὸν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν Par. B. ἄτιμον βαλεῖν Liv. MS. p.

657. τῆσδε γῆς Liv. MSS. p. v. Lips. a. b.

658. — 660. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 269. 284. Reisig. Coniect. I. p. 77. 78.

658. οὐ μὰ τὸν πάντων θεῶν Par. A. θεῶν θεὸν πρόμον Liv. MS. v.

660. ὅ τοι πύματον ὀλοίμαν Par. A.

673. στυγνὸς μὲν — βραδὺς δ'. γρ. βαρύς. Par. A.

682. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν. γρ. ὑπ'. Par. B. παῖ, ξὶ Lips. a. b. Buttmann. gr. Gr. vol. I. p. 52. τίς ἦν λόγος Liv. MSS. p. v. Vid. Seidler. de verss. dochm. p. 384.

684. φαίνετ' Lips. a. b.

691. οὔρισας Liv. MS. p. οὔρησας Par. B. Lips. a. b. Vid. Seidler. de verss. dochm. p. 131.

708. ἐμοῦ 'πάκουσον — οὕνεκ' ἐστί σοι. γρ. μοι. Par. B.

713. ἦξοι. Elmslei. ad Euripid. Bacch. 648. p. 93.

716. ἐν διπλαῖς Liv. MS. v.

718. τρεῖς καὶ μέν Par. B.

719. ἄβατον εἰς ὄρος cum Musgravio Porsonus apud Kiddium et Seidlerus de verss. dochm. p. 389.

723. φῆμαι Φοῖβου Liv. MS. v.

727. κἀνακηρύγμασι Liv. MS. v.

730. ἐν τριπλαῖς] ἐν διπλαῖς Liv. MS. v.

734. ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλ. γρ κἀπί. Par. B.

737. τοῦτ' Par. B. Lips. a. b.

740. 741. Elmsl. ad Bacch. 480. p. 74.

749. καὶ μὴν ὀκνοῦμεν (ὀκνοῦμεν? Faehse). φόβον ἔχομεν διὰ τοὺς σοὺς λόγους. Par. B. ἃ δ' ἀνέρῃ. γρ. ἃ δ' ἂν ἔρῃ.

751. ἄνδρας — οἷον ἀνὴρ ἀρχ. Par. B.

753. κήρυξ Lips. a. b.

761. ἀγρούς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς. σφ' ἀποπέμψαι Suidas v. ἄποπτον. sed locum om. MS. *Porson.*

762. ἄστεως membranae Laurentianae apud Elmsleium ad Bacch. 838. p. 117.

763. γὰρ ὅδε γ' ἀνὴρ Liv. MS. v. γὰρ ὅδε γ' ἀνὴρ Lips. a. b.

786. ἀεὶ Lips. a. b.

792. δηλώσοιμ' Liv. MS. v. δηλώσαιμ' cum gl. δείξοιμι Lips. a. b.

797. χρησμῶν ὀνείδη Lips. a. b.

800. τριπλῆς] Schol. Liv. [πῶ]ς ἄνω (vid. v. l. ad 716. 730.) διπλαῖς εἰ πὰν, ἐνταῦθα τριπλαῖς λέγει; ἢ τριπλαῖς μὲν διά τε τὴν ἀφ' ἧς ἐσχίσθησαν ὁδὸν, καὶ τὰ τοῦ σχίσματος κέρατα, διπλαῖς δὲ [διὰ] μόνα τὰ κέρατα. αἰσχύλος, [τρο]χήλατον σχιστῆς κελεύθου [τρί]οδον, ἔνθα συμβολὰς τριῶν [κε]λεύθων φασι ποτνιάδων.

802. κῆρυξ τε κἀπὶ Lips. a. κήρυξ κἀπὶ Lips. b.

815. *τίς τοὔδέ γ' ἀνδρὸς ἐστὶν ἀθλιώτερος; γρ. τίς τοῦδ' ἀνδρός νῦν ἐστ' ἀθλ.* Par. B.

824. *καὶ μή τι φυγόντι μὴ σκ. γρ. μήτι* Par. B.

825. *ἢ γάμοις* Brunck. ap. Faehsium.

839. *εἰ γὰρ εὑρεθῇ λέγων.* Par. A. Alia autem ibi stetit vox, forte *ἦν. Faehse.*

845. Brunckii scripturam tuetur Reisig. Conjectan. I. p. 34.

865. *πρόκειν θ'* Liv. MS. p.

871. *κατακοιμίσει* Liv. MS. v.

873. Wesseling. ad Herodot. III, 80.

874. *Ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλ.* Par. A. *ὕβρις εἰ πολλῶν ὑπερπλήθῃ* grammaticus in Bekkeri Anecdot. I. p. 144. ubi de constructione particulae *εἰ* cum conjunctivo disputat.

875. *ἃ μὴ — συμφέροντα. γρ. ἐπιφέροντα.* Par. B.

876. *ἀπότομον ὤρουσεν] ἀπότομον [illegible] ὤρουσεν.* Liv. MS. p. gloss. *ἐκεῖθεν ἔρριψεν.*

880. *πόλει* in textu omissum in margine adscriptum in Par. A.

891. *ἢ τῶν ἀθίκτων — ματάζων. γρ. ματαιάζων.* Par. B.

895. Post verba *τί δεῖ με χορεύειν* multi codices et ipsae membranae Laurentianae addunt *πονεῖν ἢ τοῖς θεοῖς. Elmslei.* ad Eurip. Bacchas 151. p. 37.

898. *Ἄβαισιν ναὸν* Par. A.

903. *μὴ λάθοι* Lips. a. b. Liv. MS. v.

905. *φθίνοντα γὰρ παλαιὰ Λαΐου θέσφατα* Par. A.

921. *ὅπως λύσιν — πόροις. παράσχοις* Par. B.

924. *ἆρ' οὖν παρ' — ἆρ' ἂν παρ'* Par. B.

926. *κάτοισθ'* Lips. a. b.

933. *χ' ὥς τι.* Liv. MS. v.

935. *πρὸς τίνος* Liv. MS. v. Lips. a. b.

936. Reisig. commentat. de ἂν particula p. 108.

942. ἔχοι Liv. MS. v.

948. κτάνοι Liv. MS. v. et membranae Laurentianae apud Elmslei. ad Eurip. Bacchas 1114. p. 146. κτάνῃ Par. B. in textu, suprascr. κτάνοι.

963. καὶ μακρῷ Lips. b.

966. κλάζοντας — ὑφηγητῶν δ' ἐγώ. Par. A.

968. κνίσει κάτω — ὅδ' ἐνθάδε. γρ. ὧδ' ἐνθάδε. Par. B.

969. ἄψαυστος. Phrynich. in Bekker. Anecd. I. p. 18.

972. ἄξι' οὐδενός Liv. MS. v. Lips. a. b.

989. πρὸς δὲ — ἐκφοβεῖσθ'. γρ. εὐλαβεῖσθ'. Par. B.

993. ἢ οὐχὶ θερμικὸν ante Brunckium Porsonus.

998. μακρὰν ἀπομεῖν. γρ. ἀποικεῖν. Par. B.

1002. ἐγὼ οὐχὶ Liv. MS. p. ἔγωγ' οὐ Liv. MS. v. Lips. a. b.

1006. προσεῖμί σε Liv. MS. v. Lips. a. b.

1011. ταρβῶ γε Lips. a. b.

1019. τῷ μηδένα (sc. φύσαντι) v. d. in diario classico XII. p. 343.

1023. κᾆθ' οὐδ' ἀπ' — μέγαν. γρ. μέγα. Par. B.

1036. ἐπιτύχης αὐτῆς. γρ. ταύτης. Par. B.

1038. οὐκ οἶδ' ὁ δρῦς — λῷον. γρ. λώϊον. Par. B.

1051. τὸν ἐξ ἀγρῶν Lips. a. b.

1052. ὃν χαμαιευνὰς πρόσθεν. γρ. πρῶτον. Par. B.

1056. τί δ' ὅν τιν' εἶπε. γρ. τίς δ'. Par. B.

1067. τὰ δώδεκα τοίνυν — πάλαι. γρ. πλέον. Par. B.

1075. ἀναῤῥήξει cum gl. εἰς φῶς δείξει Liv. MS. v. Conf. Porson. ad Aristoph. Av. 1238. p. 188.

1088. οὐ τὸν Ὄλυμπον. γρ. οὐ μὰ τὸν Ὀλ. Par. B.

1090. οὐκ ἔσῃ. γρ. οὐκέτ' ἔσῃ. Par. B.

1096. φοῖβε, σοὶ ταῦτ' Liv. MS. p. ἰηϊε φοῖβε, omisso σοί Par. A.

1097. σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ'. γρ. ἄριστ' Par. A.

1101. προσπλασθεῖσ' Liv. MS. p. προσπελασθεῖσα suprascr. προσπελασθεῖσα Par. B.

1103. τῷ πλάκες γὰρ Liv. MS. p.

1108. Νυμφῶν Ἑλικωνιάδων Par. A.

1110. ξυναλλάξαντα τῷ πρέσβει Blomfield ad Aeschyli Agam. p. 179.

1111. πρέσβυν Liv. MS. v. Lips. a. b. πρέσβεις, σταθμᾶσθαι. γρ. πρέσβυ. Par. B.

1120. εἰσορᾷς suprascr. εἰσορῶ Par. B.

1123. Schol. in Homeri Odyss. p. 384 ed. Buttm.

1130. συναλλάξας: γρ. συνήλλαξας. Par. B. ξυναλλάξας Lips. a. συναλλάξας Lips. b.

1137. ἐμμήνους, ἤτοι μηνιαίους Liv. MS. v. ἐμμήνους Lips. a. b. Demus ἔμμηνον χρόνον in tragico sermone mensem significare posse, vel menses sunt à vere ad Arcturum, non tres. Lege, ex MS. Trin. ἑκμήνους. *Porson.* apud Kiddium.

1145. ὅς ποτ' ἦν νέας. γρ. τότ' ἦν νέος. Par. B.

1157. τῇδ' ἡμέρᾳ Liv. MS. p. cum gl. ἐν ᾗ ἔδωκα.

1164. τῶνδε Liv. MS. v. Lips. a. b.

1170. ἀκούειν Liv. MSS. p. v.

1174. ἀναλώσαιμι νεν. γρ. σε. Par. B.

1186. ἰὼ ἰὼ γενεαὶ Liv. MS. v. Lips. a. B. ἰὼ ὦ γενεαὶ Liv. MS. p.

1188. ἐναριθμοῦ Lips. a. ἐν ἀριθμῷ Lips. b. Gl. in utroque τάντω.

1191. τοσσοῦτον Liv. MS. p.

1194. τλάμων Liv. MS. p.

1195. Οἰδίποδα Lips. b. Οἰδιπόδα Lips. a.

1198. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 528. ἐκρά-τησας πάντ' Liv. MS. p. τοῦ in οὐ mutat Reisig. Coniect. I. p. 279.

1200. ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, κατὰ Liv. MS. p.

1204. καλῷ ἀμᾶς Liv. MS. p. V. Seidler. de vers. dochm. p. 83.

1207. Θηβαίοισιν Liv. MS. p. Lips. a. Θήβαις Lips. b.

1209. πόνοισιν Liv. MS. p.

1211. ὦ κλεινὸν Liv. MS. p. Vid. Reisig. Coniect. I. p. XXIII.

1212. ἤρκεσεν Liv. MSS. p. v. ἤρκεσε Lips. a. b.

1218. χρόνος· ὃς δικάζει Liv. MS. v. Par. A. Lips. a. b. Vid. Elmslei. ad Eurip. Bacch. 545. p. 80.

1220. Reisig. l. l.

1221. εἴθε σε γ' εἴθε Liv. MS. p. ἰδοίμαν Par. A.

1222. περίαλλ' Liv. MS. p. ἰαχαίων ἐκ στομάτων. γρ. στομίων. Par. B.

1223. ἐξάγγ. Lips. a. ἄγγ. Lips. b.

1231. ἂν Buttmann. gr. Gr. vol. I. p. 122.

1232. ᾔδεμεν. Elmslei. ad Bacchas 1343. p. 173.

1234. 1237. ἐξάγγ. Lips. a. ἄγγ. Lips. b.

1242. Elmslei. l. l. 628. p. 90. ἴετ' Lips. a. b.

1245. Elmslei. ibid. 727. p. 103.

1249. Elmslei. ibid. 1132. p. 149. γοᾶτ' εὐνὰς cum gl. ἐκώκυεν Lips. a. b.

1250. Reisig. Coniect. I. p. 58.

1252. εἰσέπαισεν. Eurip. Hecub. 16. 4. Antig. 198. 25. *Livin.* His editor harum annotationum haec addit: Prior locus est v. 115. ed. Pors. πολλῆς δ' ἔριδος ξυνέ-παισα κλύδων. prout editur ex coniectura Musgravii, quam fecisse liquet et Livineium, nisi e MSS. hausit. Posterior

Antig. 799. ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα ubi gl. πίπτει. sive ἐμπίπτει.

1260. ὑφηγητοῦ cum gl. ὁδηγοῦ Liv. MS. v. Lips. a. b.

1261. ἀνήλατ. Liv. MS. v. Lips. a. b.

1262. κλῆθρα Liv. MS. v.

1264. αἰώραις Liv. MS. v. Vid. Valckenar ad Adoniatus. p. 243. C.

1267. ἐκεῖνο τλήμων Lips. a. b. Vid. Elmsl. ad Bacch. 1100. p. 145. — δεινά γ' Liv. MS. v. Lips. a. b. δεινά δ' non fuisse mutandum, intellexit Elmslei. ad Eurip. Bacch. 180. p. 30. et p. 181.

1271. αὐδῶν τε ταῦθ'. γρ. τοιαῦθ'. Par. B.

1279. αἵματος] glossa est pro αἱμάτων. p. Liv. χάλαζά θ' αἱματοῦσσ' Porson. apud Kidd. et Maltby ad Morell. Lex. Prosod. p. 1061.

1280. ἐκ δυοῖν Liv. MS. v. Lips. a. b. — Vid. Valckenar. ad Euripid. Hippolyt. p. 309. Porsonus in Adversar. p. 261. corrigit: τάδ' ἐκ δυεῖν ἔῤῥωγεν, οὐχ ἑνὸς μόνου.

1283. Hermann. ad Aiac. 743.

1285. ὅσ' ἐστὶ πάντων. γρ. ὅς ἐσθ' ἁπάντων. Par. B.

1287. ἐξάγγ. Lips. a. ἄγγ. Lips. b.

1289. τὸν μητρός. αὐδῶν Lips. a. τὸν μητρὸς. αὐδῶν Lips. b.

1295. ἐσόψει τάχα. γρ. τάδε. Par. B.

1299. τλάμων Liv. MS. v.

1301. μείζονα δ. τῶν κακίστων Par. A.

1311. ὦ δαῖμον Liv. MS. p. ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλου. ὅπου προέβης Par. A.

1312. ἐς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστὸν. γρ. οὐκ ἀκουστὸν. Par. B.

1311. ἀπωλόμενον Liv. MS. v. Lips. a. b.

1314. 1321. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 255.

1319. φορεῖν Liv. MS. v. Lips. a. b. φορεῖν καὶ γρ. φέρειν. Par. B.

1327. Ἀπόλλων τάδ' ἦν. Euripid. Androm. 168. οὐ γάρ ἐσθ' Ἕκτωρ τάδε. ubi Gaisfordus comparat Thucyd. VI. 77. οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσίν.

1328. ὁ κακὰ κακῶς τελῶν Liv. MS. v. et Lips. a. Sed B. ὁ κακὰ τελῶν. De hoc versu et antistrophico vid. Seidler. de verss. dochm. p. 107.

1332. ἦν τά, ὅπως περ — γρ. ἦν ταῦθ'. Par. B.

1333. τί δῆτ' ἐμοὶ Lips. a. et, ut videtur, b. nam litterae evanidae sunt.

1336. ὀλέθριον μέγα Liv. MS. v.

1345. ἄχθος Liv. MS. v. οὐκ ἦν φίλοισιν — τοσόνδ' ἄχθος. ἄλγος. Par. B.

1352. ἔλαχεν Lips. a. b.

1354. Schol. ad Eurip. Hecub. 329. p. 76. ed. Matth. a Porsono indicatus. — ἦσθ' ἂν Porson. Advers. p. 174.

1360. Seidler. de verss. dochm. p. 59. Reisig. Coniect. I. p. 191.

1387. οὐκ ἠνεσχόμην Par. B.

1389. ἵν' ᾖ τυφλός τε Lips. a. b.

1446. ἐπισκήπτω γε Liv. MS. v.

1458. ὅποιπερ Liv. MS. v. Lips. a. b.

1472. τοῖν 'μοῖν φίλοιν Liv. MS. v.

1477. ἥ σ' εἶχεν Liv. MS. v.

1479. ᾗ 'μὲ Lips. a. b.

1492. ἵκητ' Liv. MS. v.

1507. τοῖσδε Liv. MS. v.

1511. σφῷν Lips. a. b.

1513. ζῆν. τοῦ βίου Liv. MS. v. Lips. a. b.

1518. ἄποικον Liv. MSS. p. v. ἄποικον. γρ. ἀπ' οἴκων. Par. B.

1519. ἔχθιστος Lips. a. b.

1522. πάντας γ'] ταύτας γ' Liv. MS. v. Lips. a. b.

Haec sunt quae prae ceteris, utpote criticum usum habentia, commemoranda duximus. Prodierunt praeterea novissimis annis alia multa ad Oedipum Regem spectantia, quae facile potuissent colligi, si aut digna omnia visa essent quorum memoria repeteretur, aut hoc egissemus ut omnia undique congesta apponeremus. Quod aliis agendum relinquimus, si qui hoc scribendi genere, mero manuum labore, delectantur. Equidem ne haec quidem dedissem, nisi me codicum Lipsiensium usus, quos de melioribus esse facile intelligent lectores, movisset ut biduum huic operae impenderem.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἁμαξιτοῖς,
ἄκων ἔπεφνε Λάϊον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἷλε, καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας,
δισσαῖς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας·
αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀγχόναις διώλετο.

Tit. Ὑπόθεσις Οἰδίποδος Τυράννου διὰ στίχων Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ T. Ὑπόθεσις Οἰδίποδος Τυράννου ἔμμετρος Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ S. Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ, ἐπίγραμμα εἰς τὸν Τύραννον Οἰδίπουν B. E.
11. *Πύθοιτο* B. E.
15. *Δισσαῖς τε χερσὶν* A. J. *Δισσαῖσι χερσὶν* T. S. *Πόρπαισι δισσὰς* B. E.
Ib. *Ἐξετύφλωσεν κόρας* T. S.
16. *Αὐτή τε μήτηρ* L.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνῶσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος, πήρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

Haec omittunt A. J.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἐπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν, οὐ τύραννον, ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον ποιηταὶ, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον, βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον· Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα. προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινας περὶ λῃστείαν τούτους γενέσθαι, [οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸν γενηθῆναι ἀπὸ Τύρου πόλεως. εἴρηται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἱονεὶ τείρων τοὺς λαοὺς, καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυρεύων δόλους κατὰ τῶν ὑπ᾽ αὐτόν.] ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δ᾽ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ τοπρότερον αἰσυμνητὰς προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γ᾽ ἐκεῖνο τοὔνομα.

Haec omittit T.
2. Ἀπέγραφον A. J. S.
15. Uncinis inclusa omittunt B. E.
Ib. Γεννηθῆναι A. J. S.
16. Τύρων τοὺς λαοὺς A. J. S.
20. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης B. E.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΙ ΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος, στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

1. *Αἰτεῖς* cum interrogatione A. J.
3. *Παιδὸς ἑοῦ χείρεσσι* B. E.
5. *Ὅδ' ηὔξατό* A. *Ὅ δ' ηὔξατό* J.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

2. *Βοὴν* pro *φυὴν* A. J. T. S.
4. *Πλείστοισιν ἐπειγόμενον* omnes.
5. *Ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότερον* L. Ib. *Αὐτοῦ* A. T. S.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλῦθι, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων, τρίτατον πόδα, βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

Hoc epigramma omittunt A. J. T. S.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΔΕ Ο ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Personae ita vulgo exhibentur: *Οἰδίπους. Ἱερεύς.* (*Ἱερεὺς πρεσβύτης Διός* J.) *Κρέων. Χορὸς ἐκ Θηβαίων γερόντων.* (*Χορὸς ἐκ γερόντων Θηβαίων* B. E.) *Τειρεσίας. Ἰοκάστη. Ἄγγελος. Θεράπων Πολύβου.* (*Θεράπων* T. *Θεράπων Λαΐου* B. E.) *Ἐξάγγελος.* (*Ἕτερος ἄγγελος* J.) *Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.* (Haec verba omittunt B. E.)

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Ὦ ΤΕΚΝΑ, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ᾽ ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε,
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ᾽ ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.
ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ᾽ ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ᾽ ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ᾽, ὦ γεραιὲ, φράζ᾽, ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε:
δείσαντες, ἢ στέρξαντες· ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν.
ΙΕ. Ἀλλ᾽, ὦ κρατύνων, Οἰδίπους, χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν

---

2. Τάσδ᾽ ἐμοὶ B.
6. Ἁ᾽γὼ A. J. T. S. B. Ἀ᾽γὼ E. Ita semper fere in similibus.
10. Φρωνεῖν J.
Ib. Notam interrogationis post καθέστατε habent B. E.
11. Στέξαντες A. T. E. Notam interrogationis addunt A. J. Bl. E.

πτάσθαι σθένοντες· οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς,
ἱερῆς ἐγὼ μὲν Ζηνός· οἵδε τ' ἠθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ.
πόλις γὰρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου·
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν·
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'
Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ,
οὐδ' οἵδε παῖδες, ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
κρίνοντες, ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς.
ὅς τ' ἐξέλυσας, ἄστυ Καδμείων μολὼν,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν·
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον,
οὐδ' ἐκδιδαχθείς· ἀλλὰ προσθήκῃ θεοῦ
λέγει νομίζει θ' ἡμὶν ὀρθῶσαι βίον·

17. Πτέσθαι omnes.
18. Ἱερεῖς A. J. T. S. Ἱερῆς B. E.
Ib. Οἵ δὲ τ' ἠΐθεων A. J T. S. Οἵ δὲ τ' ἠθέων B.
19. Τόδ' ἄλλο φῦλον A. J.
29. Δῶμα Καδμείων A. T. S.
Ib. Δ' in sequentem versum rejiciunt omnes praeter B. Ita passim.
30. Ἀΐδης A. J.
35. Ὅς γ' ἐξέλυσας omnes.
Ib. Post ἐξέλυσας non interpungunt A. J. T. S.
Ib. Ἄστυ Καδμεῖον J. B. E.
39. Λέγῃ, νομίζῃ θ' omnes praeter E.
Ib. Ἡμιν A. J. Ita etiam v. 42. 86. 103. 242. 765. 921. et ἡμιν v. 991. 1402. 1484. Consentit E. v. 42. 103. 1402. 1484.

νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι,
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμίν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που.
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν·
ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ
σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας·
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
στάντες γ' ἐς ὀρθὸν, καὶ πεσόντες ὕστερον.
ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν, καὶ τὰ νῦν ἴσος γενοῦ.
ὡς, εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν.
ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς,
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

ΟΙ. Ὦ παῖδες οἰκτροὶ, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι
προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται,
μόνον καθ' αὑτὸν, κοὐδέν' ἄλλον· ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε,

---

48. Προμηθίας L.
49. Μεμνώμεθα E.
50. Στάντες τ' ἐς ὀρθὸν A.J.B. E.
53. Τανῦν omnes. Ita etiam v. 494. 691. 757. 1208.
62. Εἰς ἓν ἔρχεται omnes.
64. Καὶ σ' ὁμοῦ omnes praeter E.

ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις·
ἣν δ' εὖ σκοπῶν ηὕρισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρὸν, εἰς τὰ Πυθικὰ
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅτι
δρῶν, ἢ τί φωνῶν, τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ,
λυπεῖ, τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα,
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην, πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
ΙΕ. Ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας, οἵδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
ΟΙ. Ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ
σωτῆρι βαίη, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
ΙΕ. Ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς. οὐ γὰρ ἂν κάρα
πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.
ΟΙ. Τάχ' εἰσόμεσθα. σύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;
ΚΡ. Ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
ΟΙ. Ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος; οὔτε γὰρ θρασὺς,
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.

---

67. Πλάναις A. J. T. S.
68. Εὕρισκον omnes.
70. Ἐς τὰ Πυθικὰ omnes.
78. Plenam distinctionem post εἶπας habeut A. J. Mediam T. B.
Ib. Οἱ δέ τ' ἀρτίως T. S. Οἵδε γ' ἀρτίως B.
79. Προστείχοντα E.
80. Ἐν τύχῃ γε τῷς B.
84. Ξύμμετρος omnes.
87. Post δύσφορ' interpungunt omnes.
88. Ἐξιόντα L.

ΚΡ. Εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἕτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
ΟΙ. Εἰς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
ΚΡ. Λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ,
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
ΟΙ. Ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;
ΚΡ. Ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
λύοντας· ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.
ΟΙ. Ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
ΚΡ. Ἦν ἡμὶν, ὦναξ, Λάϊός ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
ΟΙ. Ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γε πω.
ΚΡ. Τούτου θανόντος, νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.
ΟΙ. Οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
ΚΡ. Ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ. τὸ δὲ ζητούμενον
ἁλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον.
ΟΙ. Πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης, τῷδε συμπίπτει φόνῳ;
ΚΡ. Θεωρὸς, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη.
ΟΙ. Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;

---

92. Στίχειν S.
93. Ἐς πάντας αὔδα omnes.
101. Ὡς τήνδ' αἷμα B.
104. Πρίν σε omnes.
107. Τιμωρεῖν τινάς omnes.
108. Οἵδ' εἰσὶ A. J. B.
112. Post οἴκοις interpungunt omnes praeter S.

ΚΡ. Θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγὼν,
ὧν εἶδε, πλὴν ἓν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
ΟΙ. Τὸ ποῖον; ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
ΚΡ. Ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας, οὐ μιᾷ
ῥώμη κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
ΟΙ. Πῶς οὖν ὁ ληστὴς, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσετ' ἐνθένδ', εἰς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;
ΚΡ. Δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαΐου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
ΟΙ. Κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν, τυραννίδος
οὕτω πεσούσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;
ΚΡ. Ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν,
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ, προσήγετο.
ΟΙ. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ,
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον,
γῇ τῇδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν, τάχ' ἂν
κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνῳ προσαρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.

---

125. Post ἐπράσσετ', non post ἐνθένδ', interpungit S. Neutrobique A. J. T.
Ibid. Ἐς τόδ' omnes.
127. Ἐγίνετο A. J. T. S.
129. Εἶργε aspero spiritu A. J.
130. Τὰ πρὸς ποσὶν E. Τὸ πρὸς ποσὶ L.
130. 131. Post ἡμᾶς, non post σκοπεῖν et τἀφανῆ, interpungunt A. J.
134. Πρὸς τοῦ θανόντος A. T. S.
137. Γὰρ omittit J.
138. Αὑτοῦ aspero spiritu omnes.
140. Κἄμ' ἐν τοιαύτῃ χειρὶ L.

ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἵστασθε, τούσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους·
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἁθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς
ξὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες.

ΙΕ. Ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται·
Φοῖβος δ', ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος. =

ΧΟ. Ὦ Διὸς ἁδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
ἰήϊε, Δάλιε, παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἁζόμενος, τί μοι ἢ νέον,
ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν,
ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα. =
Πρῶτα σὲ κεκλομένῳ, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀθάνα,
γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ

---

144. Ἀθροιζέτω tenui spiritu omnes.
145. Δράσαντος J.
146. Σὺν τῷ θεῷ A. J. T. S.
153. Minimam distinctionem post Θήβας habent A. J. T. S.
155. Ἀζόμενος tenui spiritu J.
155. 157. Mediam distinctionem post ἁζόμενος, minimam post χρέος habent T. S.
158. Post φάμα mediam distinctionem habent T. S. Nullam A. J.
159. Πρῶτά σε omnes.
Ibid. Κεκλόμενος J. T. S.
161. Εὐκλεᾶ A. J. T. S. Εὔκλεα L.
162. Ἰὼ bis cum plena distinctione A. J. T. S.

ὀρνυμένας πόλει,
ἀνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἔλθετε καὶ νῦν. ==
Ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας
στόλος· οὐδὲ νῷ φροντίδος ἔγχος,
ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
ἰηΐων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες.
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις, ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν,
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ. ==
Ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται.
νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ
θανατηφόρῳ κεῖται ἀνοίκτως.
ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες,
ἀκτὰν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσι.
παιὰν δὲ λάμπει, στονόεσσά τε γῆρυς, ὅμαυλος.
ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς,
εὐῶπα πέμψον ἀλκάν· ==
Ἄρη τε τὸν μαλερὸν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων

---

166. Ἠνύσατε A. J. T. S. Ἠνύσατ' B. E. Omnes tenui spiritu.

166. 167. Ἔλθετε καὶ (καὶ omittunt T. S.) νῦν, ὦ πόποι cum plena distinctione A. J. T. S.

168. Νοσεῖ δ' ἐμοὶ B.

169. Οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος omnes.

173. Ἅπερ (ἅπερ) A. J. T. B.

Ibid. Εὔπτερον A. J.

177. Νηλέα δ' ἀγένεθλα (sic) J. Νηλέα δὲ γενέθλα S.

178 Θανατοφόρῳ L.

180. Ἀϋτὰν B.

Ibid. Παρὰ βώμιον T. S. E.

181. Ἐπιστονάχουσι A. J. T. S. Ἐπιστοναχοῦσι B. Ἐπιστενάχουσιν E.

182. Παιὼν T. S.

Ibid. Γᾶρυς L.

183. 184. Post εὐῶπα, non post Διὸς, interpungunt A. T. S. B. Utrobique J.

185. Ἄρεα omnes.

φλέγει με περιβόατος ἀντιάζων,
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' εἰς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
εἴτ' εἰς τὸν ἀπόξενον ὅρμον
Θρήκιον κλύδωνα.
τέλει γὰρ ἤν τι νὺξ ἀφῇ,
τοῦτ' ἐπ' ἆμαρ ἔρχεται.
τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων, ὦ
Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.==
Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν
βέλη θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι,
ἀρωγὰ προσταθέντα, τάς τε πυρφόρους
Ἀρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρη διάσσει·
τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,
οἰνῶπα Βάκχον εὔϊον,
Μαινάδων ὁμόστολον
πελασθῆναι, φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκᾳ,
ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.== 204
ΟΙ. Αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη 216
κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,

---

186. *Περιβόητος* omnes.
188. *Ἔπουρον* S.
Ibid. *Ἐς μέγαν θάλαμον* omnes.
Ibid. *Ἐμφιτρίτας* S.
189. *Ἐς τὸν ἀπόξενον* omnes.
190. *Θρηΐκιον* A. J. T. S. *Θρᾴκιον* E.
191. *Εἴτι νὺξ ἀφῇ* A. J. T. S.
192. *Ἐπ' ἦμαρ* omnes praeter E.
193. *Πυρφόρ'* E. qui et ὦ omittit in fine versus.
195. *Ἀγκύλων* A. J. T. S. *Ἀγκυλᾶν* B. E.
196. *Βέλεα* omnes.
Ibid. *Ἀδάμαστ'* omnes praeter E.
197. *Προσταθέντα*, quasi a *προστείνω*, A. T. S.
198. *Λύκει'* omnes praeter E.
Ibid. *Ὄρεα* omnes.
Ibid. *Διαΐσσει* A. J. T. S.
201. *Οἴνοπα* T. S.
202. *Μονόστολον* A. J. T. S.
203. *Πελάσσαι, φλέγοντ' ἐν ἀγλαῶπι πεύκᾳ* E.
204. *Ἰὼ* pro *ἐπὶ* E.

ἀλκὴν λάβοις ἂν, κἀνακούφισιν κακῶν.
ἁγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτὸς, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ αὐτὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε.
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
κεἰ μὲν φοβεῖται, τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν,
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ. πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὲς οὐδέν· γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλος οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω. τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ 'γὼ, χἠ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοὔπος, ἢ χαὐτοῦ, τόδε,
ἃκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν·
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμὶν ὄντος· ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ

218. *Κἀνακούφησιν* A. J.
222. *Ἀστὸς* pro *αὐτὸς* omnes.
Ibid. Post *τελῶ* plene distinguunt A. J.
227. Post *τοὐπίκλημ'*, non post *φοβεῖται*, interpungunt A. J. T. S. Distinctionem post *ὑπεξελὼν* omittunt omnes.
230. *Ἄλλον* pro *ἄλλος* omnes.
234. *Ἀπώσῃ* A. J. T. S.
236. Post *ἐστὶ* non interpungunt A. J. T.
239. *Μήτε θύμασιν* E. *Μηδὲ θύμασι* L.

μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι,
τῷ τ᾽ ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ᾽, εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον.
ἐπεύχομαι δ᾽, οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ᾽ ἐμοῦ ξυνειδότος,
παθεῖν, ἅπερ τοῖσδ᾽ ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ᾽ ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ᾽ ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
γῆς, ὧδ᾽ ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ᾽, εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός τ᾽ ἀρίστου βασιλέως τ᾽ ὀλωλότος,
ἀλλ᾽ ἐξερευνᾶν. νῦν δ᾽ ἐπεὶ κυρῶ τ᾽ ἐγὼ
ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν,
ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ᾽ ὁμόσπορον·
κοινῶν τε παίδων κοίν᾽ ἂν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ ᾿δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
νῦν δ᾽ εἰς τὰ κείνου κρᾶτ᾽ ἐνήλαθ᾽ ἡ τύχη·
ἀνθ᾽ ὧν ἐγὼ τάδ᾽, ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς,

---

248. *Νυν* pro *νιν* T.
Ibid. *Ἄμοιρον* omnes praeter E.
Ibid. *Ἐκτρίψαι* omnes.
250. *Γένοιτ᾽ ἐμοῦ συνειδότος* A. J. T. S. *Γένοιτο μὴ οὐ ξυνειδότος* B.
253. 254. *Τῆς τε γῆς | τῆσδ᾽* L.
257. *Ἀνδρός γ᾽ ἀρίστου βασιλέως τ᾽ ὀλωλότος* omnes praeter E. *Ἀνδρός γ᾽ ἀρίστου βασιλέως ὀλωλότος* L.
258. *Νῦν δ᾽ ἐπικυρῶ τ᾽ ἐγὼ* (*ἐγώ* A. J. cum plena distinctione) A. J. T. S. *Νῦν δέ γ᾽ ἐπικυρῶ τ᾽ ἐγὼ* B. *Νῦν δ᾽ ἔτ᾽ ἐπικυρῶ γ᾽ ἐγὼ* E.
261. *Κοίν᾽ ἂν, ἐκείνῳ* J.
262. Post *ἐκπεφυκότα* plenam distinctionem habent omnes praeter T.
263. *Ἐς τὸ κείνου κρᾶτ᾽* omnes.
Ibid. Post *τύχη* plene distinguunt omnes.
264. *Τοῦδ᾽* pro *τάδ᾽* B.

ὑπερμαχοῦμαι, κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι,
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ,
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι, κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι.
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη
χοἱ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰς ἀεὶ θεοί.

ΧΟ. Ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὔτ' ἔκτανον γὰρ, οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.

ΟΙ. Δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνήρ.

ΧΟ. Τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἅ μοι δοκεῖ.

ΟΙ. Εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.

ΧΟ. Ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν· παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.

ΟΙ. Ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ, Κρέοντος εἰπόντος, διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.

ΧΟ. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.

---

265. Ὑπὲρ μαχοῦμαι J.
270. Γῆς E.
273. Ἡμῖν A. J. T. S.
275. Εἰσαεὶ omnes. Ita etiam v. 1013.
278. Post ζήτημα interpungunt omnes praeter E.
281. Ἂν μὴ θέλωσιν A. J. T. S. *Ibid.* Οὐδὲ εἷς A. J. T. S.
282. Ἅμοὶ δοκεῖ L.
284. Ταὔθ' ὁρῶντ' A. J. S.

ΟΙ. Τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
ΧΟ. Θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.
ΟΙ. Ἤκουσα κἀγώ· τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὁρᾷ.
ΧΟ. Ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.
ΟΙ. Ὧι μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
ΧΟ. Ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτόν ἐστιν. οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
ΟΙ. Ὦ πάντα νωμῶν, Τειρεσία, διδακτά τε
ἄῤῥητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἵᾳ νόσῳ ξύνεστιν. ἧς σὲ προστάτην
σωτῆρά τ', ὦναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γὰρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον, μαθόντες εὖ,
κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σὺ δ' οὖν, φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν,
μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδὸν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμὲ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν. ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνος.
ΤΕ. Φεῦ, φεῦ· φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη

292. *Πρός τινον ὁδειπόρων* J.
293. *Τονδ' ἰδόντ'* A. J. S.
294. *Δείματός τ' ἔχει* A. J.
297. *Οὐξελέγχων* A. J. T. S.
303. *Σύνεστιν* A. J. T. S.
Ibid. *Ἧς σε προστάτην* omnes.
305. *Εἰ καὶ μὴ 'κλυες* B.
Ibid. *Τῶνδ' ἀγγέλων* B. E.
310. *Σὺ δ' οὐ φθονήσας* T. S.
315. *Ἔχοι γε* L.
Ibid. Κάλλιστος πόνων omnes.

λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ᾽· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ᾽ ἱκόμην.
ΟΙ. Τί δ᾽ ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
ΤΕ. Ἄφες μ᾽ ἐς οἴκους. ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ
κἀγὼ διοίσω τοὐμὸν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ.
ΟΙ. Οὔτ᾽ ἔννομ᾽ εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει
τῇδ᾽, ἥ σ᾽ ἔθρεψε, τήνδ᾽ ἀποστερῶν φάτιν.
ΤΕ. Ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ᾽ ἰὸν
πρὸς καιρόν. ὡς οὖν μηδ᾽ ἐγὼ ταυτὸν πάθω.
ΟΙ. Μὴ, πρὸς θεῶν, φρονῶν γ᾽ ἀποστραφῇς· ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ᾽ ἱκτήριοι.
ΤΕ. Πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ᾽. ἐγὼ δ᾽ οὐ μή ποτε
τἄμ᾽ ὡς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ᾽ ἐκφήνω κακά.
ΟΙ. Τί φής; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ᾽ ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι, καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕ. Ἐγὼ οὔτ᾽ ἐμαυτὸν, οὔτε σ᾽ ἀλγυνῶ. τί ταῦτ᾽
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΟΙ. Οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ᾽ ὀργήνειας, ἐξερεῖς ποτε;
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ;
ΤΕ. Ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ᾽ ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ᾽ ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙ. Τίς γὰρ τοιαῦτ᾽ ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ᾽ ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ᾽ ἀτιμάζεις πόλιν;

---

321. *Πιθῇ* A. J.
322. *Εἶπες* T. S.
324. *Οὐδέ σοι* T. S.
326. Chori personam praefigunt omnes.
327. *Πάντες τε* J. *Πάντες σὲ* T. S. B. E.
329. *Τἄμ᾽, ὡς ἂν εἴπω* A. J. T. S. *Τἄμ᾽ ἐξενείπω* B. *Τἄμ᾽, ἴσθ᾽ ἄν, εἴπω* E.
Ibid. *Μὴ τὰ σὰ ᾽κφήνω κακά* B. *Καὶ τὰ σ᾽ ἐκφήνω κακά* L.
332. *Ἐγώ τ᾽ ἐμαυτὸν* A. J. T. S.
335. *Ὀργάνειας* omnes.
336. *Φανῇ* A. J. T. S.

ΤΕ. Ἥξει γὰρ αὐτὰ, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
ΟΙ. Οὐκ οὖν ἅ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί;
ΤΕ. Οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.
ΟΙ. Καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδὲν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
ἅπερ ξυνίημ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων. εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
ΤΕ. Ἀληθες; ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι,
ᾧπερ προεῖπας, ἐμμένειν, κἀφ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμὲ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
ΟΙ. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ πού τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
ΤΕ. Πέφευγα. τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.
ΟΙ. Πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
ΤΕ. Πρὸς σοῦ. σὺ γάρ μ' ἄκοντα προυτρέψω λέγειν.
ΟΙ. Ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
ΤΕ. Οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ 'κπειρᾷ λέγειν;
ΟΙ. Οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
ΤΕ. Φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς, οὗ ζητεῖς, κυρεῖν.
ΟΙ. Ἀλλ' οὔτι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
ΤΕ. Εἴπω τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον;

---

342. *Οὐκοῦν* omnes, sine interrogatione in fine versus.
349. *Καὶ τοὔργον ἂν σου* omnes.
350. *Ἀληθες* (*Ἀληθὲς* S.) sine interrogatione A. J. T. S.
351. *Προσεῖπας* A. J. T. S.
353. *Ἀνυσίῳ* J.
355. *Καί παυ* B. E.
356. *Πέφευγμα* J.
Ibid. *Ἰσχύον* omnes.
357. *Πρός του διδαχθείς* T.
360. *Πρόσθεν; ἢ 'κπειρᾷ λόγων* B. *Πρόσθεν ἢ 'κπειρᾷ λέγειν* E.
361. *Γνωστόν* omnes.
362. Post *ζητεῖς* solus interpungit T.
364. *Τί* interrogativum T. B.

ΟΙ. Ὅσον γε χρῄζεις· ὡς μάτην εἰρήσεται.
ΤΕ. Λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἴσχισθ᾿ ὁμιλοῦντ᾿, οὐδ᾿ ὁρᾶν ἵν᾿ εἶ κακοῦ.
ΟΙ. Ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ᾿ ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
ΤΕ. Εἴπερ τί γ᾿ ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
ΟΙ. Ἀλλ᾿ ἔστι, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ᾿ οὐκ ἔστ᾿. ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ᾿ ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ᾿ ὄμματ᾿ εἶ.
ΤΕ. Σὺ δ᾿ ἄθλιός γε ταῦτ᾿ ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ᾿ ὀνειδιεῖ τάχα.
ΟΙ. Μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ᾿ ἐμὲ,
μήτ᾿ ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ᾿ ἄν.
ΤΕ. Οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ᾿ ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ᾿ ἐκπρᾶξαι μέλει.
ΟΙ. Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;
ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ᾿ οὐδέν· ἀλλ᾿ αὐτὸς σὺ σοί.
ΟΙ. Ὦ πλοῦτε, καὶ τυράννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ᾿ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ᾿ ἀρχῆς οὕνεχ᾿, ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, εἰσεχείρισε,
ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὐξ ἀρχῆς φίλος,
λάθρα μ᾿ ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανοῤῥάφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ᾿ ἔφυ τυφλός.

---

370. Πλήν σοι T. S. B. E.
372. Ἅ σοι T. S. B. E.
374. Τρέφῃ omnes praeter E.
375. Βλέψαι A. T. S.
376. Οὐ γάρ με μοῖρα πρός γε σοῦ (πρός γέ σου T. S.) A. J. T. S.
378. Κρέοντος, ἢ σου T. S.
379. Κρέων γε σοὶ B.
380. Τύραννοι S.
384. Εἰσεχείρισεν A. J. E.
385. Οὐξαρχῆς A. J.
388. Δόλιον, ἀγύρτην omnes.
Ibid. Κέρδεσιν E.

ἐπεί, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προυφάνης ἔχων,
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολών,
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, χὠ ξυνθεὶς τάδε,
ἀγηλατήσειν· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνως ἂν οἷάπερ φρονεῖς.
ΧΟ. Ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
ΤΕ. Εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τό γ' οὖν
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ·
ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας,
σὺ καὶ δέδορκας, κοὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὢν

---

401. *Κλαίων* omnes.
Ibid. *Συνθεὶς* A. J. T. S.
402. *Ἀγηλατήσειν* tenui spiritu A. J. T. S.
405. *Οἰδίπου* omnes.
408. *Τὸ γοῦν* omnes.
413. *Σὺ, καὶ δεδορκὼς, οὐ βλέπεις* B. E.
415. Minimam distinctionem post *εἶ* habent A. J.

τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κἀπὶ γῆς ἄνω·
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους Ἀρὰ,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν,
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἅ γ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε.

ΟΙ. Ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;

ΤΕ. Οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.

ΟΙ. Οὐ γάρ τι σ' ᾔδη μῶρα φωνήσοντ'· ἐπεὶ
σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

ΤΕ. Ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι· γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.

ΟΙ. Ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;

ΤΕ. Ἥδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ.

ΟΙ. Ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κἀσαφῆ λέγεις.

---

416. Notam interrogationis post ἄνω habent A. J. T. S.
420. Λιμήν cum nota interrogationis omnes.
424. Ἐπαισθάνῃ omnes praeter E.
425. Ὅσ' ἐξισώσει B. Ἅ σ' ἐξισώσει reliqui omnes.
427. Οὐκ ἔστι omnes praeter E.
433. Ἤδειν A. J. T. S.
434. Σχολῇ σ' ἂν omnes praeter E.
435. Ὡς μέν σοι δοκεῖ T. S. B.
436. Εὔφρονες T. S.
437. Τίς δ' ἔμ' ἐκφύει B.
439. Ἄγαν γ' αἰνικτὰ T. S.

ΤΕ. Οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς;
ΟΙ. Τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.
ΤΕ. Αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
ΟΙ. Ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὔ μοι μέλει.
ΤΕ. Ἄπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.
ΟΙ. Κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν,
ὀχλεῖς· συθείς τἂν, οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
ΤΕ. Εἰπὼν ἄπειμ', ὧν οὕνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν, κἀνακηρύσσων φόνον
τὸν Λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος, λόγῳ μέτοικος· εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος· οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος,
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἔπι,
σκήπτρῳ προδεικνὺς, γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ, κἀξ ἧς ἔφυ,
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ', ἰὼν
εἴσω, λογίζου· κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν. ==
ΧΟ. Τίς, ὅντιν' ἁ θεσπιέπεια
Δελφὶς εἶπε πέτρα

---

440. *Οὐκοῦν* A. J. T. S. sine interrogatione in fine versus. *Οὔκουν* B. E.
444. *Κόμιζ' ἐμὲ* B.
445. *Ὡς παρὼν τά γ' ἐμποδὼν* S. B. E.
446. *Συθείς τ' ἂν* omnes. Minimam distinctionem praeponunt B. E.
Ibid. *Ἀλγύνοις* L.
458. *Ἀδελφὸς αὑτὸς* E.
458. 459. Post *γυναικὸς*, non post *ἔφυ*, interpungunt omnes.
461. *Ἔσω* B. E.
Ibid. *Κἂν λάβης ἐψευσμένον* L.

ἄῤῥητ' ἀῤῥήτων τελέσαντα
φοινίαισι χερσίν;
ὥρα νιν ἀελλάδων
ἵππων σθεναρώτερον
φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας·
δειναὶ δ' ἅμ' ἕπονται
Κῆρες ἀναπλάκητοι. =
Ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος
ἀρτίως φανεῖσα
φάμα Παρνασοῦ, τὸν ἄδηλον
ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
ὕλαν, ἀνά τ' ἄντρα καὶ
πέτρας, ὡς ταῦρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
μαντεῖα. τὰ δ' ἀεὶ
ζῶντα περιποτᾶται. =
Δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταράσ-
σει σοφὸς οἰωνοθέτας,
οὔτε δοκοῦντ', οὔτ' ἀποφά-
σκονθ'. ὅτι λέξω δ' ἀπορῶ.
πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὔτ'
ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω.

---

467. Νῦν pro νιν S.
Ibid. Ἀελλοπόδων A. J. T. S.
468. Post σθεναρώτερον interpunguut A. J. T.
471. Στεροπαῖσι Διὸς T. S.
472. Ἀναμπλάκητοι A. J. Ἀπλάκητοι B.
478. Ὑπὲρ ἀγρίαν T. S.
480. Πέτρας, ἅτε ταῦρος L.
483. Τάδ' ἀεὶ A. J. Τὰ δ' αἰεὶ T. S. B. E.

τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις,
ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ᾽,
οὔτε πάροιθέν ποτ᾽ ἔγωγ᾽,
οὔτε τὰ νῦν πω ἔμαθον,
*πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ * * * *,*
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ᾽
Οἰδιπόδα, Λαβδακίδαις
ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων. ==
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὖν Ζεὺς, ὅ τ᾽ Ἀπόλ-
λων ξυνετοὶ, καὶ τὰ βροτῶν
εἰδότες· ἀνδρῶν δ᾽ ὅτι μάν-
τις πλέον ἢ ᾽γὼ φέρεται,
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλη-
θής· σοφίᾳ δ᾽ ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ᾽ οὔποτ᾽ ἔγωγ᾽ ἂν, πρὶν ἴδοιμ᾽
ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων
ἂν καταφαίην. φανερὰ
γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ πτερόεσσ᾽ ἦλθε κόρα
ποτὲ, καὶ σοφὸς ὤφθη, βασάνῳ θ᾽
ἁδύπολις. τῷ ἀπ᾽ ἐμᾶς
φρενὸς οὔποτ᾽ ὀφλήσει κακίαν. ==

ΚΡ. *Ἄνδρες πολῖται, δείν᾽ ἔπη πεπυσμένος*
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
πάρειμ᾽ ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς

---

492. 493. *Νεῖκος ἔχει, τ᾽ οὔτε* J. T. S.
493. *Ἔγωγε* A. J. *Ἐγὼ* T. S.
494. *Ἔμαθόν τι* pro *ἔμαθον* T. S.
495. *Πρὸς ὅτου χρησάμενος δὴ βασάνῳ* B. *Πρὸς ὅτου * * δὴ βασάνῳ* E. Nullam defectus notam exhibent A.
497. *Οἰδιπόδα* T.
509. *Ἐπ᾽ αὐτῷ* omittunt T. S.
511. *Ἡδύπολις* omnes praeter E.
Ibid. *Τῷδ᾽ ἀπ᾽ ἐμᾶς* T. S. *Τῷ πρὸς ἐμᾶς* L.

ταῖς νῦν νομίζει πρός γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ' εἰς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. Ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. Πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. Ηὐδᾶτο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

ΚΡ. Ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε, κἀξ ὀρθῆς φρενὸς,
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;

ΧΟ. Οὐκ οἶδ'· ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὁρῶ·
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ.

ΟΙ. Οὗτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς,
λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλῳ προσέρπον, κοὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,

516. Πρός τ' ἐμοῦ A. J.
521. Ἀλλ' ἐς μέγιστον omnes.
523. Τάχα sine ἂν L.
525. Πρὸς τοῦδ' ἐφάνθη A. Τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη J.
526. Λέγει T. S. B. E.
528. Ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ omnes praeter E.
529. Τοῦτ' ἐμοῦ B.
531. Ἔξω omittit J.
532. Ἢ τοσόνδ' ἔχεις omnes.
537. Ἰδὼν τίν' ἐν ἐμοὶ A. J. T. S.
Ibid. Ποεῖν J.
538. Γνωρίσοιμί σου omnes.

ἄνευ γε πλήθους καὶ φίλων, τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;
ΚΡ. Οἶσθ' ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.
ΟΙ. Λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ηὕρηκ' ἐμοί.
ΚΡ. Τοῦτ' αὐτὸ νυν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
ΟΙ. Τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
ΚΡ. Εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.
ΟΙ. Εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
ΚΡ. Ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημ', ὁποῖον φὴς παθεῖν, δίδασκέ με.
ΟΙ. Ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;
ΚΡ. Καὶ νῦν ἔθ' αὑτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
ΟΙ. Πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον—
ΚΡ. Δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
ΟΙ. Ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι;
ΚΡ. Μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
ΟΙ. Τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
ΚΡ. Σοφός θ' ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος.
ΟΙ. Ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;

---

541. Ἄνευ τε πλήθους omnes.
542. Ἃ πλήθει L.
543. Ποιήσων A. T. S. Ποήσων J.
546. Εὕρηκ' omnes.
547. Τοῦτ' αὐτὸ νῦν omnes.
554. Δίδασκ' ἐμὲ B.
555. Χρεία μ' A. J. Χρεῖ' ἦ μ' T. Χρεῖ' ἦ μ' S.
556. Πέμψασθαί τινας L.
557. Ἔτ' αὐτός A. J. T. S. Ἔθ' ὡὐτός B. E.
558. Post χρόνον notam interrogationis habent A. J. S.
563. Σοφός γ' ὁμοίως omnes.
Ibid. Κἀξίσου A. J.

ΚΡ. Οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.
ΟΙ. Ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;
ΚΡ. Παρέσχομεν· πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.
ΟΙ. Πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
ΚΡ. Οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.
ΟΙ. Τοσόνδε γ' οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν—
ΚΡ. Ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
ΟΙ. Ὅθ' οὕνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.
ΚΡ. Εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαιῶ ταὔθ', ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
ΟΙ. Ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.
ΚΡ. Τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
ΟΙ. Ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
ΚΡ. Ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταυτὰ, γῆς ἴσον νέμων;
ΟΙ. Ἃν ᾖ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.
ΚΡ. Οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
ΟΙ. Ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
ΚΡ. Οὐκ, εἰ διδοίης γ', ὡς ἐγὼ, σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τά γ' αὔθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν

---

565. *Οὔκουν, ἐμοῦ γ'* A. J. T. S. *Οὔκουν· ἐμοῦ γ'* B. E.
570. *Τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα* T. S. B.
Ibid. Post *φρονῶν* plene distinguunt omnes.
572. *Εἰ μή σοι* B. E.
573. *Διαφθορᾶς* S.
574. *Ἐγὼ δέ σου* omnes.
575. *Μαθεῖν δικαιῶ ταὔθ'* A. J. T. S.
577. Post *τί δῆτ'* non distinguunt T. S.
581. *Οὔκουν* A. J. T. S. sine interrogatione in fine versus. *Οὔκουν* B. E.
Ibid. *Σφῶϊν* A. J.
582. *Φαίνῃ* omnes praeter E.
583. Post *σαυτῷ*, non post *ἐγὼ*, interpungunt T. S. Neutrobique A.

τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω·
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,
ὥστ' ἄλλα χρήζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω· νῦν με πᾶς ἀσπάζεται·
νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες ἐκκαλοῦσί με.
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ', ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν.
ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν,
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν, Πυθῶδ' ἰὼν
πεύθου, τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.
γνώμη δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς, κακούς.
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς. ἐπεὶ

---

589. Σωφρονεῖν γ' ἐπίσταται E.
591. Ἤρχων A. Ἥρχον (sic) J.
603. Πύθωδ' T. Πυθώδ' reliqui omnes.
604. Post σοι non distinguunt A. J. T. S.
605. Ταῦτ' ἀλλ' ἐάν με A. T. S. Τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με B. E.
612. Παρ' αὐτοῦ T. S.
613. Γνώσῃ A. J. T. S.

χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ.
ΧΟ. Καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
ἄναξ. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
ΟΙ. Ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθρα
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.
ΚΡ. Τί δῆτα χρῄζεις; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
ΟΙ. Ἥκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
ΚΡ. Ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
ΟΙ. Ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;
ΚΡ. Οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. ΟΙ. Τὸ γ' οὖν ἐμόν.
ΚΡ. Ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν. ΟΙ. Ἀλλ' ἔφυς κακός.
ΚΡ. Εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; ΟΙ. Ἀρκτέον γ' ὅμως.
ΚΡ. Οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. Ὦ πόλις, πόλις.
ΚΡ. Κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.
ΧΟ. Παύσασθ' ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὼς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.
ΙΟ. Τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρατ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε, γῆς
οὕτω νοσούσης, ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους, σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,

---

618. Οὑπιβουλεύσων T.
622. Χρῄζεις, ἦ με A. J. T. S.
624 Post προδείξῃς plenam distinctionem habent A. J. Minimam T. B. E.
626. Τὸ γοῦν ἐμόν omnes.
628. Ξυνίεις A. J. Ξυνιεῖς B.
629. Ἄρχοντος. . . . B.
630. Μέτεστι τῆσδ', οὐ σοὶ μόνῳ omnes praeter E.
631. Ἡμῖν S.
635. Ἐπήρασθ' L.
637. Κρέων omnes. Versum ita repraesentant T. S. Οὐκ εἶ σύ τ' εἰς οἴκους, σύ τε Κρέων στέγας;

καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;

ΚΡ. Ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δρᾶσαι δικαιοῖ, τοῖνδ' ἀποκρίνας κακοῖν,
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.

ΟΙ. Ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.

ΚΡ. Μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.

ΙΟ. Ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
ἔπειτα κἀμὲ, τούσδε θ', οἳ πάρεισί σοι.

ΧΟ. Πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι.

ΟΙ. Τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

ΧΟ. Τὸν οὔτε πρὶν νήπιον,
νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι.

ΟΙ. Οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις; ΧΟ. Οἶδα. ΟΙ. Φράζε δὴ τί φῄς.

ΧΟ. Τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
ξὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν.

ΟΙ. Εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

ΧΟ. Οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον
Ἅλιον· ἐπεὶ ἄθεος, ἄφιλος, ὅ τι πύματον
ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾶ φθίνουσα τρύχει
ψυχὰν, καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ

---

640. Δυοῖν pro τοῖνδ' omnes.
644. Μὴ νῦν ὀναίμην omnes.
651. Τὸν οὔποτε πρὶν A. J.
654. Μηδέποτ' αἰτίᾳ L.
655. Σὺν (σύν γ' T. S.) ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν (ἐκβαλεῖν A. J.) omnes. Ἐν ἀφανεῖ λόγων ἄτιμον βαλεῖν L.
656. Εὖ νῦν ἐπίστω omnes.
657. Ἐκ τῆσδε τῆς γῆς A. J.
658. Θεὸν omittunt A. J.
662. Καρδίαν τάδ' εἰ E. L. A.

προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῷν.
OI. Ὁ δ' οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ·
τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτείρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ', ἔνθ' ἂν ᾖ, στυγήσεται.
KP. Στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσης. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.
OI. Οὐκ οὖν μ' ἐάσεις, κἀκτὸς εἶ; KP. Πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
XO. Γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;
IO. Μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη.
XO. Δόκησις ἀγνὼς λόγων
ἦλθε· δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ 'νδικον.
IO. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; XO. Ναίχι. IO. Καὶ τίς ἦν λόγος;
XO. Ἅλις ἔμοιγ', ἅλις, γᾶς προπονουμένας,
φαίνεται, ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
OI. Ὁρᾷς ἵν' ἥκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ,
τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
XO. Ἄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον,
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα,
πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι·
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις ἀλύου-
σαν κατ' ὀρθὸν οὔρισας· τὰ νῦν τ'

---

663. Προσψαύσει T. S.
Ibid. Σφῷιν A. J.
669. Ὅδ' (ὅθ' J.) οὖν ἴτω omnes.
672. Ἐλεεινόν omnes praeter E.
676. Οὔκουν omnes.
682. Ναιχὶ T. S. B. E.
Ibid. Καὶ τίς ἦν ὁ λόγος A. J.
Καὶ τίς ὁ λόγος ἦν B.
684. Φαίνετ' B.
687. Ὦ 'ναξ E.
690. Ὅς γ' ἐμὰν T. S.
Ibid. Ἀλύουσαν tenui spiritu omnes.
691. Οὔρησας A. J. T. S.

εὔπομπος, εἰ δύναιο, γίγνου.
ΙΟ. Πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
ΟΙ. Ἐρῶ, σὲ γὰρ τῶνδ' εἰς πλέον, γύναι, σέβω,
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
ΙΟ. Λέγ', εἰ σαφῆ, τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν, ἐρεῖς.
ΟΙ. Φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.
ΙΟ. Αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
ΟΙ. Μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας· ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
ΙΟ. Σύ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν, ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ 'πακουσον, καὶ μάθ', οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλαστὰς, οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν,
ἔῤῥιψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσε

691. 692. *Τανῦν δ' εὔπομπος* T. S. *Τανῦν τε πομπὸς* B.
692. *Γενοῦ* A. J. *Γίνου* T. S.
700. *Ἐς πλέον* omnes.
702. *Σαφῶς* omnes.
707. *Σὺ νῦν ἀφεὶς* omnes.
711. *Οὐ κερῶ* A. *Οὐκ ἐρῶ*, cum plena distinctione.
713. *Ἥξοι* L.
Ibid. *Παίδων* L.
714. *Ἐμοῦ γε* L.
719. *Ἄβατον εἰς ὄρος* E.
720. *Ἤνυσεν* A. J. E. *Ἤνυσε* T. S. B. Omnes tenui spiritu.

φονέα γενέσθαι πατρὸς, οὔτε Λάϊον,
τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ.

ΟΙ. Οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα, κἀνακίνησις φρενῶν.

ΙΟ. Ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;

ΟΙ. Ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.

ΙΟ. Ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ'· οὐδέπω λήξαντ' ἔχει.

ΟΙ. Καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος;

ΙΟ. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται· σχιστὴ δ' ὁδὸς
εἰς ταυτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.

ΟΙ. Καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὑξεληλυθώς;

ΙΟ. Σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.

ΟΙ. Ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

ΙΟ. Τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;

ΟΙ. Μήπω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λάϊον, φύσιν
τίν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.

ΙΟ. Μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα·
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.

ΟΙ. Οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι.

---

721. 722. Distinctionem post *Λάϊον* omittunt omnes. Post *παιδὸς* interpungunt A. J. Post *οὑφοβεῖτο* T. Neutrobique S. B. E.

722. *Πρὸς παιδὸς παθεῖν* B. E.

732. *Χῶρος* A.

734. *Ἐς ταυτὸ* omnes. *Εἰς ταυτὰ* L.

737. *Ταῦτ' ἐκηρύχθη* omnes.

738. *Τί μοι δρᾶσαι* L.

741. *Τίνα* pro *ἔχων* B.

ΙΟ. Πῶς φής; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
ΟΙ. Δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ·
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.
ΙΟ. Καὶ μὴν ὀκνῶ μέν, ἃ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ.
ΟΙ. Πότερον ἐχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ΙΟ. Πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες· ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κήρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία.
ΟΙ. Αἶ αἶ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι;
ΙΟ. Οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
ΟΙ. Ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;
ΙΟ. Οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε, καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λάϊόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών,
ἀγρούς σφε πέμψαι, κἀπὶ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν. ἄξιος γὰρ οἷ' ἀνὴρ
δοῦλος, φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
ΟΙ. Πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμὶν ἐν τάχει πάλιν;
ΙΟ. Πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
ΟΙ. Δέδοικ' ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ᾖ μοι, δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
ΙΟ. Ἀλλ' ἵξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ.
ΟΙ. Κοὐ μὴ στερηθῇς γ', εἰς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι

746. Πρόσ' ἀποσκοποῦσ' A. Πρός σ' ἀποσκοποῦσ' reliqui omnes.
749. Αἰ δ' ἔρῃ L.
753. Κῆρυξ A. J. B.
762. Ἄστεος omnes praeter J.
763. Ὡδ' ἀνὴρ A. T. S. Ὅ γ' ἀνὴρ J. Ὅδε γ' ἀνὴρ B. K.
770. Τάδ' ἐν σοὶ T. S.
771. Ἐς τοσοῦτον omnes.

λέξαιμ' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης
καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί·
κἀγὼ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον· θατέρᾳ δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην, ὅμως δ'
ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'· ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθῶδε. καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην
ἄτιμον ἐξέπεμψεν· ἄλλα δ' ἄθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προὐφάνη λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν,
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα, τὴν Κορινθίαν
ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα,
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.

---

773. *Λέξοιμ'* ἂν J.
Ibid. *Ἢ σοι* T. S.
783. *Θ' ἤτερα* (sic) J.
786. *Αἰεὶ* omnes.
788. *Πυθῶδε* omnes.
791. *Χρεῖ' ἦ* A. J. T. *Χρεί' ἦ* S.
Ibid. *Γένος τ'* L.
792. *Δηλώσαιμ'* A.
794. 795. Post *Κορινθίαν* et *ἐκμετρούμενος*, non post *χθόνα*, interpungit E.
795. *Τολοιπὸν* A. J.
797. *Χρησμῶν ὀνείδη* T. S. B. E.

στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
καί σοι, γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς
ὅτ' ἦ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε, κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς,
ξυνηντίαζον· κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς· καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ
ὄχου παραστείχοντα, τηρήσας, μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν· ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς, ὕπτιος
μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενὲς,
τίς τοῦδε τἀνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος;
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
οὗ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινα
δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός;

801. Ὅτ' ἦν κελεύθου omnes.
802. Ἐνταῦθ' ἐμοὶ B.
Ibid. Κῆρύξ τε A. J. B.
804. Συνηντίαζον A. J. T. S.
806. Τὸν ἐκτρέποντα τῷ τροχηλάτῃ E.
808. 809. Post κάρα, non post τηρήσας, interpungunt A.

J. T. S.
815. Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος J. Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος reliqui omnes.
817. Ὃν μὴ ξένων E. Ὧι μὴ ξένων reliqui omnes.
Ibid. Μήτ' ἀστῶν B. E.

ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν,
μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ξυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με.
ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;
μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν· ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλῖδ' ἐμαυτῷ ξυμφορᾶς ἀφιγμένην.
ΧΟ. Ἡμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'· ἕως δ' ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.
ΟΙ. Καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
ΙΟ. Πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;
ΟΙ. Ἐγὼ διδάξω σ'. ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταὔτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.
ΙΟ. Ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
ΟΙ. Λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ 'κτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
εἰ δ' ἄνδρ' ἓν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

---

824. Μή 'στι pro μήτε B. E.
827. Ὃς ἐξέθρεψε κἀξέφυσέ με E.
829. Ἀνορθοίη conjunctim omnes praeter E.
833. Συμφορᾶς A. J. T. S.
840. Σοὶ ταῦτ' J. S.
841. Ποῖον δέ μοι T. Ποῖον δ' ἐμοῦ B.
843. Κατακτείναιεν A. J. T. S.
844. Οὐκ ἐγὼ κτάνον A. J.
845. Εἷς γε πολλοῖς ἴσος J. Εἷς γέ τις πολλοῖς ἴσος B.
847. Εἰς ἡμᾶς ῥέπον T. S.

ΙΟ. Ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο,
κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν·
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ', ὦναξ, τόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὕνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
ΟΙ. Καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς.
ΙΟ. Πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἄν, ὧν οὔ σοι φίλον. =
ΧΟ. Εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα
τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὄλυμπος
πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδὲ μάν ποτε
λάθα κατακοιμάσει· ———
μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδὲ γηράσκει. =
Ὕβρις φυτεύει τύραννον· ὕβρις,
ἢν πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,

---

861. Ἐς δόμους omnes.
866. Ὑψίποδές γ' οὐρανίαν T. S.
867. Αἰθέρα, omisso δι', L.
869. Θνατὴ T.
870. 871. Οὐδὲ μήν ποτε λάθα κατακοιμάσει omnes praeter E. Οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ L.
874. Εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ A. J.

ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα,
ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ'
ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε
λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
Εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν
ἢ λόγῳ πορεύεται,
δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
δαιμόνων ἕδη σέβων,
κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
καὶ τῶν ἀσέπτων εἴρξεται,
ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη
εἴρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις
τίμιαι, τί δεῖ με χορεύειν;
Οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι
γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,

---

875. Συμφέροντ' A. J.
876. Ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' E. cum minima distinctione.
877. Ἀπότομον, ὤρουσεν A. J. Ἀπότομον, ἀνώρουσεν T. S. Ἀπότομον ὤρουσέν νιν B. **Ἄποτμον ὤρουσεν E.
878. Ὅθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ T. S.
890. Ἕρξεται A. S. B. E. Ἐρξεται (sic) J. Ἕρξεται T.
892. Ἐν τούτοις ἀνὴρ T. S.
893. Ἔρξεται A. J. S. Ἑρξεται T. Ἕξει B. Δέξεται E.
894. Αἱ τοιαίδε πράξεις J.
895. Post hunc versum addit J. Πονεῖν καὶ ἢ τοῖς θεοῖς.

οὐδ' εἰς τὸν Ἀβαῖαι ναόν,
οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ', ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων, μὴ λάθῃ
σὲ, τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
φθίνοντα γὰρ Λαΐου παλαιὰ *
θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,
κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων
ἐμφανής· ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

IO. Χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ', ὁποῖ' ἀνὴρ
ἔννους, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται·
ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ.
ὅτ' οὖν παραινοῦσ', οὐδὲν εἰς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τιν' ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς·
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.

ΑΓ. Ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου

---

898. Ἐς τὸν Ἀβαῖσι A. J. Ἐς τὸν Ἄβαισι B. E.
903. Μὴ λάθοι J.
906. Φθίνοντα γὰρ Λαΐου, omisso παλαιά, J. Φθίνοντα δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ Λαΐου, etiam omisso παλαιά, T. S. Φθίνοντα γὰρ Λαΐου παλαιόσοι E.
906. Ἐξαίρουσιν omnes praeter E.
917. Εἰ φόβους λέγοι T. S.
918. Ἐς πλέον omnes.
921. Πόροις J. T. S.

κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος, ἄξι' οὐδενός.
ΙΟ. Οὐκ οὖν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;
ΟΙ. Ηὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
ΙΟ. Μή νυν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν εἰς θυμὸν βάλῃς.
ΟΙ. Καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;
ΙΟ. Τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα.
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνηυνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.
ΟΙ. Καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δ', ἐπεὶ
ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
ΙΟ. Καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
ΟΙ. Μέγας, ξυνίημ'· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
ΑΓ. Ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα.
ΑΓ. Τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;
ΟΙ. Θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὦ ξένε.
ΑΓ. Ἦ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι;
ΟΙ. Μάλιστά γ'. εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ, τό τε

---

972. Ἄξιος οὐδενός A.
973. Οὔκουν omnes.
975. Μὴ νῦν omnes.
Ibid. Ἐς θυμὸν omnes.
980. Ἐς τὰ μητρὸς B. E.
981. Κἀν ὀνείρασι omnes praeter E.
982. Ξυνηυνάσθησαν omnes.
987. Μέγας ὀφθαλμὸς omnes praeter E.
991. Ἐκείνοις T.
Ibid. Ἐς σέβας omnes.
993. Ἢ οὐ θεμιτὸν A. I. T. S.
Ἢ οὐχὶ θεμιτὸν B. E.
995. Τῇ 'μαυτοῦ omnes.

πατρῷον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν οὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπῳκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.
ΑΓ. Ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν, κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις;
ΟΙ. Πατρός γε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
Γ. Τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπείπερ εὔνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;
Ι. Καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
Γ. Καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως,
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμί τι.
Ι. Ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
Γ. Ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.
Ι. Πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν, δίδασκέ με.
Γ. Εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.
Ι. Ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
Γ. Ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
Ι. Τοῦτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰς ἀεὶ φοβεῖ.
Γ. Ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
Ι. Πῶς δ' οὐχὶ, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
Γ. Ὁθ' οὕνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
Ι. Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
Γ. Οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρὸς, ἀλλ' ἴσον.
Ι. Καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
Γ. Ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος, οὔτ' ἐγώ.
Ι. Ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;
ΑΓ. Δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.

1001. Πατρός τε χρῄζων omnes.
1002. Ἔγωγ' οὐχὶ A. J. Ἐγὼγ' οὐ T. S. B. E.
1006. Εὖ πράξαιμί τοι A. J.
1009. Δίδασκ' ἐμέ B.
1011. Ταρβῶ γε J. T. S. B.
1022. Τῆς ἐμῆς χειρὸς E.

ΟΙ. Κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
ΑΓ. Ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
ΟΙ. Σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκών μ' αὐτῷ δίδως;
ΑΓ. Εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
ΟΙ. Ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
ΑΓ. Ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
ΟΙ. Ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;
ΑΓ. Σοῦ δ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
ΟΙ. Τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;
ΑΓ. Ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
ΟΙ. Οἴμοι· τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
ΑΓ. Λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
ΟΙ. Δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.
ΑΓ. Ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ.
ΟΙ. Ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.
ΑΓ. Οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ, ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ.
ΟΙ. Ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών;
ΑΓ. Οὔκ· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
ΟΙ. Τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
ΑΓ. Τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.
ΟΙ. Ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
ΑΓ. Μάλιστα. τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
ΟΙ. Ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
ΑΓ. Ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὑπιχώριοι.
ΟΙ. Ἔστιν τις ὑμῶν, τῶν παρεστώτων πέλας.
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών;

1030. Σοῦ γ', ὦ τέκνον omnes.
1031. Ἐν καιροῖς J.
1037. Post πατρὸς notam interrogationis habent B. E.
1038. Post ταῦτ', non post δὲ, interpungunt A. J. T. S. Neutrobique B. E.
1044. Post μάλιστα non distinguunt A. J.
1046. Εἰδεῖτ' ἂν A. J. T. S.

σημήναθ'· ὡς ὁ καιρὸς ηὑρῆσθαι τάδε.
ΧΟ. Οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
ΟΙ. Γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα, τόν θ' οὗτος λέγει;
ΙΟ. Τί δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς. τὰ δὲ
ῥηθέντα, βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι, μάτην.
ΟΙ. Οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ', οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.
ΙΟ. Μὴ, πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κήδει, ματεύσῃς τοῦθ'. ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ.
ΟΙ. Θάρσει. σὺ μὲν γὰρ, οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή.
ΙΟ. Ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι, μὴ δρᾶν τάδε.
ΟΙ. Οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
ΙΟ. Καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ, τὰ λῷστά σοι λέγω.
ΟΙ. Τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
ΙΟ. Ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.
ΟΙ. Ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
ΙΟ. Ἰοὺ, ἰοὺ, δύστηνε. τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.
ΧΟ. Τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας

1050. Εὑρῆσθαι omnes.
1051. Ἢ τῶν ἐξ ἀγρῶν A.
1052. Καὶ 'μάτευες A. J. T. S. Καὶ ματεύεις L.
1056. Τίς δ' ὅντιν' εἶπε omnes.
1061. Κήδῃ omnes praeter E.
Ibid. Ἅλις νοσοῦσ' ἔχω A. J. T. S.
1062. Θάῤῥει A. J. T. S.
Ibid. Οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ omnes praeter E.
1063. Ἐκφανῇ A. J. T. S.
1064. Λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε B. E.
1069. Τίς interrogativum T.

ᾄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ᾽ ὅπως
μὴ ᾿κ τῆς σιωπῆς τῆσδ᾽ ἀναῤῥήξει κακά.

ΟΙ. Ὁποῖα χρήζει ῥηγνύτω· τοὐμὸν δ᾽ ἐγὼ,
κεἰ σμικρόν ἐστι, σπέρμ᾽ ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ᾽ ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ᾽ ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
τῆς εὖ διδούσης, οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ᾽ ἐκφὺς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ᾽ ἔτι
ποτ᾽ ἄλλος, ὥστε μὴ κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.==

ΧΟ. Εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ
καὶ κατὰ γνώμαν
ἴδρις, οὐ τὸν Ὄλυμπον, ἀπείρων,
ὦ Κιθαιρὼν, οὐκ
ἔσει τὰν αὔριον
πανσέλανον, μὴ οὐ
σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ᾽ αὔξειν, καὶ
χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς
ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ
ταῦτ᾽ ἀρέστ᾽ εἴη.==
Τίς σε, τέκνον, τίς σ᾽ ἔτικτε

1074. Ἄΐξασα A. J. Ἀΐξασα (αἴξασα) T. S.
1075. Ἀναῤῥήξῃ A. J. T. S.
1076. Ὁ ποῖα A. J. T. S.
1078. Αὐτὴ omnes.
1087. Γνώμην omnes praeter E.
1089. Ὦ omittunt T. S. E.
1090. Ἔσῃ A. J. T. S.
1091. Πανσέληνον omnes.
1093. Μητέρ᾽ omnes praeter E.
1095. Τοῖς ἐμοῖσι τυράννοις T. S. Τοῖς ἐμοῖς τυράννοισιν B.
1096. Ἰήϊέ σοι Φοῖβε B.
1098. Τίς ἔτικτε J. Τίς σ᾽ ἔτικτεν E.

τῶν μακραιώνων;
ἆρα Πανὸς ὀρεσσιβάτα *
προσπελασθεῖσα,
ἤ σέ τις θυγάτηρ,
Λοξία; τῷ γὰρ
πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι·
εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων, εἴθ'
ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων
ἐπ' ἄκρων ὀρέων, εὕρημα δέξατ' ἔκ του
νυμφᾶν Ἑλικωνίδων, αἷς
πλεῖστα συμπαίζει. ==

ΟΙ. Εἰ χρή τι κἀμὲ, μὴ ξυναλλάξαντά πω,
πρέσβυν σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ,
ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἔν τε γὰρ μακρῷ
γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος·
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας, ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου
προὔχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.

ΧΟ. Ἔγνωκα γὰρ, σάφ' ἴσθι. Λαΐου γὰρ ἦν,
εἴπερ τις ἄλλος, πιστὸς, ὡς νομεὺς ἀνήρ.

ΟΙ. Σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,

1100. Ἄρα priore brevi B. E.
Ibid. Ὀρεσιβάτα A. T. S. Ὀρεσσιβάτα που B. Ὀρεσσιβάτα τις L.
1101. Προσπελασθεῖσ' B. E.
1103. Λοξίου omnes.
1107. 1108. Εὕρημα δέξατο νυμφᾶν J. S.
1108. Ἑλικωνιάδων omnes praeter E.
Ibid. Αἶσι T. S. B.
1110. Post κἀμὲ et πω interpungunt S. B. E. Neutrobique A. T. Plenam distinctionem post πω, nullam post κἀμὲ, habet J.
Ibid. Συναλλάξαντά T. S.
1111. Πρέσβεις A. J. T. S. Πρέσβυ B. E.
1113. Τῷδέ τ' ἀνδρὶ ξύμμετρος omnes praeter E. Plenam distinctionem praeponunt A. J. Mediam T. S. Minimam B. E.
1116. Post προὔχοις, non post που, interpungunt omnes praeter E.

ἦ τόνδε φράζεις; ΑΓ. Τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς.
ΟΙ. Οὗτος σὺ πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;
ΘΕ. Ἡ δοῦλος, οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.
ΟΙ. Ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
ΘΕ. Ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνειπόμην.
ΟΙ. Χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν;
ΘΕ. Ἦν μὲν Κιθαιρὼν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
ΟΙ. Τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθὼν—
ΘΕ. Τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
ΟΙ. Τόνδ', ὃς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πω;
ΘΕ. Οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
ΑΓ. κοὐδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον,
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνὶ,
ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἠρὸς εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
χειμῶνι δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον, οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
ΘΕ. Λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
ΑΓ. Φέρ' εἰπέ νυν, τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινὰ
δοὺς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
ΘΕ. Τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;

1123. Ἦν δοῦλος omnes.
1126. Πρὸς τίσιν E.
1128. Post μαθὼν notam interrogationis habent omnes.
1130. Ἢ συναλλάξας (ξυναλλάξας S.) τί πω A. J. T. S.
1135. Post ἑνὶ non interpungunt A. J. T. S.
1136. Ἐπλησίαζεν B.
1137. Ἐξ ἦρος omnes.
Ibid. Ἐμμόνους A. Ἐμμήνους reliqui omnes.
1139. Ἐς τὰ Λαΐου B. E.
1140. Τί interrogativum T.
1142. Φέρ' εἰπὲ νῦν omnes.

ΑΓ. Ὅδ' ἐστὶν, ὦ τᾶν, κεῖνος, ὃς τότ' ἦν νέος.
ΘΕ. Οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
ΟΙ. Ἆ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
ΘΕ. Τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;
ΟΙ. Οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
ΘΕ. Λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδὲν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
ΟΙ. Σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλάων δ' ἐρεῖς.
ΘΕ. Μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
ΟΙ. Οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
ΘΕ. Δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρῄζων μαθεῖν;
ΟΙ. Τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
ΘΕ. Ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
ΟΙ. Ἀλλ' εἰς τόδ' ἥξεις, μὴ λέγων γε τοὔνδικον.
ΘΕ. Πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.
ΟΙ. Ἁνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, εἰς τριβὰς ἐλᾷ.
ΘΕ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι.
ΟΙ. Πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός;
ΘΕ. Ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ'· ἐδεξάμην δέ του.
ΟΙ. Τίνος πολιτῶν τῶνδε, κἀκ ποίας στέγης;
ΘΕ. Μὴ, πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἱστόρει πλέον.
ΟΙ. Ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
ΘΕ. Τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
ΟΙ. Ἦ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;

1145. Ὦ 'τὰν B. E.
1146. Ἔσῃ A. J. T. S.
1152. Κλαίων omnes.
1157. Τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ A. J.
1158. Post τοὔνδικον notam interrogationis habent A. J. T.
1160. Ἐς τριβὰς omnes.
1161. Post δοίην non interpungunt A. J. T. S.
1163. Post μὲν, non post ἔγωγ', interpungunt A. J.
1164. Τίνος πολιτῶν τόνδε A.
1166. Εἰρήσομαι S.
Ibid. Post πάλιν notam interrogationis habent A. J.
1167. Γενημάτων J.
1168. Ἢ 'κείνου B.

ΘΕ. Οἴμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
ΟΙ. Κἄγωγ' ἀκούειν. ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.
ΘΕ. Κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'· ἡ δ' ἔσω
καλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
ΟΙ. Ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. Μάλιστ', ἄναξ.
ΟΙ. Ὡς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. Ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
ΟΙ. Τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. Θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν.
ΟΙ. Ποίων; ΘΕ. Κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
ΟΙ. Πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
ΘΕ. Κατοικτίσας, ὦ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ αὐτὸς εἶ,
ὅν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
ΟΙ. Ἰοὺ, ἰοὺ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν μ' ὁμιλῶν, οὕς τε μ' οὐκ ἔδει κτανών.
ΧΟ. Ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδ-
ἐν ζώσας ἐναριθμῶ.
τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει,
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν,
καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;

1170. Ἀκούων A. T. S.
1171. Ἤδ' ἔσω A. Ονδ' (sic) ἔσω J.
1175. Θεσφάτων ὄκνῳ κακῶν T. S. Θεσφάτων κακῶν ὄκνῳ B. E.
1176. Ἦν ὁ λόγος J.
1178. Ὦ δέσποτ', εἰς ἄλλην χθόνα T. S.
1182. Ἐξίκοι omnes.
1185. Οὐ χρῆν ὁμιλῶν L.
Ibid. Οὕς τ' ἔμ' οὐκ ἔδει B. Οὓς δέ μ' οὐκ ἔδει L.
1186. Ὦ γενεαὶ T. S.
1187. Ἡμᾶς T. S.
1188. Ἐν ἀριθμῷ A.
1189. Τί γάρ τις ἀνὴρ L.

τὸν σόν τοι παράδειγμ᾽ ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ
τλάμων Οἰδιπόδα, βροτῶν
οὐδένα μακαρίζω. =
῞Οστις καθ᾽ ὑπερβολὰν
τοξεύσας, ἐκράτησας τοῦ
πάντ᾽ εὐδαίμονος ὄλβου,
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
τὰν γαμψώνυχα παρθένον
χρησμῳδὸν, θανάτων δ᾽ ἐμᾷ
χώρᾳ πύργος ἀναστάς·
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
ἐμὸς, καὶ τὰ μέγιστ᾽ ἐτι-
μάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
Θήβαισιν ἀνάσσων. =
Τὰ νῦν δ᾽ ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;
τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,
ᾧ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκεσεν

1193. *Τὸ σόν τοι* omnes.
1195. *Τλᾶμον, Οἰδίποδα* A. J. *Τλᾶμον Οἰδιπόδα* T. S. B. E.
Ibid. Post *βροτῶν*, non post *Οἰδιπόδα*, interpungit E.
1196. *Οὐδὲν μακαρίζω* E.
1198. *Ἐκράτησε* E.
1200. *Φεῦ* pro *ὦ Ζεῦ* T. S.
1202. Plenam distinctionem post *χρησμῳδὸν* habent A. J. Mediam T. S. B. E.
1203. *Ἀνέστας* omnes.
1204. *Καλῇ* omnes praeter E. *Καλεῖτ᾽* L.
1205. 1206. *Ἐτιμάθη* L.
1207. *Θήβαις* omnes praeter E.
1209. *Τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις* E.
1211. *Ὦ κλεινὸν* T. S.
1212. *Αὐτὸς* A. J. T. S. *Ὡὑτὸς* B. E.
Ibid. *Ἤρκησεν* A. *Ἤρκεσεν* J. E. *Ἤρκεσε* T. S. B.

παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
πῶς ποτε, πῶς ποθ' αἱ πατρῷ-
αί σ' ἄλοκες φέρειν, τάλας,
σῖγ' ἐδυνάθησαν εἰς τοσόνδε; ==
Ἐφηῦρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος,
δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι
τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.
ἰὼ Λαΐειον τέκνον,
εἴθε σ' εἴθε μηπώποτ' εἰδόμαν.
δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων
ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰ-
πεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν,
καὶ κατεκοίμασα τοὐμὸν ὄμμα. ==

ΑΓ. Ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷά τ' εἰσόψεσθ'· ὅσον δ'
ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα,

1216. Ἐδυνάσθησαν A. J. T. S.
Ibid. Ἐς τοσόνδε omnes.
1217. Ἐφεῦρέ σ' omnes.
1218. Δικάζει τ' ἄγαμον E.
1220. Ὦ Λαΐειον τέκνον T. S. Ἰὼ, Λαΐειον ὦ τέκνον E.
1221. Εἴθε σ' εἴθ' ἐγὼ μήποτ' εἰδόμαν E. Εἴθε σ' εἴθε μήποτ' ἰδόμαν reliqui omnes.
1222. Ὀδύρομαι omnes praeter E.
Ibid. Περίαλλα omnes praeter E.
Ibid. Ἰαχαίων B. Ἰακχίων E.
1223*. Τόδ' ὀρθὸν εἰπεῖν A. J.
1225*. Κατεκοίμισα B. Κατεκοίμησα reliqui omnes.
1223. Ἐξαγγέλου personam praefigunt omnes.
1224. Plenam distinctionem post ἀκούσεσθ' et εἰσόψεσθ' habent A. J. Mediam post ἀκούσεσθ', plenam post εἰσόψεσθ' T. Minimam post ἀκούσεσθ', nullam post εἰσόψεσθ' S. Minimam utrobique B. E.
Ibid. Οἷα δ' εἰσόψεσθ' omnes.

κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ, κακὰ
ἑκόντα, κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

ΧΟ. Λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾔδεμεν, τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῄς;

ΑΓ. Ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

ΧΟ. Ὦ δυστάλαινα· πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

ΑΓ. Αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα·
ὅμως δ', ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·
πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιῤῥήξασ' ἔσω,
καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι νεκρὸν,
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν
θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.

1229. Mediam (plenam A. J.) distinctionem post κεύθει, nullam post φανεῖ, habent omnes.
Ibid. Τάδ' αὐτίκ' A. J. T. S. Τὰ δ' αὐτίκ' B. E.
Ibid. Ἐς τὸ φῶς B. E.
1231. Αἳ 'ν φανῶσ' omnes praeter E.
1232. Ἤδειμεν omnes.
1234. 1237. Ἐξαγγέλου personam praefigunt B. E.
1239. Κἂν ἐμοὶ A. J. T. S.
1240. Πεύσῃ A. J. T. S.
1242. Ἵκετ' A. T. S. Ἱετ' tenui spiritu B. E.
1244. Post ἔσω interpungunt A. J. T. Post εἰσῆλθ' et ἔσω S. Post πύλας δ', εἰσῆλθ', ἐπιῤῥήξασ' et ἔσω B. Post εἰσῆλθ' E.
1245. Κάλει A. J. T. S. Ἐκάλει B.
Ibid. Post πάλαι, non post νεκρὸν, interpungunt A. J.

ἠγοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται.
βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν·
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾷ γάρ, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν, οὗ τε καὶ τέκνων.
λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀΰσας, ὡς ὑφηγητοῦ τινος,
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ'· ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε κοῖλα κλῇθρα, κἀμπίπτει στέγῃ,
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
ὅπως ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειτο τλήμων, δεινά γ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους

1249. Γοᾶτο δ' εὐνὰς A. J. T. S. Εὐνὰς δ' ἐκάκυ E.
Ibid. Post διπλοῦς interpungunt B. E.
1250. 'Εξ ἀνδρὸς ἄνδρας A. J. T. S.
1252. Εἰσέπεσεν J.
1255. Mediam (plenam A. J.) distinctionem post πορεῖν habent omnes praeter E.
1260. 'Υφ' ἡγητοῦ divisim A. J. T. S.
1261. 'Ενήλλατ' A.
1262. Κλεῖθρα A. J. T. S.
1263. 'Εσείδομεν A. J. B. E.
1264. 'Αώραις T.
1266. 'Επὶ δὲ γῇ J. sine praevia distinctione. 'Επεὶ δέ γ' ἡ B.
1267. Ἔκειθ' ὁ τλήμων A. J. Τλήμων ἔκειτο B.
Ibid. Δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν A. J. T. S. Δεινὰ τἀνθένδ' ἦν ὁρᾶν B.

περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ', ὁθ' οὕνεκ' οὐκ ὄψοιντό νιν,
οὔθ' οἷ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά,
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
ὀψοίαθ', οὓς δ' ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἐφυμνῶν, πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ
ἤρασσ', ἐπαίρων, βλέφαρα. φοίνιαι δ' ὁμοῦ
γλῆναι γένει' ἔτεγγον· οὐδ' ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χαλάζης αἵματός τ' ἐτέγγετο.
τάδ' ἐκ δυοῖν ἔῤῥωγεν, οὐ μόνου, κακά.
[ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.]
ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θἠμέρᾳ
στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν.
ΧΟ. Νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἔν τινι σχολῇ κακοῦ;
ΑΓ. Βοᾷ διοίγειν κλῇθρα, καὶ δηλοῦν τινα
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρὸς—αὐδῶν ἀνόσι', οὐδὲ ῥητά μοι,

1271. Οὐκ ὄψοιτό νιν A. J. T. S.
1273. Τὸλοιπὸν A. J. T. S.
1275. Post ἅπαξ, non post ἐφυμνῶν, interpungunt A. J. T. S.
1276. Ἤρασσ', ἐπαίρων βλέφαρα A. J. T. S. Ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα B. E.
1279. Ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο A. J. T. S. Ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἀπετέγγετο B.
1280. Δυεῖν omnes.
Ibid. Οὐ μόνου κακὰ A. J. T. S. cum minima distinctione.
1281. Versum spurium uncinis inclusi.
1283. Τῇδε θ' ἡμέρᾳ A. J.
1286. Ἔν τίνι σχολῇ omnes.
1287. Ἐξαγγέλου personam praefigunt B. E.
Ibid. Κλεῖθρα T. S. Item v. 1294.
1289. Τὸν μητρὸς, αὐδῶν A. J. T. S.

ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ᾽ ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί. κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ᾽ εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦντ᾽ ἐποικτίσαι.

ΧΟ. Ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων, ὅσ᾽ ἐγὼ
προσέκυρσ᾽ ἤδη. τίς σ᾽, ὦ τλῆμον,
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
φεῦ, φεῦ, δύστην᾽. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐσιδεῖν
δύναμαί σ᾽, ἐθέλων πόλλ᾽ ἀνερέσθαι,
πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ᾽ ἀθρῆσαι·
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

ΟΙ. Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
φεῦ, φεῦ· δύστανος ἐγώ.
ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων;
πᾷ μοι φθογγὰ διαπέτεται φοράδην;
ἰὼ δαῖμον, ἵν᾽ ἐξάλω.

ΧΟ. Εἰς δεινὸν, οὐδ᾽ ἀκουστὸν, οὐδ᾽ ἐπόψιμον.

1301. Δαίμων μείζονα T. S.
Ibid. Τῶν μαχίστων J. Τῶν μηκίστων T. S.
1302. Πρὸς τῇ σῇ T. S.
1303. Δύστανος A. J. Δύσταν᾽ T. S. B. E.
1304. Δύναμαί σε, θέλων A. J. T. S.
1307 Αἶ ter A. J.
1310. Πέτεται B. Διαπέτεται reliqui omnes.
1311. Ὦ δαῖμον T. Ὦ δαίμων S. Ἰὼ δαίμων E.
Ibid. Ἵν᾽ ἐξήλω E. Ἵν᾽ ἐξήλου reliqui omnes. Notam interrogationis addunt B. E.
1312. Ἐς δεινὸν omnes.

ΟΙ. *Ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον ἐπιπλόμενον,*
ἄφατον, ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον.
οἴμοι.
οἴμοι μάλ᾽ αὖθις· οἷον εἰσέδυ μ᾽ ἅμα
κέντρων τε τῶνδ᾽ οἴστρημα, καὶ μνήμη κακῶν.
ΧΟ. *καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασι*
διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά.=
ΟΙ. *Ἰὼ φίλος, σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος.*
ἔτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ, φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.
ΧΟ. *Ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς*
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ᾽ ἐπῆρε δαιμόνων;=
ΟΙ. *Ἀπόλλων τάδ᾽ ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,*
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ᾽ ἐμὰ πάθη.
ἔπαισε δ᾽ αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ᾽ ἐγὼ
τλάμων. τί γὰρ ἔδει μ᾽ ὁρᾶν,
ὅτῳ γ᾽ ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;
ΧΟ. *Ἦν ταῦθ᾽, ὅπωσπερ καὶ σὺ φῄς.*

1313. Post *ἀπότροπον*, non post *ἐπιπλόμενον*, interpungunt A. J. B. E.
Ibid. *Ἐπιπλώμενον* A. J.
1314. *Ἀδάμαστον* omnes praeter E.
1318. *Ἐν τοσούτοις* T. S.
Ibid. *Πήμασιν* E.
1319. *Φέρειν* A. T. S. *Φωρεῖν* J.
1321. *Σὺ γὰρ ὑπομένεις τόν γε τυφλὸν κηδεύων* T. S. *Ἔτι γὰρ ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδέων* E. *Ἔτι γὰρ ὑπομένεις τυφλόν με* (vel *γε*) *κηδεύων* L.
1322. *Φεῦ* semel B. E.
1323. *Γινώσκω* A. J. T. S.
1325. Post *τοιαῦτα* interpungit T.
1327. *Ἀπόλλων, ὦ φίλοι* A. J. B.
1328. *Ὁ κακὰ τελῶν, ἐμὰ τάδ᾽ ἐμὰ πάθεα* A. J. *Ὁ κακὰ τελῶν τάδ᾽ ἐμὰ πάθεα* T. S. *Ὁ κακὰ τελῶν ἐμά, κακὰ τάδ᾽ ἐμὰ πάθεα* B. *Ὁ κακὰ τάδ᾽ ἐμὰ τελῶν, κακὰ τάδ᾽ ἐμὰ πάθεα* E.

ΟΙ. Τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερκτὸν, ἢ προσάγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἀδονᾷ, φίλοι;
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με,
ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὀλέθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
ἐχθρότατον βροτῶν.
ΧΟ. Δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὥς σ' ἠθέλησ' ἂν μηδ' ἀναγνῶναί ποτε.
ΟΙ. Ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀγρίας πέδας
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβ', ἀπό τε φόνου
ἔρρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν
πράσσων. τότε γὰρ ἂν θανὼν,
οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.
ΧΟ. Θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.
ΟΙ. Οὐκ οὖν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μέν εἰμ', ἀνοσίων τε παῖς,
ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακὸν,

1333. *Τί δῆτά μοι* E. *Τί δῆποτ' ἐμοὶ* reliqui omnes.
Ibid. *Προσήγορον* omnes praeter E.
1334. *Ἡδονᾷ* omnes praeter E.
1335. *Ἔκτοπον* E.
1336. *Τὸν ὀλέθριον μέγαν* A. J. *Τὸν ὄλεθρον μέγα* T. *Τὸν μέγ' ὀλέθριον* E.
1337. *Ἔτι δέ γε καὶ θεοῖς* T. S.
1340. *Ὥς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτε* A. J. *Ὥς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτ' ἂν* T. S. B. E.
1341. *Ὅς ἀπ' ἀγρίας πέδας* A. J. B.
1342. *Νομάδος ἐπιποδίας ἔλυσεν* A. J. *Ἐπιποδίας μ'* T. S. ceteris omissis. *Νομάδος ἐπιποδίας ἔλυσ' ἔμ'* B. *Νομάδος ἐπιποδίας μ' ἔλυσ'* E.
1347. *Οὔκουν* omnes.
1349. *Ἄδικος* pro *ἄθεος* E. *Ἄθλιος* reliqui omnes.
Ibid. *Ἀνοσίων δὲ παῖς* omnes.
1350. *Αὐτός γ' ἔφυν* T. S.
1351. *Πρεσβύτερον κακὸν ἔφυ κακοῦ* E. *Πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακὸν* reliqui omnes.

τοῦτ᾽ ἔλαχ᾽ Οἰδίπους.
ΧΟ. Οὐκ οἶδ᾽ ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ᾽ ὢν, ἢ ζῶν τυφλός.—
ΟΙ. Ὡς μὲν τάδ᾽ οὐχ ὧδ᾽ ἔστ᾽ ἄριστ᾽ εἰργασμένα,
μή μ᾽ ἐκδίδασκε, μηδὲ σύμβουλεύ᾽ ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ᾽ ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ᾽ ἂν προσεῖδον εἰς Ἅιδου μολών,
οὐδ᾽ αὖ τάλαιναν μητέρ᾽, οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ᾽ ἐστὶ κρείσσον᾽ ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ᾽ ἡ τέκνων δῆτ᾽ ὄψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦσ᾽ ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ᾽ ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ᾽ ἄστυ γ᾽, οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλμαθ᾽ ἱερὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ,
κάλλιστ᾽ ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς,
ἀπεστέρησ᾽ ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων
ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ᾽ ἄναγνον, καὶ γένους τοῦ Λαΐου.
τοιάνδ᾽ ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν,
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν;
ἥκιστά γ᾽. ἀλλ᾽ εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ᾽ ἦν
πηγῆς δι᾽ ὤτων φραγμὸς, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν᾽ ἢ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ᾽ ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρὼν, τί μ᾽ ἐδέχου; τί μ᾽ οὐ λαβὼν

1352. Τοῦτ᾽ omittunt T. S.
1373. Οἷον ἐμοὶ δυοῖν J.
1375. Ἐφήμερος S.
1383. Φαίνετ᾽ ἄναγνον J.
1385. Ὀρθῆς et τούτοις T.
1387. Οὐκ ἀνεσχόμην A. J. Οὐκ ἠνεσχόμην T. S.
1388. Τὸ μὴ ᾽ποκλεῖσαι T. S. B. E. Τὸ μὴ ἀποκλῆσαι L.
1389. Ἵν᾽ ἦν τυφλός τε omnes.

ἔκτεινας εὐθὺς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦ γεγώς;
ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώμαθ᾽, οἷον ἆρά με
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε.
νῦν γὰρ κακός τ᾽ ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη,
δρυμός τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἳ τοὐμὸν αἷμα, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο,
ἐπίετε πατρὸς, ἆρά μου μέμνησθέ τι,
οἷ᾽ ἔργα δράσας ὑμὶν, εἶτα δεῦρ᾽ ἰὼν
ὁποῖ᾽ ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι, γάμοι,
ἐφύσαθ᾽ ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
ἀνεῖτε ταυτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας, αἷμ᾽ ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χὠπόσα
αἴσχιστ᾽ ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
ἀλλ᾽, οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ᾽, ἃ μηδὲ δρᾶν καλὸν,
ὅπως τάχιστα, πρὸς θεῶν, ἔξω μέ που
καλύψατ᾽, ἢ φονεύσατ᾽, ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ᾽, ἔνθα μήποτ᾽ εἰσόψεσθ᾽ ἔτι.
ἴτ᾽, ἀξιώσατ᾽ ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πίθεσθε, μὴ δείσητε. τἀμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.

ΧΟ. Ἀλλ᾽ ὧν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ᾽ ὅδε
Κρέων, τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν· ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.

1893. Ἔνθεν ἦν γεγώς omnes.
1395. Οἷον ἆρ᾽ ἐμὲ B.
1401. Ἆρ᾽ ἐμοῦ B.
Ibid. Μέμνησθ᾽, ὅτι A. J. E.
Μέμνησθ᾽ ἔτι T. S. B.
1403. Γάμοι semel J.
1408. Γίνεται A. T. S.
1414. Πείθεσθε omnes.
1415. Πλήν γ᾽ ἐμοῦ B. E.
1416. Ἐς δέον omnes.

ΟΙ. Οἴμοι· τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖταί πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.
ΚΡ. Οὐχ ὡς γελαστὴς, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τήν γ' οὖν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ,
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' εἰς οἶκον εἰςκομίζετε.
τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν,
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
ΟΙ. Πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμὲ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.
ΚΡ. Καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
ΟΙ. Ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
ΚΡ. Ἔδρασ' ἂν, εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
ΟΙ. Ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
ΚΡ. Οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ' ἵν' ἕσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
ΟΙ. Οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;

1421. Ἐφεύρημα A. Ἐφεύρημαι reliqui omnes.
1422. Οὐδ' ὡς γελαστὴς T.
1423. Οὐδ' ὡς ὀνειδιῶν T. S.
1425. Τὴν γοῦν omnes.
1426. Ἄγος tenui spiritu omnes.
1429. Ἐς οἶκον ἐσκομίζετε omnes.
1443. Τι sine accentu A. J.

ΚΡ. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τᾶν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.
ΟΙ. Καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε, καὶ προτρέψομαι,
τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν·
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
ἵν' ἐξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω·
παίδων δὲ, τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προσθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσὶν, ὥστε μὴ
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
αἷν οὔποθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην.
αἷν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ' ἔασον, κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ', ὦναξ,

1445. Σὺ νῦν τ' ἂν omnes.
1452. Μήτηρ τ' ἐμοὶ B.
1453. Ζῶντε, κύριον τάφον A. J. T. S.
1455. Μήτ' ἐμ' ἂν νόσον B.
1457. Θνήσκειν ἐσώθην E.
1458. Ὅπηπερ omnes.
1459. Ἀῤῥένων A. J. T. S.
Ibid. Κρέων T. S. B. E.
1460. Πρόσθη omnes.
1465. Minimam distinctionem post μετειχέτην habent A. J. T. Mediam B. E.
1466. Ταῖν μοι μέλεσθαι B. E.

ἴθ᾽, ὦ γονῇ γενναῖε. χερσί τἂν θιγὼν
δοκοῖμ᾽ ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ᾽ ἔβλεπον.
τί φημί;
οὐ δὴ κλύω που, πρὸς θεῶν, τοῖν μοι φίλοιν
δακρυῤῥοούντοιν; καί μ᾽ ἐποικτείρας Κρέων
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ᾽ ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι;

ΚΡ. Λέγεις. ἐγὼ γάρ εἰμ᾽ ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ᾽ εἶχεν πάλαι.

ΟΙ. ἀλλ᾽ εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ ᾽μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ᾽ ἐστέ; δεῦρ᾽ ἴτ᾽, ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμὶν ὧδ᾽ ὁρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυξένησαν ὄμματα·
ὃς ὑμίν, ὦ τέκν᾽, οὔθ᾽ ὁρῶν, οὔθ᾽ ἱστορῶν,
πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφὼ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ᾽ εἰς ὁμιλίας,
ποίας δ᾽ ἑορτὰς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ᾽ ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ᾽ ἡνίκ᾽ ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ᾽ ἀκμὰς,

1469. Χερσί τ᾽ ἂν A. J. E. Χερσί δ᾽ ἂν T. S. B.
1474. Ἔπεμψ᾽ ἐμοὶ B.
Ibid. Ἐγγόνοιν A. J. T. S.
1477. Ἣν εἶχες A. J. Ἧς εἶχες T. S.
1478. Καί σε omnes.
1479. Ἤ ᾽με (sic) A. J. T.
1481. Εἰς τὰς ἀδελφὰς L.
1482. Ὑμιν E. Ὑμῖν reliqui omnes.
1484. Ὦ τέκνα S.
1489. Ἵξετ᾽ T. S.
Ibid. Notam interrogationis post ὁμιλίας habent omnes.
1490. Ποίας ἑορτὰς L.
1492. Ἵκητ᾽ S.

τίς οὗτος ἔσται; τίς παραῤῥίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθενπερ αὐτὸς ἐσπάρη, κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε· κᾆτα τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν'· ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
ταύταιν λέλειψαι, νὼ γάρ, ὣ φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν δύ' ὄντε, μή σφε παρίδῃς
πτωχὰς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἴκτισον σφᾶς, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν,
πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί.
σφῷν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
πόλλ' ἂν παρῄνουν· νῦν δὲ ταῦτ' εὔχεσθέ μοι,
οὗ καιρὸς ἀεὶ, τοῦ βίου δὲ λῴονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

1493. Post παραῤῥίψει non interpungunt A. J. T. S.

1495. *Γονεῦσιν ἔσται, σφῷν δ' ὁμοῦ* T. S. *Ἐστὶν, γονεῦσι σφῷν θ' ὁμοῦ* B.

1504. *Ὦ φυτεύσαμεν* A. J. T. S. sine nota elisionis.

1505. *Μή σφε περιίδῃς* B. *Μή παρά σφ' ἴδῃς* E. *Μή σφε παρ' ἴδῃς* L.

1506. *Ἐγγενεῖς γ', ἀλωμένας* B.

1511. *Σφῷν δ'* A. J. T. S.

Ibid. *Εἰ μὲν εἰχετόν γ' ἤδη* B. E.

1513. *Οὗ καιρὸς ἀεὶ* (*αἰεὶ* T. S. B. E.) *ζῆν, βίου δὲ λῴονος* omnes.

ΚΡ. Ἅλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.
ΟΙ. Πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ. ΚΡ. Πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
ΟΙ. Οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; ΚΡ. Λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.
ΟΙ. Γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. Τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
ΟΙ. Ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. ΚΡ. Τοιγαροῦν τεύξει τάχα.
ΟΙ. Φῂς τάδ' οὖν; ΚΡ. Ἃ μὴ φρονῶ γὰρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
ΟΙ. Ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. ΚΡ. Στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.
ΟΙ. Μηδαμῶς ταύτας γ' ἕλῃ μου. ΚΡ. Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν·
καὶ γὰρ ἀκράτησας, οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
ΧΟ. Ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ᾔδη, καὶ κράτιστος ἦν ἀνήρ,
ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς ξυμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντ', ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

1515. Ita interpungunt B. E. Ἅλις· ἵν' ἐξήκεις δακρύων;
1517. Εἶμι B. E.
1518. Ἀπ' οἴκων A. J.
1519. Αἴχθιστος A. J.
Ibid. Τοιγαροῦν ἡ omnes.
Ibid. Τεύξῃ A. J. T. S.
1521. Ἄπαγε νῦν et στεῖχε νῦν A. J. T. S.
1522. Πάντας pro ταύτας A.
Ibid. Ἕλῃ με L.
1525. Ἤιδει A. J. T. S.
1526. Post haec unius versiculi defectum asteriscis notat E.
1527. Συμφορᾶς A. J. T. S.

INDEX CODICUM.

1. BAR. Baroccianus 66. Bibliothecae Bodleianae, cui desunt versiculi 481—501. et 803—1063.
2. LAUD. Laudianus C. 89 ejusdem Bibliothecae.
3. BODL. Bodleianus 2929. ibidem.
4. TRIN. Collegii SS. Trinitatis apud Cantabrigienses. Hunc et superiores satis indiligenter usurpavit Burtonus. Oxonienses ipse bis cum ed. Aldina contuli. Cantabrigiensem obiter tantum inspexi.
5. REG. A. seu MEMBRANAE. Regius Parisiensis 2712. omnium optimus, a Brunckio collatus.
6. 7. 8. REGG. B. C. D. Regii Parisienses 2787. 2794. 2820. a Brunckio collati. Desinit C. in v. 1458.
9. REG. E. Regius Parisiensis 2884 a Schweighaeusero in usum Brunckii collatus.
10. REG. T. Regius Parisiensis 2711. a Brunckio collatus. Triclinianam recensionem exhibet, et a Turnebo in editione sua adornanda adhibitus esse videtur.
11. AUG. B. Liberae civitatis Augustae Vindelicorum, a Schweighaeusero in usum Brunckii, denuo autem ab Hermanno collatus, qui diversitates ejus cum Erfurdtio communicavit.
12. AUG. C. Ex eadem Bibliotheca. Hujus etiam varias lectiones cum Erfurdtio communicavit Hermannus, qui utrumque Augustanum descripsit in Praefat. ad Hecubam p. 6. Desunt in Aug. C. versiculi 546—789.
13. DRESD. A. Bibliothecae Regiae Dresdensis, signatus D. 183. ab Erfurdtio collatus. Triclinianam recensionem exhibet.
14. DRESD. B. Ejusdem Bibliothecae, signatus D. 181. ab Erfurdtio collatus. Desinit in v. 1345. Plerumque cum Regio D. consentit.
15. MOSQ. S. Synodi Mosquensis, signatus 357. Collatio a C. F. Matthaei ad ed. Lond. a. 1758. facta, in Bibliotheca Regia Dresdensi servatur.

Codices Regii A. T. omnes Nostri fabulas superstites continent: Reg. B. utrumque Oedipum, Trachinias et Philoctetem: Reg. E. Aug. B. Dresd. A. Ajacem, Electram, Oedipum Tyrannum et Antigonam: reliqui omnes Ajacem, Electram et Oedipum Tyrannum.

ANNOTATIONES

IN OEDIPUM TYRANNUM.

P. 3. Argumenti metrici v. 11. *ὅπως πύθηται*, quod soloecum esse putat Brunckius, defendi potest ex ipsius fabulae v. 948. Quod si secus esset, quis nescit temporum modorumque rationes a recentioribus scriptoribus parum accurate servari? Pro v. 15. duos habet unus cod. apud Brunckium: *Κόρας κατησβόλωσεν αὐτὸς ὀμμάτων Πόρπαξι δεινῶς ὑστερηθεὶς τοῦ φάους.* Unde suam scripturam fecit. Dedi de meo *δισσάς τε*. V. 16. Cum praecedat *τε*, malim *αὐτή τε*.

P. 4. Uncinis inclusa ad fidem codicum omisit Brunckius. Pro *γεννηθῆναι* dedi *γενηθῆναι* quod serioris aevi scriptoribus *γενέσθαι* valet. Nihili vocem *τύρων* mutavi in *πύρων*.

P. 5. Oraculum et Aenigma fere ad mentem Valckenaerii repraesentavi. Quem vide ad Phoen. p. xxii. Solutio legitur apud Schol. ad Phoen. 50.

P. 6. Laii famulum inter Personas reponendum monuit Heath.

V. 2. *Θοάζετε* per *θάσσετε* explicat praeter alios Plutarchus de Audiend. Poët. p. 22. E. a Musgravio allatus. Aesch. Suppl. 603. de Jove: *Ὕπαρχος δ' οὔτινος θοάζων, Τὸ μεῖον κρείσσονος κρατύνει· Οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κράτος.*

3. Plenam distinctionem post *ἐξεστεμμένοι* habet Turnebus. Quod suo loco monere oblitus sum. Is scilicet notam interrogationis apud Nostrum nusquam adhibet post particulas interrogativas, *τίς, ποῖος, πόσος, πηλίκος, πῶς, ποῦ, πόθι, πόθεν, ποῖ, πῇ, πότε, πηνίκα*, et si quae aliae apud tragicos occurrunt. Quod semel monitum sufficiat.

7. Ἄλλων redundare monet Erfurdtius, appositis Platonis verbis e Gorgia p. 424, 31. Ald. 473. C. Steph. Ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. Aptiora praebet Eurip. Or. 531. τί μαρτύρων Ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ' ἅ γ' εἰςορᾶν πάρα; Cum Platone comparandus Aristoph. Pac. 759. Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων, Ἀντεῖχον ἀεί, καὶ τῶν ἄλλων νήσων.

10. Noster Oed. Col. 811. Ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε. Ceterum ed. Juntina, quae nostro loco φρονεῖν habet, ex operarum incuria innumeris prope mendis depravata est, quorum nonnulla cum Lectore communicavi, maximam vero partem consulto omisi.

Ibid. *Τίνι τρόπῳ καθέστατε, quare hic sedetis*, plerique interpretes. Imo, πῶς ἔχετε.

11. Στέρξαντες Schol. Triclinius, Trin. Dresd. B. Augg. et unus Regius. Opinor, T. Scriptura quidem extra controversiam est. Nam futurum στέξω et aoristus ἔστεξα nusquam, quod sciam, apud Atticos leguntur. De interpretatione vero adhuc nonnihil haereo. Ita fortasse vertendum: *Metune perculsi, an spem salutis habentes. Cupientes aut desiderantes* Heathius ex Oed. Col. 1094.

13. Μὴ κατοικτείρων Aug. B. Nescio an recte. Nam particulas μὴ οὐ vix conjungunt Tragici, nisi praecedat οὐ vel μὴ in eadem sententia. Ita quinquies in hac fabula, v. 221. 283. 1065. 1091. 1232. Vide etiam Nostrum Aj. 540. Aesch. Prom. 628. Eurip. Tro. 792. Quorum paullo diversa est ratio, nec tamen ea, unde nostro loco defendi possit μὴ οὐ.

16. Schol. Ὡς γὰρ ἐπὶ θεὸν, πάρεισιν ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πρὸ τῶν βασιλείων ἱδρυμένους. Ita fortasse legendum. Sed hoc melius Salmoneo quam Oedipo conveniret, quem de numero Deorum diserte eximunt ipsa Sacerdotis verba v. 31. Recte igitur Apollinis Ἀγυιῶς columnam sive obeliscum, aliorumque Deorum Προστατηρίων altaria intelligunt Heathius, Musgravius et Brunckius. Plura dabit Albertus ad Hesychium v. Ἀγυιεύς.

17. Πτέσθαι Schol. et Eustathius octies. Quae forma nusquam apud tragicos occurrit, nisi hoc loco et in Aj. 693. ubi variant libri. Dedi igitur de meo πτάσθαι. Προσέπτετο contra omnes libros reposuit Brunckius in Aj. 282. [Apud Aristoph. Av. 118. ubi ἐπέπτου pro vulgato ἐπέτου reposuit Beckius probante Porsono ad Med. 1. vix dubitem quin legendum sit ἐπεπέτου. *Ex Addendis.*]

18. Ἱερῆς, non ἱέρης, scribendum monuit Dawesius p. 122.

Ibid. Οὐδέ τ' ἠιθέων Suidas v. Λεκτός. Hesychius: Ἠίθεος. ἔφηβος, ἄγαμος. Utrumque significat ἤθεος, ut Gallicum *Garçon*.

27. Hesychius: Ἐν δέ. πρὸς τούτοις δέ, ἐν αὐτοῖς δέ. Vide infra v. 179. Oed. Col. 55. Ant. 420. Trach. 207. Aj. 675. Plura exempla collegit Vauvillerius.

29. 35. Inter Καδμεῖον et Καδμείων fluctuant libri. Priore loco Καδμεῖον, altero Καδμείων habent Trin. a secunda manu, Aug. B. Dresd. B. Quibus in re satis incerta obsecutus sum. Καδμείων v. 35. Suidas v. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ.

31. Ἰσούμενον regitur a κρίνοντες v. 34. monente Heathio.

35. Ὅς τ' ἐξέλυσας legisse videtur Schol. Respondet νῦν τ' v. 40. Confer v. 690. 691. Oed. Col. 765. 772. Ita etiam Aesch. Pers. 712. 714. ubi legendum, ὅς θ' ἕως ἔλευσσες.

40. Πᾶσιν pro πάντεσσι, monente Musgravio, ut in Oed. Col. 1446. Ἀνάξιαι γὰρ πᾶσιν ἐστε δυστυχεῖν.

48. Vide an legendum προμηθίας. Passim permutantur hae voces. Ceterum subauditur ἕνεκα, monente Musgravio.

49. Μεμνῴμεθα optativum Eustathius p. 1305. 48. 1332. 19. diserte. Sed optativus est μεμνῴμεθα, et subjunctivus sententiae convenientior est. Optativus *utinam nunquam meminerimus* significat, subjunctivus *ne sinas nos meminisse*. Vide Oed. Col. 174. Trach. 804. Eurip. Herc. 1399.

50. Στάντες γ' ἐς ὀρθὸν reposuit Triclinius. Στάντες ἐς ὀρθὸν Aug. B. Dresd. B.

57. Μὴ ξυνοικούντων πόλιν Stobaeus XLVI. p. 325. Gesn. XLVIII. p. 186. Grot. Ἔσω praeter Suidam v. Κλεὼ ἀνθρώπων ter Eustathius.

60. Νοσοῦντες Attice pro νοσοῦντας, monente praeter alios Brunckio. Vide Kusterum ad Plut. 277. Valkenarium ad Phoen. 292. Brunckium ad Pers. 120. 121. Exempla apud tragicos a viris doctis indicata in tironum gratiam enotabo. Noster Oed. Tyr. 101. 1344. Oed. Col. 380. 1120. Ant. 259. Aesch. Theb. 571. Pers. 120. Choeph. 818. 1059. (ubi legendum, ἔσται καθαρμός.) Eum. 100. Suppl. 455. Eurip. Phoen. 290. Hippol. 22. Androm. 669. Iph. Taur. 695. 947. 964. Bacch. 1130. Cycl. 328. Ion. 927. Palamedis fragm. 3. [Aesch. Theb. 687. Ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος, Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος. An legendum θάνοντοιν αὐτοκτόνοις? Eurip. Iph. Taur. 1150. Καὶ ποῦ νεὼς σοι ναῦς γ' οὐ διεφθορέναι σε πω Μάντευμα; καίπερ γ' ἐγγὺς ἑστηκὼς φόνου. Vide an legendum καίπερ ἐγγὺς ἑστηκὼς φόνου tanquam si praecedat οὐ διέφθορας passivo sensu. Ex Addendis.]

62. Εἰς ἓν ἔρχεται Trin. Mosq. Teles apud Stobaeum XCIII. p. 516. Gesn. et alii fortasse. Similis locutio, εἰς ἁπλοῦν φέρει, occurrit infra v. 517.

63. 64. Duos versus in unum contractos exhibet Teles: Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν καὶ πόλιν καὶ σὲ στένω.

67. Πλάνοις Schol. diserte et Regg. B. T. Aug. B. Dresd. A. Vide Oed. Col. 1114. Phil. 758. Πλάνη habet Aesch. Prom. 578. 587. 623. 783. 787. 819. apud quem nusquam legitur πλάνος. Utrumque adhibet Euripides. Vide Piersonum ad Moerin p. 315.

70. De vocibus γαμβρὸς et πενθερὸς, quas pro κηδεστὴς promiscue usurpant tragici, instar omnium consulendus Suidas v. Πενθερὰ a Brunckio allegatus.

74. Aj. 794. Καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φής.

78. Οἶδέ γ' ἀρτίως Schol. et Reg. B. Male σύ τ' εἶπας pro σύ τοι εἶπας accipit Brunckius.

80. Ἐν τύχῃ γε τῷς Marklandus ad Suppl. 1145. Pessime.

81. Aesch. Agam. 673. Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο. Σωτὴρ femininum habent etiam Noster Phil. 1471. Eurip. Med. 360.

88. Ἐξιόντα non male Suidas v. Δύσφορα. Sed ἐξελθόντα servat Stobaeus CVI. p. 570. Gesn. CVIII. p. 457. Grot.

92. Ita interpretare: Εἴτε καὶ στείχειν ἔσω χρήζεις, ἕτοιμός εἰμι καὶ τοῦτο δρᾶν. Eurip. Ion. 1120. Πεπύσμεθα γὰρ, εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεὼν, Ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἴθ' ὁρᾶν φάος. Ubi subaudiri monet Heathius, ἥδιον ἂν ζῶμεν.

100. Eur. Or. 509. monente Burtono: Κἀκεῖθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον λύσει.

101. Ὡς τήνδ' αἷμα Mudgius. Sed vulgatam optime defendit Erfurdtius. *Ea caedes de qua dicturus sum.* Exemplis ab Erfurdtio allatis adde Soph. Oed. Col. 887. Ἔγωγε τοιοῦδ', ὦ πάτερ, μαντεύματος. De qua scriptura suo loco dicam.

104. Χειμάζει Trin. Aug. B. Χείμαζον diserte Schol.

107. Τιμωρεῖν τινὰ Suidas v. Ἐπιστέλλει. Ordo est: Ἐπιστέλλει τινὰ τιμωρεῖν τοὺς αὐθέντας. Sic δηλοῦν τινα infra v. 1287.

112. Malim εἴτ' ἀγροῖς. Vide v. 517.

114. Schol. Θεωρὸς δὲ, ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος. Scilicet Τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν Εἰ μηκέτ' εἴη, monente Eurip. Phoen. 36.

125. Recte interpungunt Bodl. Colinaeus in Appendice, Heathius et Musgravius. Bene Triclinius, quem sequitur Johnsonus in versione Latina: Εἰ μή τις τῶν πολιτῶν διέφθειρεν αὐτὸν, χρήμασι πείσας. Tacet Brunckius. Ceterum utrique Augustano ἐνθέδ' (sic) tribuit Erfurdtius.

130. Τὸ πρὸς ποσὶ Schol. Dresd. A. et Suidas v. Ποικιλῳδός.

130. 131. Utramque interpungendi rationem agnoscit Schol. Tragicus Rhes. 482. Μή νυν τὰ πόρρω, τἀγγύθεν μεθεὶς, σκόπει.

132. Hesychius: Ἐξυπαρχῆς. ἐξ ἀρχῆς.

134. Πρὸ τοῦ φανέντος monuit cum plerisque codd. Gl. ὑπέρ.

138. Ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ Bar. Bodl. Mosq. et Suidas v. Ἀπωτέρω.

Consentit Trin. cui αὐτῷ male tribuit Burtonus. Ita quoque legisse videtur Schol. qui ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμοῦ, non ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, interpretatur. Hanc scripturam in prima et secunda persona semper adhibendam censeo.

140. Κἄμ' ἐν τοιαύτῃ χειρὶ non male Laud. Sic ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω infra v. 821. Adde Ant. 962. 1008. Sed ἂν habet Suidas v. Ἀπωτέρω.

143. Schol. Ἵστασθε. ἀνίστασθε. Ita mox ἱστάμεσθα. Phil. 893. Ἔσται τάδ', ἀλλ' ἴστω τε, καὐτὸς ἀντέχου.

145. Πάντ' uterque Triclinianus.

Ibid. Δράσαντος etiam Trin. Aug. B. Qui libri tum inter sese, tum cum altera Juntina, saepissime consentiunt.

148. Mediam formam ἐξαγγέλλομαι, quam cum activa confundunt plerique interpretes, habet etiam Eurip. Herael. 532. Ion. 1605. Simplex ἀγγέλλομαι eodem sensu habet Noster Aj. 1376. De significatione consulenda Lexica v. Ἐπαγγέλλομαι.

153. Δείματι πολλῷ Schol. pro var. lect. Erant scilicet quibus displiceret πάλλων pro παλλόμενος. Vide Porsonum ad Or. 316.

154. Haec verba διὰ μέσου esse monet Schol. Junt. Hesychius: Ἰήϊος, ὁ Ἀπόλλων· δασέως μὲν, ἀπὸ τῆς ἀφέσεως καὶ τῆς τοξείας· ψιλῶς δὲ, ἀπὸ τῆς ἰάσεως· ἰατρὸς γὰρ ὁ θεός. ἀλλὰ καὶ θρῆνον σημαίνει, ὡς Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ καὶ Ἴων Εὐρυτίδαις· ὡς αἴλινον, ἰάλεμος.

156. Aristoph. Av. 696. Ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός.

159. Inter κεκλομένῳ et κεκλόμενος fluctuant libri. Suspicor κεκλόμενος pro var. lect. exhibitam esse in libro ἀρχετύπῳ, unde descripti sunt omnes hodierni codd. Saltem Aldina lectione paullo exquisitior videtur. Sequitur enim προφάνητέ μοι. Cujus ἀνακολουθίας exempla dedi ad v. 60.

161. Εὐκλέα, quod praebet Schol. pro dactylo accipiendum est. Quod vereor ut apud Atticos unquam licuerit. Magis igitur placet Εὔκλεα, vel potius Εὔκλεια, quod Scholiasten legisse suspicatur Brunckius. De Diana Euclia consulendus Plutarchus Aristide p. 331. E. a Brunckio laudatus.

162. Alterum ἰὼ delevit Heathius, qui hujusce carminis initium primus recte constituit.

169. Οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος Schol. et Suidas v. Ἔγχος, monente Heathio. Quae scriptura metro pene necessaria videtur, nisi v. 178. θανατηφόρα legas.

172. Hesychius: Ἰήους καμάτους, τοὺς κατὰ τὸν τόκον, ἐν ᾧ ἰάσι φωνὰς, διὰ τοὺς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αἱ τίκτουσαι. τινὲς δὲ καὶ θρηνητικοὺς πόνους, ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ.

326. 327. Recte, opinor, haec Oedipo tribuit Bodl.

328. 329. Schol. et omnes codd. cum Aldo consentiunt. Placet Erfurdtii conjectura: ἐγὼ δ' οὐ μήποτε, Τἄμ' ὡς ἂν εἴπω καὶ τὰ σ' ἐκφήνω κακά. Conjeceram σοὶ τὰ σ' ἐκφήνω, quod deterius est. Καὶ pro μὴ dedit Turnebus apud Aesch. Prom. 1013. Barbarum est ἐξενέπω, soloecum ἴσθ' ἄν.

329. Τὰ σὰ 'κφήνω tacite Brunckius. Vocalis in σὰ eliditur infra v. 450. Phil. 339. El. 1499. Hinc emendandus Eurip. Hel. 85. Ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τὰ σ' ἐξαυδᾶν σε χρή. Ibid. 584. Σκέψαι. τὰ σ' οὐδεὶς ἐστι σοῦ σοφώτερος. Ibid. 586. Τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὄμματα.

332. Ἐγὼ οὔτ' Athenaeus p. 453. E. monente Heathio. Item Bar. unus Brunckianus, et alter a prima manu. Ἐγ' ὤτ' Aug. C. quod eodem redit. Vulgatam diserte tuentur Schol. et Triclinius.

Ibid. Alterum elisionis exemplum, qualis in fine hujus versiculi adhibetur, in tragicorum scriptis nondum animadverti. In Oed. Col. 1164. recte Bothius, μόνον.

337. Τὴν σοὶ δ' ὁμοῦ Aug. B. Dresd. B. Quam scripturam agnoscit Triclinius in interpretatione.

341. Schol. Ἥξει γὰρ αὐτά: ἥξουν αὐτόματα. Vide v. 725.

342. Οὐκ οὖν semper scripsi, servata propria vi utriusque particulae. De qua re alias plura dicturus sum.

[350. Ἐννέπω σὲ *jubeo te*, recte Brunckius. Noster Aj. 1047. Οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν Μὴ ξυγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει. Phil. 101. Λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν. *Ex Addendis.*]

351. Προεῖπας Brunckius.

355. Καί που Brunckius. Sed κοῦ eodem fere sensu legitur infra v. 890.

359. Vide errorum progressum. Πέφευγα operarum vitio dedit Junta: unde πέφευγμαι fecit nescio quis in exemplari meo. Apud Eurip. Herc. 1375. edd. nonnullae habent: Ὦ σ' ἀθλίως πέπραγμαι (πέπραγα Aldus) κἀπεζεύγνυμαι.

Ibid. Ἰσχυρὸν βλέπω Stobaeus XIII. p. 145. Gesn. 81. Grot. ubi τρέφω plures codd. monente Schowio. Vulgatam habet Suidas v. Ταληθὲς et Τρέφω.

360. Frustra haec sollicitant interpretes. Erfurdtius, mutata interpunctione, ita vertit: *Non prius intellexisti, quam me, ut dicam, tentas?* Sed quis unquam πειρᾶσθαί τινα pro *tentare aliquem* dixit, aut πειρᾶν τινα λέγειν pro *impellere aliquem ad dicendum?* Satius erat se loci sententiam nescire fateri.

361. Γνωτὸν dedi e v. 58. 396. Ita scripsisse Atticos e nominibus propriis, Arignoto, Diognoto, Polygnoto, conjicio. Supra v. 58. ἄγνωτα habet Aug. C.

362. *Κυρεῖν* pro *εἶναι* recte accipit Hermannus. Male reliqui, *οὗ ζητεῖς κυρεῖν*, *quem reperire cupis.* Sed *κυρεῖν τινος*, *reperire aliquem*, vereor ut Graecum sit. Nec bene dicitur, *φονέα σέ φημι*, omisso *εἶναι.* Vide v. 703. Recte Johnsonus: *Peremptorem te* esse *dico viri, cujus peremptorem quaeris.*

368. *Λέγειν* uterque Triclinianus.

371. Ennianum illud, *O Tite tute Tati tibi tanta, tyranne, tulisti*, comparat Muretus Var. Lect. I. 15. monente Heathio.

375. *Βλάψαι* Schol. et omnes codd. praeter Bar. Sensus est: *Διὰ τὸ τυφλὸς εἶναι, οὐ δύνασαι βλάπτειν τοὺς ὁρῶντας.* Est et alia interpretatio, *οὐ βούλονται σε βλάπτειν οἱ ὁρῶντες*, cui favet v. sequentis vulgata scriptura. Sed *κολάζειν* aut tale verbum potius quam *βλάπτειν* hoc sensu usurpasset Poeta.

376. Cum vulgata scriptura commodam explicationem non admitteret, pronominum sedes cum Brunckio mutavi. [Eurip. Phoen. 440. *Παῦσαι πόνων με, καὶ σέ, καὶ πᾶσαν πόλιν.* Malim *παῦσαι πόνων σὲ κἀμέ.* Apud eundem Hec. 858. ubi vulgo legitur *εἰ δὲ σοὶ φίλος Οὐδ' ἐστί*, procul dubio scribendum *εἰ δ' ἐμοὶ φίλος*, *κηδεστής* scilicet, ut paullo ante v. 834. *Ex Addendis.*]

377. Ad *ἐκπρᾶξαι* subaudiri credo *τὰ ἐμὰ ῥήματα.* Eurip. Alc. 298. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν θεῶν τις ἐξέπραξεν, ὥσθ' οὕτως ἔχειν.*

379. *Κρέων γε σοὶ* tacite Brunckius. *Δὲ* agnoscit Suidas v. *Πῆμα.* Consentit Plutarchus Consolat. ad Apoll. p. 117. A. monente Porsono ad Med. 139. 140. p. 28.

380. *Ὑπερφέρειν*, *praestare*, *excellere*, genitivum requirit. Vide Herod. VIII. 138. IX. 96. Thucyd. I. 81. Xenoph. de Rep. Laced. 9, 8. Aelian. Var. Hist. I. 8. Ita etiam, ni fallor, Aristoph. Eq. 584. modo recte interpungas. Similia sunt *προφέρειν τινὸς* apud Eurip. Med. 1092. *ὑπερβάλλειν τινὸς* apud Aesch. Prom. 922. *προύχειν τινὸς* apud Nostrum Phil. 137. Qui locus huic nostro gemellus est.

385. Schol. *Οὐκ ἀρχῆς φίλος. ἐν εἰρωνείᾳ.* Sic etiam Plutarchus Symposiac. II. 1. p. 623. D.

387. *Δόλιον ἀγύρτην* Bethius, probante Erfurdtio.

391. Hesychius: *Ῥαψῳδός. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι οὕτως ἔφη τὴν σφίγγα. καὶ οἱ τὰ Ὁμήρου ᾄδοντες ποιήματα ῥαψῳδοὶ καλοῦνται.*

394. Hesychius. *Διειπεῖν. διηγήσασθαι.* Vocem non valde usitatam habet Noster infra 854. Trach. 22.

402. Schol. *Ἀγηλατήσειν, ἐὰν δασέως, τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λάϊον· ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ βασιλεύσειν.* Eustathius p. 1704, 5. a Brunckio allegatus: *Τὸ ἀγηλατεῖν παρὰ Σο-*

φορλεῖ. ἐκεῖνο μέντοι δασύνεται παρὰ τὸ ἄγος. Similia tradit p. 437, 35. et 647, 35. Veteres scilicet ἄγος aspero spiritu notabant, quae vox in hodiernis codd. semper, ni fallor, levigatur. Mansit tamen asper spiritus in derivatis, ἁγνὸς, ἅγιος, καθαγίζω. Infra v. 1426. contra omnes libros ἄγος reposui. Ceterum ἀγηλατεῖν, regnare, agnoscit Triclinius: Ἀγηλατήσειν καὶ δεσπόσειν τῆς χθονός. Gl. in Aug. B. βασιλεύσειν. Sed haec interpretatio Grammaticorum commentum esse videtur. Hesychius: Ἀγηλατεῖν. διώκειν, ὡς ἄγος ἐλαύνειν, φυγαδεύειν. τινὲς δὲ, ῥαπίζειν. Ἀγηλατέει tanquam piaculo contaminatos relegat. Herodotus V. 72.

405. Vocativus Οἰδίπους aute vocalem legitur infra v. 739. 1073. 1422. et apud Eurip. Phoen. 1434. Supra v. 14. Οἰδίπου Laud. et a prima manu Bodl.

406. Τὰ τῶν θεῶν non male Dresd. B. Vide v. 945.

411. Hesychius: Προστάτου. ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι. ἀπὸ τοῦ Ἀθήνησι νομίμου· ἀνάγει δὲ εἰς τοὺς ἥρωας. ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι, καὶ οἱ μὴ ἐπιγράφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὤφειλον.

413. Σὺ καὶ δεδορκὼς κοὐ βλέπεις unus Brunckianus. Citat Brunckius Aj. 85: Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.

417. Hesychius: Ἀμφιπλήξ. ἑκατέρωθεν πλήσσουσα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ.

418. Ἀρὰ est Ἐρινύς. Aesch. Eum. 419. Ἡμεῖς μέν ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα, Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν idem Theb. 729.

419. Non male Schol. Juntinus: Καιρίως εἶπεν, βλέποντα σκότον, ὥσπερ τις εἴποι, σιωπὴν λέγοντα. Nostrum infra v. 1273. et Eurip. Phoen. 380. Bacch. 510. comparat Musgravius.

420. Recte haec distinguit Musgravius, probante Erfurdtio.

425. Ὅς σ' ἐξισώσει Marklandus ad Suppl. 594. Dedi ἅ γ' ἐξισώσει, quae scriptura paullo propius ad receptam accedit. Ἐξισώσει autem activum est. Regitur ab Ἀρὰ v. 418. Διὰ μέσου sunt versus 420 — 423. Ceterum hunc versum et 1408. 1507. ob sigmatismum notant tum alii, tum Porsonus ad Med. 476. Verba Platonis, quae se legisse meminerat Porsonus, sunt in Theaet. p. 125, 21. Ald. 203. A. Steph.

430. Cratinus apud Ruhnkenium ad Timaeum p. 121. Οὐκ ἀπεῤῥήσεις σὺ θᾶττον; ἀποτιλῶ σε τήμερον. Adde Hom. Od. K. 72. Aristoph. Nub. 1253. aliosque.

433. Ἤιδη Valckenarius ad Hippol. 792. et unus Brunckianus.

434. Σχολῇ γ' ἂν Suidas v. Σχολῇ γ' ἄν. Poëta nostras: *I'll trust by leisure him that moks me once.* (Titus Andronicus, Act. I. scen. 2.)

435. Nunc video legendum esse, ὡς σοὶ μὲν δοκεῖ.

436. Εὔφρονες praeter libros Triclinianos habet Trin. sed cum gl. φρόνιμοι.

445. Τά γ' ἐμποδὼν Reg. B. et pro var. lect. E. Utramque scripturam memorat Triclinius. Mihi quidem praestare videtur σύ γ'. Ὀχλεῖς, *molestus es*, absolute dicitur, ut apud Aesch. Prom. 1000. Ὀχλεῖς, μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν. Quae verba nullus interpretum, quos quidem ego viderim, recte explicuit.

446. Dedi οὐθείς τἂρ de meo. Nullum inter τἂν et τ' ἂν, id est, inter τοι ἂν et τε ἂν, discrimen faciunt codd. Vide v. 1445. 1469.

456. Theocritus Idyll. XX. 102. ab Erfurdtio laudatus: Τὸν μὲν ἄναξ ἐτάραξεν, ἐπόσια χερσὶ προδεικνὺς Πάντοθεν. Comparat Burtonus Senecam Oedipo 656. *repet incertus viae, Baculo senili triste praetentans iter.*

458. Ὡὑτὸς Bothius aliique. Αὐτὸς aliquanto rectius Laud. et Anonymus apud Burgessium. Sed recte se habet vulgatum αὐτός. Vide Phil. 119. 500.

460. Ὁμόσπορος, *ejusdem feminae maritus*, ut ὁμογενὴς infra v. 1350. Qua significatione neutram vocem alibi reperi.

461. Malim, κἂν λάβῃς ἐψευσμένον. Vide Aj. 496. ubi pronomen praeter necessitatem inseruit Brunckius. Infra v. 1185. μ' omittunt duo codices. Apud Eurip. Alc. 1088. Iph. Aul. 858. metri gratia, ni fallor, delendum μ'.

467. Hesychius: Ἀελλάδων ἵππων. ταχέων. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ. Suidas inter Ἄελλα et Ἀελλόπους: Ἀελλώδεις ἵπποι. αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο τραγικόν. Ἀελλάδες φωναὶ dixit Noster in Phaedra, monente Brunckio. Vulgata nostri loci scriptura ex Pindari Nem. I. 6. nata est.

473. Ἀπλάκητοι Heathius. Ἀναπλάκητοι Schol. ut ex ordine literarum Suidam legisse monuit Burneius in Censura Aeschyli Porsoniani. Quam scripturam in quibusdam veteribus codd. se reperisse testatur Triclinius.

480. Ἄτε ταῦρος Dorvillius ad Charit. p. 435. aliique.

490. Ὀπίσω, *praeterita*, omnes interpretes. Imo, *futura*. Tragicus apud Stobaeum XXII. p. 188. Gesn. 115. Grot. Θνητὸς πεφυκὼς, τὠπίσω πειρῶ βλέπειν. Vide Nostrum Phil. 1105. Aesch. Suppl. 625. Eurip. Alex. fragm. 8.

493. Ἔγωγ' cum elisione Trin. Reg. C.

495. Χρησάμενος metri gratia inserit Brunck. Θλιβόμενος Musgr.

497. Οἰδιπόδα etiam Laud. et Colinaeus in Appendice. Genitivum legisse videtur Schol. Tacent Brunckius et Erfurdtius.

499. Eurip. El. 399. Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι Χρησμοὶ, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.

509. Ἐπ' αὐτῷ ἦλθε, *in potestatem ejus venit.* Verba ἐπ' αὐτῷ metri gratia delevit Triclinius, ipso fatente.

511. Hiatum vites legendo τῷ πρὸς ἐμᾶς.

516. Πρός γ' ἐμοῦ Triclinius et Suidas v. Βάξιν.

517. Locutionem εἰς βλαβὴν φέρον illustrat Marklandus ad Suppl. 295. monente Brunckio.

523. Particula ἂν sic supervacanea videtur. An scribendum τάχ' οὖν? Vide Oed. Col. 965. Phil. 305. Eurip. Suppl. 184. Iph. Taur. 782.

526. Λέγοι codd. opinor, fere omnes. Tacet Brunckius. Vide infra v. 780.

528. Ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε Suidas v. Ὀρθῆς φρενὸς et Porsonus ad Hec. 958. Schol. vulgatam habet.

531. Similis versus apud Eurip. Iph. Taur. 724. Γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω περᾷ.

532. Ἡ pro ἢ omnes interpretes Latini.

537. Ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ Mudgius.

538. Γνωρίοιμι de meo dedi. Poteram et γνωρίοίην, quamvis minus numerose. Etymologus: Ἐρρίη. ὡς περιπατοίη. Respexit ad Xenoph. Paed. III. 1, 14. Apud Platonem Epist. VII. p. 426, 39. Ald. 339. D. Steph. pro διαβαλλοίην reponendum διαβάλοιην. Ceterum γνωρίσοιμι σοι habent Dresdd.

541. Ἄνευ γε dedi ex Oed. Col. 826. Ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός. Sed receptam defendere videtur Aesch. Pers. 609. Τοίγαρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων, Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν Ἔστειλα. Ἄνευθ' ὀχημάτων ex emendatione Pauwii dedit Porsonus. Sed ἄνευθε apud Atticos non reperi, qui tamen nonnunquam ἄτερθε usurpant.

543. Οἶσθ' ὡς ποίησον Suidas v. Οἶσθα, ut legendum vidit Canterus. Ita quoque legisse Scholiasten manifestum est, licet ποιήσων in lemmate exhibeat. De hoc Atticismo consulendi Muretus Var. Lect. III. 12. Bentleius ad Menandrum p. 126. Koenius ad Gregorium p. 7. Porsonus ad Hec. 225. Exempla praebent Eurip. Hec. 225. Iph. Aul. 725. Cycl. 131. Heracl. 452. Hel. 322. 1249. Ion. 1029. Aristoph. Eq. 1158. Pac. 1061. Av. 54. 80. Hermippus apud Athen. p. 476. D. Menander apud Schol. ad Hec. 225. p. 280. Cler. Hinc apud Eurip. Med. 600. scribendum puto: Οἶσθ' ὡς μέτευξαι, καὶ σοφωτέρα φανεῖ. Διὰ μέσου sunt verba, καὶ σοφωτέρα φανεῖ, ut in Tro. 721.

551. Ἄνδρα omittit Stobaeus Ecl. Phys. VII. p. 119. Grot. Vide Porsonum Praefat. p. 59. 60.

555. Χρείη Dawesius p. 325. Item v. 791.

555. 556. Malim ὡς χρείη μετὰ Τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψα-

σθαί τινα. Quae verba ita ordinare velim: Ὠς χρείη τινα μεταπέμψασθαι τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα. Displicet in vulgata scriptura πέμψασθαι pro πέμψαι adhibitum. Apud Eurip. Or. 111. malim πέμψομεν, ut in Iph. Taur. 614. Quod si recte se habet μ' ἐπὶ, fortasse legendum τινας e v. 288. 297. 305.

557. Καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι Valckenarius ad Phoen. 927. Ita Thucyd. III. 38. Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ.

563. Σοφὸς δ' ὁμοίως de meo dedi. Vide Oed. Col. 417.

570. Τὸ σὸν δέ γ' membr. aliique codd. plerique, improbante Porsono ad Med. 461. Τοσόνδε γ' Aug. B. cum gl. τοσοῦτον.

575. Ταῦθ' iterum Brunckius.

578. Ὧν ἂν ἱστορεῖς soloece Laud. Trin. Ὧν ἂν ἱστορῇς paullo melius Aug. B. Eadem diversitas apud Aesch. Prom. 962.

588. Τύραννα δρᾶν, regia potestate frui, Musgravius aliique. Τύραννα pro τυραννικὰ etiam Aesch. Prom. 760. Πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συλληθήσεται. Eurip. Tro. 474. Ἡ μὲν τύραννος, κεἰς τύραννν' ἐγημάμην. Vulgo, ἦμεν τύραννοι.

589. Ὅστις σωφρονεῖν γ' ἐπίσταται Valckenarius ad Phoen. 557. Sed eadem verba, ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται, habet Eurip. Philoct. fragm. 10.

591. Ἦρχον codd. omnes nostri. Tacent Brunck. et Erfurdt.

594. Noster El. 403. Οὐ δῆτα. μήπω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή. Eurip. Hec. 1278. Μήπω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε παῖς.

598. Paullo numerosior est Bothii scriptura, αὐτοῖσι πάντ'. Αὐτοὺς ἅπαντ' non male Dresd. B.

604. 605. Scripturam adhibui quam dabant membr. Laud. Bodl. et fortasse alii. Gl. ad ἀλλ' in tribus jam memoratis: συνδεσμὸς ἀντὶ συνδεσμοῦ. Ἀλλὰ scilicet pro δὲ dictum. Male ἄλλ', i. e. ἄλλο, e Reg. C. praetulit Brunckius.

616. Vertendum fere cum Brunckio: *Recte dixit, modo caveas ne labaris.* Εἰ διδοίης σαυτῷ λόγον eodem fere sensu supra v. 583. dixit Creon. Ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν legitur in El. 398. ἀβουλίᾳ πεσεῖν ibid. 429.

622. Notam interrogationis post χρῄζεις adhibendam monuit Stephanus in Annotationibus. Ἢ pro ἦ omnes interpretes Latini.

624. Recte vertit Brunckius, etsi sententiam postea mutavit: *Postquam ostenderis, quid in me sit tanto hoc odio tuo dignum.*

628. Ξυνίης Regg. D. T. Aug. B. Dresdd. Quam scripturam unice veram esse ostendit Porsonus ad Or. 141.

630. Μέτεστι τῆσδ' οὐχὶ sex minimum codd. Μέτεστι τῆσδ' οὐ reliqui veteres. Quae scriptura sine dubio librariis paullo doctioribus debetur. Quod etiam de ἔγωγ' οὐ v.

1002. dictum velim. *Μέτεστιν οὐχὶ* uterque Triclinianus, probante Brunckio.

635. *Ἐπήρασθ'* Aug. B. et uterque Triclinianus. Nescio an recte. Demosth. de Cor. p. 302. ed. Reisk. *Ταύτην τὴν φωνὴν ἐκεῖνος ἀφῆκε δι' ἐμὲ, πολλοὺς καὶ θρασεῖς τὰ πρὸ τούτων ἐπαιρόμενος λόγους.*

637. Quod jure mirere, cum libris Triclinianis consentit Aug. B. *Οὐκ εἶ σύ τ' ἐς οἴκους* Bar.

640. *Δυοῖν* Schol. et Suidas v. *Δυοῖν*. Dedi *τοῖνδ'*. In Phil. 591. pro *ἄνδρε τώδ'*, cod. Harleianus 5743. *ἄνδρε δύ'* praebet. *Τοῖνδ' ἐν ἀποκρίνας* mavult Hermannus, scilicet ne secunda in *ἀποκρίνας* producatur. Exemplis ab Erfurdtio allatis adde Nostrum Phil. 30. El. 1193. Aesch. Prom. 25.

651. *Τὸν οὔτε πρὶν* Bodl. Trin. ut tacite citat Camerarius.

654. 655. Manifestum est Schol. cujus verba emendatius apud Suidam v. *Ἐναγῆ* repraesentantur, haec ita legisse: *Τὸν ἐναγῆ φίλων μηδέποτ' αἰτίᾳ Ἐν ἀφανεῖ λόγων ἄτιμον βαλεῖν. Ἐναγῆ* *sacramenti religione innexum*, *ἔνορκον*, significat, monente Heathio. Verba *ἐν αἰτίᾳ βαλεῖν*, *accusare*, exemplis illustrat Musgravius.

657. *Ἐκ τῆσδε γῆς* omnes nostri codd. Tacent Br. et Erfurdt.

658. *Οὐ μὰ τὸν* solenni vitio Trin. Sic etiam Dresd. B. infra v. 1088. Priore loco metri caussa mallem *μὰ τὸν*, omisso *οὐ*, si consentirent libri. Ita Eurip. Iph. Aul. 739. *Πιθοῦ. μὰ τὴν ἄνασσαν, Ἀργείαν θεάν.*

Ibid. *Θεὸν*, quod in codd. nonnullis se reperisse testatur Brunckius, abest ab omnibus nostris, et, opinor, ab Erfurdtianis, praeter Dresdd. quorum B. *θεῶν* omittit.

659. Vide an interpungendum *ἄφιλος ὅτι πύματον*, pro *ἐσχάτως ἄφιλος*. Parum video quid sit *ὅτι πύματον ὀλοίμαν.*

662. *Καρδίαν, τάδ' εἰ* Hermannus. Sed recte se habet *καί*. Apud Aristoph. Vesp. 612. legendum *κεἰ μή με δεήσει*, et mox *ἀλλ' ἦν*, cum plena distinctione post *τονθορύσας*.

663. *Προσάψει* activum est. Pendet a *γᾶ* v. 661. *Addita habeat* recte Anonymus apud Burgessium. Eurip. Herc. 1210. *Ἰὼ παῖ, κατά — σχεθε λέοντος ἄγριον θυμὸν, ὡς Δρόμον ἐπὶ φόνιον, ἀνόσιον, ἐξάγει, Κακὰ θέλων κακοῖς ξυνάψαι, τέκνον.* Adde Med. 78. Iph. Taur. 487.

672. *Ἐλεινόν* Bothius. Vide Porsonum Praefat. p. 7.

682. *Καὶ τίς ὁ λόγος* Reg. D. Dresd. B. *Τίς ἦν ὁ λόγος* Trin. Reliqui cum Aldo consentiunt. Vide var. lect. ad v. 1176.

684. *Φαίνετ'* metro pessumdato Bar. Bodl. Reg. D. Dresd. B.

691. *Οὐρήσας*, ut vulgo, Schol. et Suidas v. *Οὐρήσας*. *Οὐ-*

φεισας Eustathius p. 661, 44. 1282, 17. Ita quoque Stephanus in Thesauro, monente Heathio.

692. *Γίνου* ex emendatione Triclinii est. Sed nescio an scribendum, εἰ δύναι, γενοῦ μοι, vel, εἰ δύναι, γένοιο. *Δύναι* pro δύναιο legendum etiam in Phil. 849.

700. *Σέβω, γύναι* Dresd. A. Aug. B.

701. Subauditur περὶ, ut in Trach. 1124. Phil. 439. El. 317.

702. *Σαφῆ* Schol. Brunckio non improbante. Utrumque probum.

713. *Ἥξοι* non male Trin.

Ibid. *Πρὸς παίδων* Aug. B. Quod recepissem, si majori auctoritate niteretur. Vide Oed. Col. 970. Quod ad ὅστις post παίδων attinet, conferendus Eurip. Hel. 947. El. 934. Priore loco παισὶ praebet Stobaeus LXXXVII. p. 500. Gesn. LXXXIX. p. 361. Grot. Similia collegit Brunckius ad Aj. 760.

714. Malim ἐμοῦ γε propter ὅστις. Quod alicubi monuit Porsonus. Vide El. 1506.

716. *Διπλαῖς* Laud. Bodl. Trin. Dresd. B. Mosq. et pars Brunckianorum. Infra v. 730. διπλαῖς habent Bar. Laud. Bodl. et nonnulli Brunckiani.

717. *Παιδὸς δὲ βλαστὰς, quod ad puerum attinet*, Brunckius. Sic τὰ δὲ πρὸς τέκνων in El. 1071. et alia passim. *Διέσχον* pro διῆλθον, sensu apud tragicos parum usitato. [*Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ δώματα Ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως, Φρονεῖ νιν ὡς ἥξοντα.* Apud Eurip. Phoen. 1621. legendum puto: *Νεκρῷ δὲ τῷδε, τὸν μὲν εἰς δόμους χρεὼν Ἤδη κομίζειν, τὸν δὲ Πολυνείκους νέκυν Ἐκβάλετ' ἄθαπτον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονός.* Vulgo νεκρῶν δὲ τῶνδε. *Ex Addendis.*]

719. *Ἄβατον εἰς ὄρος* Musgravius aliique. Sed vide hujus fabulae v. 1496. Ant. 418. Aj. 459. El. 326.

722. *Παθεῖν* membr. pro var. lect. Sed nihil mutandum, modo recte interpungas. *Διὰ μέσου* sunt verba, *τὸ δεινὸν οὑφοβεῖτο. Id quod metuebat.*

725. Quid sit χρείαν ἐρευνᾶν, cum ceteris interpretibus juxta ignoro.

728. *Ὑπὸ στραφεὶς* Aug. B. et, opinor, Reg. T. Quam scripturam a Turnebo memoratam probat Stephanus, ut sit: ὑπὸ ποίας μερίμνας στραφεὶς. Sed melior videtur altera scriptura ὑποστραφεὶς. *Qua cura commotus* vertit Winsemius. Simplex στραφείην eodem sensu legitur in Aj. 1117.

732. *Χῶρος* accentu recte posito omnes nostri codd. et Colinaeus in Appendice. Tacent Brunckius et Erfurdtius.

734. *Ταυτὸ* pro ταυτὸν non valde frequentant tragici. Legi-

tur tamen apud Nostrum Trach. 425. Aesch. Choëph. 208. Eurip. Or. 654. Med. 564. Iph. Taur. 658. Hel. 764. Τοιοῦτο vero et τοσοῦτο, quod sciam, nusquam apud tragicos et veteres comicos occurrunt, nisi in corruptis locis. In Rheso 160. legendum puto: Νῦν δὶς τόσῳ τέθεικας εὐκλεέστερον. Apud Aristoph. Plut. 361. scribendum τοιουτονί, φεῦ extra versum posito.

737. Τοῦτ' ἐκηρύχθη codd. opinor, omnes. Tacet Brunckius.

738. Τί μοι δρᾶσαι Schol. qui in interpretatione habet, τί μοι ποιήσεις;

741. Τότε pro ἔχων Brunckius audacius quam felicius.

746. Πρός σ' ἀποσκοποῦσ' omnes nostri. Tacent de suis Brunckius et Erfurdtius.

749. Ἂν δ' ἔρῃ Laud. Ἂν δ' ἔρῃ Dresd. (opinor, B.) probante Hermanno. Sed nihil refert. Vide Nostrum Phil. 1431. Eurip. Suppl. 916. (ubi legendum μάθῃ) Ion. 380. Malim in Oed. Col. 13. ἂν δ' ἀκούσωμεν.

750. Hesychius: Βαιόν. ὀλίγον, μικρόν. Σοφοκλῆς δὲ Οἰδίποδι Τυράννῳ, ἀντὶ τοῦ ἄφθονος καὶ πολλός. An legendum, ἄφιλος καὶ μόνος?

751. Λοχίτας ἄνδρας Suidas v. Βαιός. Utramque scripturam probam esse monet Erfurdtius, homo μετρικώτατος.

752. 753. Haec ita accipio, praeter Laium et praeconem quinque fuisse satellites. Dixi de ἐν δὲ ad v. 27.

762. Ἄστεως ante vocalem habet Eurip. Or. 759. Phoen. 849. El. 246. Ita ubique scribendum puto, nisi ex licentia poëtica, ut πόλεος. Ἄστεως disyllabon est apud Eurip. Bacch. 838. El. 298. Neque enim cum Porsono ad Or. 393. ἄστους legere velim.

763. Ὅδε γ' ἀνὴρ membr. cum plerisque aliis. Ὅδ' ἀνὴρ Regg. C. D. Dresd. B. Ὁ γ' ἀνὴρ Schol. Οἷ' ἀνὴρ recte Hermannus. Ita Noster Phil. 583. Eurip. Or. 22.

777. Hesychius: Ἐπιστῖν (scribendum ἐπέστη). ἐπέτυχε. Eurip. Hippol. 818. ὦ τύχα, Ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης.

781. Aristoph. Nub. 1363. Κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον. Quem huc respexisse putat Anonymus apud Burgessium.

786. Ἀεὶ recte omnes nostri codd. cum utroque Dresd. Tacet Brunckius.

791. Malim γένος τ'. Vide ad v. 220.

792. Δηλώσοιμ' Bodl. cum duobus Brunckianis. Sic etiam Mosq. pro var. lect. et Colinaeus in Appendice. Gl. in Laud. Bodl. δείξοιμι.

795. Suidas v. Ἀστρονομία a Brunckio allegatus: Καὶ ἄστροις τεκμαίρεσθαι. ἐπὶ τῶν μακρὰν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων, καὶ ἄστροις σημειουμένων τὰς θέσεις τῶν πατρίδων. Dio-

gemînatus Cent. II. 66. *Ἄστροις σημειοῦσθαι. ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοουμένων. ἀπὸ πλωϊζομένων. ἡ παραβολή.* Plura dabit Toupius ad Suidam II. p. 387. monente Musgravio. Eodem sensu *τηλόθεν τὸ Ἴλιον εἰσορῶν* dixit Noster Phil. 454. Ceterum haec ad Heathii mentem interpunxit Erfurdtius, quasi subaudiretur *ὁδόν.*

797. *Χρησμῶν ὀνείδη* Bar. Bodl. Regg. D. T. Dresdd. et a secunda manu Laud.

804. *Ξυνηντίαζε* Suidas v. *Πολικῆς.* Nescio an rectius.

806. *Τὸν ἐκτρέποντα τῷ τροχηλάτῃ* Hermannus. Vulgatam habet Schol. qui interpretatur, *τὸν ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον.* Ita etiam legisse videtur Euripides, qui nostrum locum respicit Phoen. 39.

808. 809. Ordo est, monente Brunckio, *καθίκετό μου (κατὰ) μέσον κάρα.* Eurip. Cycl. 7. *Ἐγκέλαδον, ἰτέαν μέσην θένων δορί, Ἔκτεινα.* Male vulgo, *ἰτέαν εἰς μέσην.*

813. 814. *Τοῦ ξένου τούτου* non male legisse videtur Schol. qui *τι συγγενὲς* recte *τὶς συγγένεια* interpretatur. Erunt fortasse qui malint: *εἰ δὲ τῷ ξένῳ Τούτῳ προσήκει Λαΐου τι συγγενές.* Ita fere Eurip. Iph. Aul. 494. *τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;*

815. *Τίς τοῦδε (sic) γ' ἀνδρός* Schol. Dedi *τοῦδε τἀνδρός,* e v. 534. 1018. Sic etiam Oed. Col. 1618. Trach. 1177.

Ibid. *Νῦν ἔστ'* pro *ἔστω* etiam Trin. Suspicor Poëtam dedisse: *Τίς τοῦδε τἀνδρὸς ἐγένετ' ἀθλιώτερος;* Eurip. Hel. 600. *Οἴ 'γώ, τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;*

817. *Ὃν μὴ ξένων* Schaeferus apud Erfurdtium. Mihi quidem praestare videtur *οὗ,* cum praecedat *τοῦδε τἀνδρός.* Vide supra v. 148. Qui vulgatam defendunt, ita fere interpretari debent: *Cui non licet, ut me quisquam hospitio accipiat.* Ceterum insolentiorem locutionem *ἔξεστί τινα,* pro *τινί,* vel e v. 993. defendi posse puto.

Ibid. *Μήτ' ἀστῶν τινὰ* tacite Brunckius. Sed *μήτε* post *μὴ* soloecum esse credo. Suspicor scribendum esse, *Οὗ μὲν ξένων ἔξεστι μήτ' ἀστῶν τινα,* distinctione minus plena post *προστιθείς* v. 820 adhibita, ut *τῷ μέν* respondeat *δὲ* v. 821. Ante *ξένων* autem facile subauditur *μήτε.* Noster Phil. 770. *ἐφίεμαι, Ἑκόντα μήτ' ἄκοντα, μηδὲ τῷ τέχνῃ Κείνοις μεθεῖναι ταῦτα.* Eurip. Hec. 372. *Μῆτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ, Λέγουσα μήτε δρῶσα.* Ita recte Porsonus. Aesch. Choëph. 291. *Βωμῶν δ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς Μῆνιν. δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά.* Ita scribendum puto. Paullo aliter Erfurdtius ad v. 240, hujus fabulae. *Συλλύειν* est *συγκαταλύειν, una deversari.*

824. Μή ποτε pro μήτε Reg. B. Aug. B. et pro var. lect. Reg. T. Nolim vulgatam temere mutare. Nihil enim obstat quo minus post χρή subaudiatur ἔξεστι, ut supra v. 819. post ἔξεστι subauditur χρή.

827. Ὅς ἐξέθρεψε κἀξέφυσέ με Dresd. B. Uterque ordo probus. Vide Eurip. Med. 1349. El. 969.

829. Ἂν ὀρθοίη Schaeferus apud Erfurdtium.

841. Ποῖον δέ μοι uterque Triclinianus. Apud Aesch. Prom. 475. plerique codd. τὰ λοιπά μοι κλύουσα habent. In Choëph. 154. κλύε δέ μοι κλύε omnes libri.

843. Κατακτείνειαν Trin. Dresdd. Reg. T. aliique duo apud Brunckium.

844. Hesychius: Ολόζωρν (sic). μονόστολον.

845. Εἷς γέ τις non male Brunckius. Vulgatam ita interpretatur Erfurdtius: *Multis illis, quos memoras.*

847. Ἡμᾶς pro ἐμὲ se reposuisse fatetur Triclinius.

853. Οὐ γε Λοξίας Dresd. B. non male. Vide v. 148. 817.

862. Noster Phil. 1227. Ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὧν οὔ σοι πρέπον;

863. Εἴ μοι, *utinam mihi.* Citat Musgravius Eurip. Hec. 836.

867. Delendum puto δέ. Aesch. Agam. 1209. Πόντου πέρα τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν. Vertit Stanleius: *Trans mare educatam in urbe aliena lingua utente.* Subauditur κατά.

870. Doricum μὰν habet Noster Oed. Col. 153. 1468. Sed malim, οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ. Ita Eurip. Hel. 299. Νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ', οὔτε μὴ σωθῇ ποτε. Herc. 718. Ὁ δ' οὐ πάρεστιν, οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ. Plato Philebo p. 214, 49. Ald. 21. E. Steph. Οὐδέτερος ὁ βίος, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἱρετὸς, οὐδ' ἄλλῳ μήποτε, ὡς ἐγῷμαι, φανῇ. Phaedro p. 282, 47. Ald. 260. E. Steph. Τοῦ δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Λάκων, ἔτυμος τέχνη, ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἧφθαι οὔτ' ἔστιν, οὔτε μήποτε ὕστερον γένηται. De Rep. VI. p. 80, 24. Ald. 494. E. Steph. Οὔτε γὰρ γίγνεται, οὔτε γέγονεν, οὔτε οὖν μὴ γένηται ἀλλοῖον ἦθος πρὸς ἀρετὴν παρὰ τὴν τούτων παιδείαν πεπαιδευμένον ἀνθρώπειον, ὦ ἑταῖρε. Ibid. X. p. 129, 30. Ald. 597. C. Steph. Δύο δὲ τοιαῦται ἢ πλείους οὔτε ἐφυτεύθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, οὔτε μὴ φύωσι. Legg. XII. p. 350, 34. Ald. 942. C. Steph. Τούτου γὰρ οὔτ' ἔστιν, οὔτε ποτὲ μὴ γένηται κρεῖττον, οὔτε ἄμεινον οὔτε τεχνικώτερον εἰς σωτηρίαν τὴν κατὰ πόλεμον καὶ νίκην. In sequentibus οὐ μὴ priore loco, οὐ posteriore collocatur. Noster Oed. Col. 450. Ἀλλ' οὔτε μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου, Οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ Ὄνησις ἥξει. El. 42. Οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ χρόνῳ μακρῷ Γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.

Plato Philebo p. 211, 44. Ald. 15. D. Steph. *Καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσηταί ποτε, οὔτε ἤρξατο νῦν.* Qui locus nostro simillimus est.

873. Sunt qui interpretentur: *Propter malos civium mores amittitur libertas.* Alii: *Per scelera ad tyrannidem occupandam viam sibi faciunt homines.* Tyrannidem ἀδικίαν εὐδαίμονα vocat Eurip. Phoen. 552.

874. Ἣν πολλῶν reposuit Triclinius. Εἰ πολλῶν Suidas v. Ὕβρις. Ἢ πολλῶν ὑπερεπλήσθη μάταν Stobaei ed. Trincavelliana, unde ἢ et κακῶν Gesnerus XLVII. p. 348.

877. Ἄποτμον Dresd. B. ut conjecerat Hermannus. Ἀπότομον ἀνάγκης λῆμα memorat Eurip. Alc. 985. Omnia ut vulgo Suidas v. Ὕβρις.

883. Ὑπέροπτα pro ὑπερόπτως. Gl. καταφρονητικῶς. Sic in Aj. 197. ἀτάρβητα ὁρμᾶται. Λαιψηρὰ πηδᾷ Eurip. Ion. 717.

890. Hesychius: Ἄθικτον. ἀσεβές. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν.

891. Repetendum a superioribus εἰ, monente Heathio, ut sit, ἢ εἰ τῶν ἀθίκτων ἕξεται. Ἕξεται pro θίξεται dictum est.

892. 893. Frustra haec sollicitant viri docti. Sensus est: *Si caedes Laii impunita discesserit, quis jam abstinebit se, quin a mente arceat conscientiae stimulos, sceleris scilicet recordationem, metumque vindictae divinae?* Eurip. Or. 623. Μὴ τῶδ' ἀμύνειν φόνον, ἐναντίον θεοῖς. Herc. 193. οὐκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι. Incertus Rhes. 787. Ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι Πώλοισιν. *Arcens bestias ab equis.* Verba ψυχᾶς βέλη ex Ant. 1085. illustrat Erfurdtius, ubi eodem sensu dicitur καρδίας τοξεύματα.

898. Hesychius: Ἄβαι. περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, οὗ μαντεῖον Ἀπόλλωνος Ἀβαίου. Σοφοκλῆς. Accentus incertus est.

903. Λάθοι Schol. Bodl. Trin. Mosq. Sed praestare videtur subjunctivus. Vide Aesch. Prom. 388. Eurip. Hippol. 889 et ea quae dixi supra ad v. 49. Male ἐγχάνοι post Brunckium dedi apud Aristoph. Ach. 221. [Eurip. Med. 332. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιος κακῶν. Ita praeter codd. et edd. Athenaeus p. 156. F. a Porsono allegatus. Haud tamen deterius esset μὴ λάθῃ. Apud Soph. Trach. 1228. malim λάβῃ, licet λάβοι cum vulgatis libris habeat cod. Harleianus 5743. *Ex Addendis.*]

905. Παλαιὰ Λαΐου Bodl. Mosq. Dresd. B. Πάλαι Λαΐου Trin. Aberat παλαιὰ a codd. quibus usi sunt Schol. et Triclinius. Omittit etiam Suidas v. Ἐξαιροῦσιν.

906. Ἐξεροῦσιν Schol. Ἐξαιροῦσιν et mox ἐξαίρουσιν Suidas v. Ἐξαιροῦσιν. Ἐξαιροῦσιν etiam Aug. B.

911. Rhes. 780. Καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται.

913. Magis placeret λαβούσαν, si idonea auctoritate niteretur. Exempla praebent Brunckius ad El. 480. Butlerus ad Aesch. Prom. 217. aliique. Quibus adde Nostrum Aj. 1006. nisi με ex Suida legere mavis. Nostro loco λαβούσῃ Suidas v. Δρξάσαι.

914. Οἰδίπους ἄναξ uterque Triclinianus.

917. Citat Br. Aristoph. Eq. 860. Ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι.

921. Πέρσοις etiam Trin. et Eustathius p. 1112, 37.

930. Pollux III. 38. Καὶ τέλος ὁ γάμος ἐκαλεῖτο, καὶ τέλειοι οἱ γεγαμηκότες. Hesychius: Προτέλεια· ἡ πρὸ (f. προθυομένη) τοῖς γάμοις θυσία καὶ ἑορτή· τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀπὸ τοῦ εἰς τελειότητα ἄγειν. Idem: Τέλειοι. οἱ γεγαμηκότες. Plura dabunt utriusque Grammatici interpretes. Hinc, opinor, petenda explicatio verborum παντελὴς δάμαρ.

934. Ἀγαθὰ δόμοις γε de meo dedi. Γε hic valet *saltem*.

935. Παρὰ τίνος Trin. Reg. D. Dresd. B. Reliqui πρὸς habent.

936. Τάχ' ἂν Brunckius contra omnes codd. et Eustathium p. 737, 6. Vide Aj. 778. Phil. 20.

941. Οὐχὶ πρέσβυς non male Trin.

942. Ἐν δόμοις ἔχει Trin. Aug. B.

943. 944. Triclinium sequitur Turnebus, Bothium Erfurdtius. Cum Triclinio facit Aug. B, nisi quod γέρον suprascriptum habet, et mox εἰ δὲ μή. Cum vero valde invenusta sit scriptura quae in plerisque libris exhibetur, non abest suspicio priorem v. ita ἀμέτρως scribendum esse: Πῶς εἶπας, ἦ τέθνηκε Πόλυβος?

944. Λέγ' ἐγὼ Trin. et a prima manu Laud. Ita etiam prior Juntina, operarum, ut videtur, vitio.

948. Μὴ κτάνοι Trin. qui v. 1011. ἐξέλθοι habet. Item Dresd. A. et pro var. lect. duo Brunckiani. Utrumque probum. Vide Eurip. Hec. 1138. Phoen. 69. Sed malim, τὸν ἄνδρα φεύγει μὴ κτάνῃ. Vide v. 1010. Πάλαι cum verbo praesentis temporis conjungitur supra v. 450. infra v. 1067. 1112.

955. Ἀγγελῶν male pro aoristo acceperunt grammatici. Gl. ἀγγείλας, μηνύσας. Ἀγγελῶν recte Laud.

967. Κτενεῖν ἔμελλον Dresd. B.

969. Verba ἄψαυστος ἔγχους ad Polybum referenda censet Anonymus apud Burgessium, superioribus scilicet ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε, διὰ μέσου positis.

972. Ἄξι' οὐδενός Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice, aliique, opinor, plerique. Tacet Brunckius.

977. 978. Haec post Grotium explicat Heathius. Sensus est: Τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία. Verba τὰ τῆς τύχης eodem quo Noster sensu usurpat Thucyd. IV. 55. Ita

etiam Eurip. Alc. 788. Τὰ (τὸ vulgo) τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται.

987. Μέγας γ' ὀφθαλμὸς Editor Lond. 1746. Apud Eurip. Herc. 1116. recte μέγας γ' ὁ κόμπος ὁ cod. Musgravius.

993. Ἢ οὐ θεμιστὸν Bothius.

Ibid. Ἄλλοις εἰδέναι contra metrum Laud. Bodl. Dresd. A. Eurip. Protesilao fragm. 1. Οὐ γὰρ θέμις βεβήλοις ἅπτεσθαι δόμων. Recte Musgravius βέβηλον.

994. Λοξίας πάλαι Aug. B. et uterque Triclinianus.

1001. Πατρός γε χρῄζων Hermannus.

1002. Ἔγωγ' οὐ Bodl. aliique fortasse. Tacet Brunckius. Ἐγὼ οὐχὶ recte conjicit Erfurdtius.

1005. Schol. Καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην. ἤγουν διὰ τοῦτο. Noster Oed. Col. 1291. Ἃ δ' ἦλθον, ἤδη σοὶ θέλω λέξαι, πάτερ. Aristoph. Plut. 966. Ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν σ' ἐχρῆν.

1006. Εὖ πράξαιμί τι Laud. Bodl. aliique multi, ni fallor.

1011. Ταρβῶ codd. nescio an omnes. Sed recte se habet participium. Vide Ant. 404. Tacet Brunckius.

1021. Mediam formam ὀνομάζεσθαι alibi non reperi.

1022. Τῆς ἐμῆς χειρὸς Dresd. B. e v. sequente.

1030. Σοῦ δ' de meo dedi. Supra v. 372. σύ γ' ἄθλιός γε habet Aug. C. Legendum etiam σὺ δ' apud Eurip. Herc. 1249.

1037. Recte Triclinius: Πρὸς μητρός, πρὸς πατρὸς ἢ πρὸς μητρὸς, ἔπαθον τοῦτο δηλονότι, ἤγουν τὸ διατρυπηθῆναι τοὺς ἀστραγάλους. ἀσύνετον γὰρ καὶ ἀνακόλουθον πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα, τὸ νομίζειν ἐρωτᾶν τὸν Οἰδίποδα, εἰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὠνομάσθη. Sic etiam gl. apud Brunckium.

1046. Εἰδεῖτ' ἂν Heathius, ut legisse videtur Schol.

Ibid. Οἱ 'πιχώριοι Regg. D. T. Vide Praefationem.

1051. Τὸν omnes nostri codd. Tacent Brunckius et Erfurdtius.

1052. Suspicor Poëtam scripsisse, ὃν καὶ μαστεύεις.

1056. Dedi τί δ' ὅντιν' εἶπε ex Aesch. Prom. 764. Τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε. Τί ἐρωτᾷς scilicet.

1061. Ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ Schol. et Johnsonus in interpretatione, monente Heathio. Citat Brunckius Ant. 547. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

1062. Οὐδ' ἐὰν ἐκ τρίτης ἐγὼ Aug. C. Οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ Hermannus. Male haec interpretatur Schol. Οὐδ' ἂν (sic) ἐκ τρίτης ἐγώ. τρίτον πεπραμένης (vulgo πεπραμένος) καὶ αὐτὸς τρίπρατος. Imo, δοῦλος ἐκ τριγονίας. Eodem sensu legitur τρὶς νόθος apud Eurip. Androm. 637. ubi consulendus Musgravius a Brunckio laudatus.

1064. Μὴ δρᾶ τάδε Bar. Aug. B. Dresdd. et tres Brunckiani. Aesch. Eum. 797. Ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.

1075. Ἀναῤῥήξει Laud. Regg. D. E. Vide Dawesium p. 227. Eurip. Hippol. 518. Δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφή.

Ubi futurum praebet cod. Flor. apud Valckenarium. [Plato Symposio p. 249, 48. Ald. 193. A. Steph. Φόβος οὖν ἔνεστιν, ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως μὴ καὶ αὖθις διασχισθησόμεθα, καὶ περίιμεν ἔχοντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις καταγραφὴν, ἐκτετυπωμένοι. Demosth. Philipp. III. p. 130, 12. Reisk. Ἔπειτα δέδοικα ὅπως μὴ πάνθ' ὅσα οὐ βουλόμεθα ποιεῖν ἡμῖν ἀνάγκη γενήσεται.]

1078. Αὕτη Hermannus.

1079. Hesychius: Δυσγένειαν. ἀγένειαν.

1080. Plutarchus de Romanorum Fortuna p. 318. C. Ἄντικρυς αὐτὸς (L. Cornelius Sulla) τῇ Τύχῃ μετὰ τῶν πράξεων ἑαυτὸν εἰσεποίει, βοῶν κατὰ τὸν Οἰδίποδα τὸν Σοφοκλέους· Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμω.

1084. Τοιόσδ' ἐκφὺς Schol. Augg. Τοιόσδε γ' ἐκφὺς Dresd. A. Τοιόσδε φὺς τῆσδ' Dresd. B. Τοιοῦτος πεφυκὼς interpretatur Schol. Vide an legendum: Τοιόσδε φὺς ἂν οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. Ita supra v. 446. συθεὶς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον. Vide etiam 389. Aj. 1144. El. 697. Eurip. Androm. 307.

1085. Proculdubio mendosum est ποτ' ἄλλος in initio senarii. Quid scribendum sit, nondum video.

1088. Ἄπειρος Trin. Aug. B. Gl. ἀμέτοχος. Hesychius: Ἀπείρονας. ἀπειράτους. Σοφοκλῆς Θυέστῃ.

1091. seqq. Ordo est: Μὴ οὐ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα (Corinthum scilicet et Thebas) αὔξειν σε (ὡς ὄντα) πατριώταν Οἰδίπου, καὶ (σε) χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, et reliqua. Interpretes fefellit καὶ ante πατριώταν positum, cui non respondet καὶ τροφὸν καὶ μητέρα, sed καὶ χορεύεσθαι.

1094. Passivum χορεύεσθαι optime illustrat Eurip. Iph. Taur. 367. αὐλεῖται δὲ πᾶν Μέλαθρον. Hel. 1449. πᾶσαν δ' ἐχρῆν Γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνῳδίαις. [Conf. Elmsl. ad Euripid. Heraclid. 402. G. D.]

1095. Ἐπίηρα, vox Homerica, ex Il. A. 572. 578. Od. Γ. 343. Τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν interpretatur Apollonius.

Ibid. Τοῖς ἐμοῖς τυράννοισιν male Heathius.

1096. Ἰήϊε σοι Φοῖβε de suo dedit Brunckius. Vitium erat in antistrophico v. 1108. quem emendavit Porsonus.

1100. Ἆρα priore brevi Heathius. Quae forma in initio sententiae nunquam adhibetur.

Ibid. Ὀρεσσιβάτα Laud. Trin. Regg. E. T. Που metri gratia addit Heathius. Malim τις, quod geminare solent tragici, et omittere librarii. Exemplis ad Aristoph. Ach. 569. allatis adde Aesch. Agam. 671. Eurip. Androm. 784.

1108. Ἑλικωνίδων Porsonus ad Or. 614. Vide Eurip. Herc. 791.

1111. Πρέσβυ Bar. et pro var. lect. Reg. B. Πρέσβυν Schol. Laud. Bodl. Trin. Regg. C. D. Dresd. B. Colinaeus in Appendice. Quod unice verum est. Gl. τὸν γηραιὸν ἀκρι-

βοῦσθαι. Reliqui Brunckiani πρέσβυν et πρέσβεις habent, altero alteri suprascripto.

1113. Ξυνάδει τῷδε τἀνδρὶ Schol. Laud. Bodl. Dresd. B. Brunckio non improbante.

1123. Ἡ δοῦλος diserte Porphyrius in Lexico Brunckiano. Infra v. 1389. ᾗ habet Laud. a secunda manu.

1130. Ἡ ξυνήλλαξας membr. Ἡ ξυναλλάξας Reg. D. Dresd. B. ut legendum viderat Heathius.

1135. Hunc versum διὰ μέσου esse monet Brunckius.

1136. Ἐπλησίαζεν Brunckius. Nec male, modo ἐπλησίαζε scripsisset. Sed primam personam defendit Hermannus. Τῷδε τἀνδρὶ eodem sensu legitur paullo ante v. 1113.

1137. Ἐμμήνους Schol. diserte et codd. opinor, tantum non omnes. Ἐκμήνους Trin. unde ἐκμήνους Schaeferus apud Erfurdtium. Schaeferi verba apponam: *A veris initio, quo tempore greges in illis terris τὸ σταθμὰ relinquebant, ad ortum Arcturi sex menses erant.* Oritur Arcturus, monente Schol. ἡλίου ὄντος ἐν τῷ παρθένῳ. Plura dabit Musgravius. [Vid. Elmsl. ad Medeam 1150. p. 256. *G. D.*]

1163. Recte interpungit Colinaeus in Appendice.

1164. Τόνδε omnes nostri codd. et Colinaeus in Appendice. Tacent de suis Brunckius et Erfurdtius.

1166. Εἰρήσεσθαι operarum vitio dedisse videtur Stephanus. Ita etiam nonnulli libri apud Eurip. Med. 280.

1167. Τις γεννημάτων dicere maluit Poëta, quam τι γεννημάτων. Σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον vocant grammatici. Ita Eurip. Tro. 735. Ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον. Bacch. 1305. Τῆς σῆς τέδ', ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος Αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ. Eadem ratio est diminutivorum, ut *mea Glycerium*. Aristoph. Ach. 872. Ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. Sic masculinum habet Aesch. Choeph. 893. Οἲ 'γὼ τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

1170. Ἀκούειν Plutarchus de Curiositate p. 552. C. et adversus Epicureos p. 1093. B. monente Valckenario ad Phoen. 394. Ἀκούειν etiam coniecerat Stephanus in Annotationibus.

1175. Θεσφάτων κακῶν ὄκνῳ Reg. D. Dresd. B. Θεσφάτων ὄκνῳ κακῶν uterque Triclinianus.

1178. 1179. Ordo est, monente Brunckio, ὡς δοκῶν ἀποίσειν (εἰς) ἄλλην χθόνα. Ita Eurip. Herc. 984. Ἄλλῳ δ' ἐπεῖχε τόξ', ὃς ἀμφιβώμιον Ἔπτηξε κρηπῖδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν.

1182. Ἐξήκοι recte Dresd. B. Vide v. 1489. 1492.

1185. Οὐ χρῆν ὁμιλῶν Aug. B. Dresd. B. Vide ad v. 461.

1188. Ἐναριθμῶ Schol. diserte, Laud. Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice. Tacent Brunckius et Erfurdtius.

1189. Nescio an legendum, τί γάρ τις ἀνὴρ πλέον. Vulgatam habet Stobaeus XCVI. p. 531. Gesn. XCVIII. p. 407. Grot.

1193. Τὸν σόν τοι tacite Camerarius, consulto, necne, nescio. Ita etiam legisse videtur Schol.

1193. Dedi de meo τλάμων, quod paullo numerosius est.

Ibid. Οἰδιπόδα recte Bodl. Colinaeus in Appendice, et alii fortasse.

1195. 1196. Τλᾶμον Οἰδιπόδα βροτῶν, οὐδὲν μακαρίζω. Ita, quod mirere, ex Hermanni praecepto Erfurdtius.

1197. Hesychius: Καθ' ὑπερβολήν. ὑπερβαλλόντως.

1198. Ἐκράτησε Hermannus. Cui scripturae favet Scholiastae interpretatio mox allegaanda.

1203. Ἀνέστας (sic) Bar. Dedi de meo ἀνάστας. Ἀνέστα legisse videtur Schol. qui ἀνάκλησις γέγονε interpretatur. In Oed. Col. 1662. διέστην pro διαστὰν cod. Vaticanus.

1204. 1205. Malim, βασιλεὺς ἐμὸς Καλεῖ. Sed fortasse καλεῖν pro ἐκαλεῖτο scripsit Poëta, et mox ἐτιμάθης.

1207. Θήβαισιν Heathius, qui primus hoc carmen antistrophicum esse vidit.

1209. Τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις non male Hermannus. Ceterum subauditur μᾶλλον, quod in ἀλλαγᾷ μετὰ βίου continueri vidit Burtonus.

1212. Ὡυτὸς Brunckius. Gl. ὁ αὐτός.

1213. Παιδὶ, πατρὶ, καὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν Reg. D. Dresd. B.

1216. Ἐδυνάθησαν Reg. B. Ἐδυνήθησαν Dresd. B. Altera forma vix usquam apud tragicos obvia est. Apud Eurip. Ion. 867. pro ἐδυνάσθην malim ἐδυνάθην.

1218. Ὃς δικάζει Bar. Laud. Mosq. et a secunda manu Bodl. Trin. Δικάζει τ' ἄγαμον praeter necessitatem Hermannus.

Ibid. Δυσγάμους γάμους has nuptias vocat Eurip. Phoen. 1054.

1220. Ἰὼ, Λαΐειον ὦ τέκνον non male Erfurdtius. Eurip. Iph. Aul. 1497. Ἰὼ, γᾶ μᾶτερ ὦ Πελασγία.

1221. Heathii emendationem recepit Erfurdtius. Ego Bothium sequor. Nihil, quod sciam, mutant codd. praeter Trin. et Dresd. A. quorum ille ἰδοίμην habet, hic recte εἰδόμαν, ut emendaverat Heathius.

1222. Δύρομαι Bothius post Porsonum ad Hec. 728. Med. 160.

Ibid. Ἰαχαίων Reg. C. et a secunda manu Trin. qui a prima ἰαχείων habet. Ἀχέων Reg. D. Dresd. B. Ἰακχίων post Hermannum Erfurdtius, cum hac annotatione: *Voc.* ἰακχιός, *formatum ab* ἴακχος, *Lexicis addendum*: Bacchico ore lamentor. Quo exemplo ego quoque moneo: *Voc.* ἰάχεος, *formatum ab* ἰαχή, *Lexicis addendum*: Lamentabilis. *Lamentabili voce deplorans* dixit Cicero Tuscul. Disput. II. 12. Ceterum secunda in ἰαχή et ἰαχεῖν communis est, neque quidquam caussae est cur scribatur ἰακχή et ἰακχεῖν. [Vid. Elmslei. ad Eurip. Heraclid. 752. *G. D.*]

1225. *Κατακοίμισα contra metrum Bar. Regg. B. D. E. T. Aug.

B. Dresd. A. Gl. ἀντὶ τοῦ ἐκοίμισα, διὰ τοῦ ι. Κατεκοίμασα Heathius.

1223. Nuntii personam praefigunt omnes nostri codd. praeter B. qui nullas personarum notas habet.

1224. Dedi de meo οἷά τ' εἰσόψεσθ'.

1227. Οὔτε Φᾶσιν αὖ male Marklandus ad Suppl. 854. Ἂν cum infinitivo geminant Eurip. Med. 368. Aristoph. Thesm. 440. 526. In Lys. 115. fortasse legendum: Ἐγὼ δὲ δὴ κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θήμισυ. Ubi notanda crasis δοῦναι ἄν, ut οἴεσθαι ἂν in Eq. 1175.

1229. Διὰ μέσου sunt verba τὸ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ. Omnes libri τάδ' vel τὰ δ', quod fortasse retineri poterat. Sed rectius videtur τὸ αὐτίκα, quod praeter alios habet Thucyd. II. 42. 64. Dicitur autem τὸ δ' αὐτίκα pro αὐτίκα δὲ, ut τὰ δὲ νῦν pro νῦν δὲ in Oed. Col. 133.

1230. Hesychius: Ἄκον. ἀκούσιον. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ. Sic etiam in Oed. Col. 977.

1231. Αἳ φανῶσ' recte Aug. B. cum utroque Tricliniano. Ἂν ante subjunctivum omitti posse docuit Br. ad Oed. Col. 395.

1232. Omnes libri ᾔδειμεν. Vide meam annotationem ad Aristoph. Ach. 323. p. 122.

1239. Κἀν sine accentu recte Bodl. a secunda manu, et Colinaeus in Appendice, ut legendum monuit Stephanus in Annotationibus.

1242. Ἵετ' Reg. C. Ἱετ' Bar. Bodl. Reg. D. Dresd. B. Mosq. ut recte edidit Junta. Verum vidit Brunckius ad Aristoph. Vesp. 423. ubi pro ἵεσο recte e membranis edidit ἵεσο. Passivum est ab ἵημι.

Ibid. Εὐθὺς ἐς τὰ νυμφικὰ Augg. Dresd. A. et fortasse Reg. D.

1245. Καλεῖ recte Erfurdtius, ut supra v. 780. Oed. Col. 1626. Trach. 798.

1249. Ἐγοᾶτο δ' εὐνὰς Heathius. Εὐνὰς δ' ἑκὼν apud Schol. Barocc. deprehendere sibi et Erfurdtio visus est Hermannus.

1250. Ἄνδρα Regg. D. T. Dresd. B. ut legendum conjecerat Mudgius. Optime haec illustrat Eurip. Herc. 950. Διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως, φόβος θ' ὁμοῦ.

1253. Ἐνθεάσασθαι Aug. B. Dresd. A. Utrumque compositum rarum, sed praestare videtur ἐκθεάσασθαι. To see out.

1256. Ἐξαιτῶν ὅπου κίχοι recte interpretatur Heathius.

1260. Τφηγητοῦ conjunctim omnes codd.

1261. Ἐνήλατ' omnes nostri codd. Tacent Brunck. et Erfurdt.

1262. Κλεῖθρα omnes codd. Sed κλῇθρα v. 1287. Schol. Laud. Aug. C. Mosq. et a secunda manu Bodl. V. 1294. eandem

scripturam praebent Bar. Laud. Bodl. Aug. C., Mosq. Malim etiam ἀποκλῇσαι infra v. 1388. In Oed. Col. 1052. libri omnes κλῇς seu κλῄς.

1264. Αἰώραις dare voluit Turnebus, quod habent tres Brunckiani. Opinor, Regg. D. T. Aug. B. Eandem scripturam ex Aug. B. et utroque Dresd. enotavit Erfurdtius.

1266. Ἐπὶ δὲ γῇ solenni errore etiam Regg. B. D. Aug. B. Dresd. B. et a prima manu Aug. C. Pessime haec et sequentia corrupit Brunckius.

1267. Ἔκειτο τλήμων (τλάμων Reg. D. Dresd. B.) Laud. Bodl. Trin. Regg. D. T. Aug. C. Dresdd. et, opinor, Mosq. Sic etiam Colinaeus in Appendice. Ἔθηκε σ̓τλήμων, habent Bar. a prima manu, ἔθηκ' (sic) ἡ τλήμων a secunda.

Ibid. Δεινά γ' ἦν Bar. Bodl. et pro var. lect. Reg. T.

1271. Ὀψοιντό Regg. A. D. T. Dresdd.

1279. Αἱματός τ' ἐτέγγετο Reg. T. Dresdd. et a secunda manu Reg. E. Αἱματοῦς Heathius. Brunckius ἀπετέγγετο de suo dedit. Χαλάζης praebebant membranae.

1280. Δυοῖν recte Bar. Bodl. Trin. Augg. ut ter edidit Brubachius. Δυεῖν hoc uno in loco apud Nostrum dedit Aldus.

1281. Hic versus, quem propter homoeoteleuton omittit Bar. e margine irrepsisse videtur.

1282. Δ', quod delendum putat Anonymus apud Burgessium, non agnoscit Aug. B.

1283. Τῇδε δ' ἡμέρᾳ etiam nostri codd. Gl. in Bodl. τοι.

1286. Τινὶ encliticum Augg. ut legendum viderat Mudgius.

1292. Aesch. Agam. 245. Φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Eurip. Med. 608. Καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις. Iph. Taur. 778. Ἡ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι.

1293. De locutione μεῖζον ἢ φέρειν consulendus Marklandus ad Suppl. 844.

1300. Τίς (τί Bar.) δ' ὁ πηδήσας Bar. Laud. Bodl. Mosq. et, opinor, alii. Vide ad v. 1490.

1301. Τῶν κακίστων solenni errore Trin. Reg. C. Dresd. B. Augg. Vide Valckenarium ad Hippol. 818.

1302. Πρὸς σῇ, ut Aldus, omnes nostri codd. quorum scripturam male repraesentavit Burtonus.

1303. Φεῦ, φεῦ δύστην' Bothius. Quod si recte se habet δύστανος, Oedipo in scenam ingredienti haec verba tribuenda erunt.

1304. Δύναμαί σ' ἐθέλων Trin. Reg. B.

1307. Αἴ quater Bar. Trin. aliique. Nonnulli bis tantum.

1310. Πέταται Heathius, unde πέτεται Brunckius. Διαπωτᾶται Musgravius. Nulla hic anapaestici metri vestigia.

Ibid. Hesychius: Φοράδην. πάντῃ (vulgo πάντα) φερόμενον.

1311. Ἰὼ δαίμων Bar. Dresd. B. Ἰὼ δαῖμων (sic) Aug. B.

1311. Ἰν' ἐξήλω Aug. B. Dresd. B.
1312. Οὐκ ἀκουστὸν non male Trin. a secunda manu.
1313. Hesychius: Ἀπότροπον. ὅ τις ἂν ἀποτράποιτο. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι.
Ibid. Ἐπιπλόμενον Bar. Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice, et pro var. lect. Laud. Tacet Brunckius. Vox Homerica ex Od. H. 261. Ξ. 287. Quo sensu a Nostro usurpetur, non adeo perspicuum est. Ἐπεληλυθὸς interpretatur Scholiastes, *ingruens, opprimens, involvens, superveniens*, interpretes Latini. Hesychius: Πλόμενον. φανερὸν γενόμενον, δῆλον.
1314. Ἀδάματον Hermannus de Metris p. 435. Vide ad v. 196.
1319. Φορεῖν omnes nostri codd. et Regg. A. B. Φωρεῖν operarum vitio dedit Junta. Idem φωνεὺς v. 793. ὑπέρωπτα 883.
1321. Nihil mutant libri. Pro ἐμὲ τὸν τυφλὸν, τυφλὸν με conjicit Hermannus de Metris p. 435. τυφλόν γε apud Erfurdt.
1322. Alterum φεῦ ex Heathii sententia delevit Brunckius. Aliter scilicet hos versus distribuunt.
1327. Recte φίλοι omisso ὦ dedit Triclinius. Vide infra v. 1334.
1328. Eam scripturam exhibui quam praebent Bar. Bodl. Trin. Regg. A. C. et a prima manu Laud. nisi quod hi cum reliquis omnibus πάθεα habent. Versus justus est dochmiacus.
1329. Ἔπαισεν αὐτόχειρ νιν non male Trin.
1332. Ἦν ταῦθ', ὥσπερ τε καὶ σὺ φῄς Bar. Bodl. Mosq.
1333. Τί δῆτ' ἐμοὶ Bar. Bodl. Trin. Mosq. et Triclinius, ut conjecerant Burtonus et Heathius. Tacet Brunckius.
1335. Ἀπάγετ' ἐκτοπόν μ' ὅτι τάχιστα γᾶς non male Hermannus. Noster Ant. 1323. Ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδών.
1335, 1336. Ἀπαγάγετ' utrobique Dresd. A. ut legisse videtur Triclinius.
1336. Ὀλέθριον omnes codd. etiam Tricliniani, licet ὄλεθρον agnoscere videatur Triclinianus in Scholiis metricis. Μέγα Aug. B. Dresdd. et nonnulli Brunckiani. Aristoph. secundis Thesmoph. fragm. 8, 3. Ἄγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμμύθιον.
1340. Cum Aldo consentiunt membr. Bar. Laud. Bodl. Mosq. Aug. C. Reliqui omnes, ni fallor, ἂν addunt in fine versus. Sed valde inconcinnum est ἂν verbo suo subjectum, altero verbo interposito. Dedi igitur de meo ἠθέλησ' ἄν. Supra v. 77. ὅσα pro ὅσ' ἂν habent Trin. Aug. B. Dresd. A. Mosq.
1341. Praepositionem recte delevit Triclinius. Eodem vitio laborant edd. veteres in Oed. Col. 167.
1342. Νομάδας Bar. quam scripturam agnoscit Triclinius. Νομά-

ϑος diserte Schol. *Pastoritiae* vertit Musgravius, quod vix intelligo. Metri gratia νομάδ' dedi, de quo plura dicam ad sequentia.

1342. *Ἔλυσέ μ'* Trin. Reg. C. *Ἔλυσ' ἔμ'* Reg. B. Aug. B. Reliqui omnes *ἔλυσεν*, quae vox ab exemplari, quo usus est Triclinius, abfuisse videtur. Sed veram scripturam, ni fallor, conservavit Schol. *Ἀπόλοιτο, φησὶν, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης τῆς διανεμομένης τοὺς πόδας μου, ἔλαβε καὶ διέσωσέ με.* Optime metro convenit *ἔλαβ'*, quod in textum reposui. Significat *εὗρε*, ut supra v. 1031. *Τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;* Eurip. Ion. 1339. *Ἐν τῇδέ σ' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.* In verbis, *ἀγρίας πέδας νομάδα*, nonnihil haereo. Sensus videtur esse, *ἐν ἀγρίαις πέδαις δεδεμένον*, quem tamen exemplis confirmare nequeo, tametsi structuram non valde dissimilem habet Noster Oed. Col. 685. *οὐδ' ἄυπνοι κρῆναι μινύθουσι, Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων.*

1343. *Ἔρρυτο* pro *ἐρρύσατο* vox Homerica, tragicis vix usitata.

1345. *Ἦν* tertia persona est, monente Schol. Vide ad v. 60.

Ibid. *Ἄχθος* solenni vitio Bar. Bodl. Trin. Mosq.

1349. *Ἄδικος* metri gratia dedit Erfurdtius. Conjeceram *ἄθεος*, quod etiam nunc magis placet. *Diis invisus.*

Ibid. Dedi de meo, *ἀνοσίων τε παῖς*. Vide ad v. 220.

1351. *Ἔτι* pro *ἔφυ* Hermannus. Vide Nostrum Ant. 1281. Eurip. Med. 234.

1354. Noster Aj. 634. *Κρείσσων παρ' Ἅιδᾳ κεύθων, ἢ νοσῶν μάταν.*

1385. *Ὀρθῆς* apud Turnebum ex operarum incuria natum videtur. *Τούτοις* habent Reg. D. et uterque Triclinianus.

1387. *Οὐκ ἠνεσχόμην* Trin. Aug. C. (opinor, B.) Dresd. A. Recte Brunckius, *οὐκ ἂν ἐσχόμην.*

1388. *Τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι* plene scriptum in Bar. Laud. Bodl. Reg. D. Dresd. A. Quam scripturam in similibus semper adhibendam censeo. Pronuntiabant veteres, ni fallor, *τὸ μἀποκλεῖσαι.*

1389. Sensus est: *Utinam aurium sensum occludere possem, ut etiam surdus essem.* Qua significatione recte dicitur *ἵν' ἦ τυφλός τε.* Quoties enim prior sententiae pars non quid factum sit, sed quid fieri oportuerit, designat, particulae *ἵνα*, *ὡς*, *ὅπως* indicativum post sese adsciscunt, modo de re praesenti aut praeterita sermo sit. Nam de re futura adhibetur subjunctivus aut optativus. Exempla hujus structurae nonnulla post alios indicabo, quo melius eam intelligere possint tirones. Noster infra 1392. El. 1131. Aesch. Prom. 152. 746. Choëph. 193. Eurip. Hippol. 645. 925. 1078. Iph. Taur. 354. Inone fragm. 7, 2. Hippol. priore fragm. 9, 1. Astyda-

mas apud Suidam v. Σαυτὴν ἐπαινεῖς. Aristoph. Vesp. 989. Pac. 135. Eccl. 161. 422. Menander apud Athen. p. 364. E. p. 114. Cler. Idem apud Stobaeum LXX. p. 429. Gesn. LXXII. p. 303. Grot. p. 230. Cler. Hos qui inspiciat, nemo, opinor, dubitabit quin apud Eurip. Hec. 818. scribendum sit ἵν' ἦν ποτε.

1401. Μέμνησθ' ἔτι Trin. a secunda manu, et Colinaeus in Appendice. Tacet Brunckius. Μέμνησθ', ὅτι defendere conatur Erfurdtius ad Ant. 2. Sed vera scriptura est, μέμνησθέ τι. Eurip. Hec. 992. Εἴ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί μου.

1414. Πείθεσθε libri nescio an omnes.

1415. Πλήν γ' ἐμοῦ Reg. D. Πλὴν ἐμοῦ Suidas v. Θιγεῖν.

1421. Ἐφεύρημαι omnes nostri codd. Tacent Brunck. et Erfurdtius.

1422. 1423. Οὐδ' utrobique Dresd. A. nonnulli Brunckiani et Suidas v. Γελαστής. Cum Aldo consentiunt membr. et omnes nostri. Ita etiam Eurip. Phoen. 1549. 1586.

1424. Hodie malim, μὴ καταισχύνεσθέ τι, quam, scripturam, paullo ante restitui v. 1401.

1453. Ζῶντι Toupius in Suidam III. p. 144.

1457. Θνήσκειν ἐσώθην Marklandus ad Iph. Taur. 1201. Cujus structurae exempla praebet Eurip. Phoen. 603. Alc. 11.

1458. Ὅποιπερ Bar. Bodl. Augg. Dresd. A. Mosq. Colinaeus in Appendice. Tacet Brunckius.

1459. Ἀρσένων Regg. B. D. E. T. Dresd. A.

1460. Προσθῇ dedi ex El. 1334. Νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ. Διαλελυμένως supra v. 134. Προσθέσθαι μέριμναν est *curam curae additam habere*. Vide Aesch. Pers. 531. Eurip. Hec. 742. Androm. 396. Apud Eurip. Iph. Aul. 1192. legendum: τίς δὲ καὶ προσβλέψεται Παίδων σ', ἵν' αὐτῶν προσέμενος κτάνῃς τινά; Quae verba vulgo duplici menda laborant.

1466. Ταῖν μοι μέλεσθαι Reg. D. cum gl. ταύταιν. Sic etiam Heathius. Sed nulla mutatione opus. Διὰ μέσου sunt verba ἄνδρες εἰσὶν—τοῦ βίου. Post μετειμένην plene distinguendum. Verba αἶν μοι μέλεσθαι novam inchoant sententiam.

1472. Τοῖν μοῖν (ἐμοῖν Bar.) φίλοιν Bar. Laud. Bodl. Mosq. Colinaeus in Appendice.

1474. Ἐκγόνοιν Reg. B. Utramque formam agnoscunt grammatici.

1477. Ἤ σ' εἶχεν Regg. B. E. T. Aug. B. Dresd. A. Mutili sunt Reg. C. Dresd. B. Reliqui octo cum Aldo consentiunt.

1481. Tametsi bene dicitur ὡς ἐμέ, dubitari potest de hac lo-

cutione, ὡς τὰς ἐμὰς χέρας. Apud Nostrum Trach. 365. δόμους Ἐς τούσδε pro δόμους Ὡς τούσδε ex emendatione Marklandi reposuit Brunckius.

1490. Malim ποίας ἑορτὰς, ut supra v. 421. Adde nostrum Aj. 1006. 1012. Aristoph. Plut. 458. 786. Eurip. Or. 467. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος Θῶμαι, γερόντων ὀμμάτων φεύγων κόρας; Ubi ποῖον δ' Aldus et pars codicum.

1493. Τίς οὗτος ἔσται γ', ὃς παραῤῥίψει Reg. E. unde malim: Τίς οὗτός ἐστιν ὃς παραῤῥίψει. *Quis adeo projecta erit audacia* vertit Brunckius, qui τέκνα vocativum esse monet. Consulenda Lexica v. Παρακινδυνεύω.

1494. 1495. Nihil mutant codd. Vertendum fere cum Erfurdtio: *Quae meis parentibus simulque vestris noxae erunt.* Sub utriusque parentis nomine matrem praecipue intelligit Poëta, ut mox v. 1498. et alibi passim.

1505. Μή σφε περιίδῃς Dawesius p. 265. improbante Porsono ad Med. 284. cujus emendationem recepit Erfurdtius. Conjeceram, μή σφε τἄρ' ἴδῃς. De τἄρα dixi ad Aristoph. Ach. 323. p. 34. 122. Μή τοι cum imperativo habet Noster Oed. Col. 1407. 1439. Ant. 544. El. 1275. Aesch. Prom. 435. 626. aliique. Sed nondum reperi ἄρα ita adhibitum.

1506. Citat Erfurdtius Eurip. Heracl. 224. Σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρὸν χωρὶς, ἔν τε πόλει κακὸν, Ἱκέτας ἀλήτας, ξυγγενεῖς, οἴμοι κακῶν, Βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον, ἕλκεσθαι βίᾳ.

1507. Malim, τοῖσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.

1511. Εὐχετόν γ' tacite Brunckius. De secunda persona εὔχέτην dixi ad Aristoph. Ach. 733.

1513. Οὗ καιρὸς ἀεὶ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῴονος omnes nostri codd. et Aug. uterque. Quam scripturam, ut diligentiam hominis agnoscas, praetermisit Burtonus. Tacet etiam Brunckius. Nullus dubito quin ζῆν, quod in βίου κυρῆσαι continetur, e glossemate irrepserit. Locus paullo obscurior est, et ita fortasse explicandus: *Optate ut vitam ubicunque contigerit transigatis, feliciores autem sitis quam pater.*

1515. Pessime haec interpungit Brunckius ex mente Winsemii. Ἵνα nunquam interrogativum est. Recte Heathius: *Satis jam lacrymasti.* Eurip. Herc. 1394. Ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, δακρύων δ' ἅλις.

1517. Εἶμι pro εἰμὶ Heathius. *Scin qua conditione iturus sim?* Rectius, opinor, Winsemius: *Scis quid nunc velim?*

1518. Πέμψῃς Bar. Trin. Aug. B. et pars Brunckianorum.

Ibid. Ἄποικον Aug. B. Colinaeus in Appendice, et pro var. lect. membr. Bodl.

1519. Θεοῖς γ' ἔχθιστος membr. Laud Bodl. Aug. B. edd. Brubachianae. Θεοῖς γ' αἴσχιστος Trin. solenni errore. Vide Nostrum Aj. 1059. Phil. 1284. Eurip. Phoen. 588.

1522. Ταύτας codd. omnes praeter Augg. qui πάντα habent. Saepe permutantur ταῦτα, ταυτὰ et πάντα. Aristoph. Plut. 927. Ἐπειθ' ὑπόλυσαι· πάντα ταὐτά σοι λέγω. Ibid. 979. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταὖθ' ὑπηρέτουν. Ita plerique libri. Ταῦτα πάντα et ταῦτα πάνθ' membranae, unde ταυτὰ πάνθ' posteriore loco Brunckius. Repone ταυτὰ ταῦτα et ταυτὰ ταὖθ' e Nub. 234. 1280. 1328. Vesp. 483. Pac. 972. Plut. 153.

Ibid. Ἕλῃς Aug. B. et nonnulli Brunckiani. Malim ἕλῃ με pro ἀφέλῃ με. Malim etiam in Phil. 933. Πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃ. El. 1208. Μή, πρὸς γενείου, μ' ἐξέλῃ τὰ φίλτατα.

1523. Ξυνέσπετο pro ξυνήνεγκε, *profuerunt.*

1524—1530. Haec Oedipo tribuit Schol.

1526. Nihil de hoc versu, quod satisfaciat, habent interpretes.

1528—1530. Similia Tragicorum loca post Brunckium aliosque indicabo. Noster Trach. 1. Tereo fragm. 10. Tyndareo fragm. 1. Aesch. Agam. 937. Eurip. Androm. 100. Tro. 509. Heracl. 865. Dionysius apud Stobaeum CIII. p. 560. Gesn. CV. p. 431. Grot.

1528. Ἔδει pro ἰδεῖν Stanleius ad Theb. 778. Sed δεῖ subaudiri monet Heathius, qui ἰδεῖν ἐπισκοποῦντα recte vertit, *exspectantem ut videas.*

INDEX

INDEX AUCTORUM.

INDEX GRAECUS.

INDEX LATINUS.

U. C. BERKELEY LIBRARIES
C056097927

